

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 50

సంచిక : 13

విజయవాడ

5-11-2017

పేజీలు : 12

వెల : రు 5.00

దోపిడీ వర్గాలున్నంతవరకు - వర్గపోరాటం సాగితుందే వుంటుంది అక్టోబర్ విప్లవ పతాకం ఎగురుతుందే వుంటుంది

1917 రష్యా అక్టోబర్ విప్లవం అఖిల మానవాళికి ఆశాజ్యోతిగా, ప్రపంచ శ్రామికవర్గ విప్లవకారులకు మార్గదర్శిగా నిలిచింది. మానవజాతి చరిత్రలో పెనుమార్పుకి సంకేతంగా నిలిచింది. సమూలమైన మార్పు కోసం పాతపైన కొత్త చేసిన ప్రళయరావమది. కులక్ భూస్వామ్య, రాజరిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను ఒక కుదుపు కుదిపిన విప్లవమది.

మనిషిని మనిషి దోచే దోపిడీ వ్యవస్థలకు గోరీ కట్టి శ్రామికవర్గ అధికారాన్ని, కష్టజీవుల రాజ్యాన్ని స్థాపించిన మహా విప్లవమది. మానవ జాతి సలిపిన అనేక భీకర పోరాటాల పరంపరల మూలంగా సంభవించిన పరిణామాలలో ఒకా నొక గుణాత్మక పరిణామమది. ఈ పరిణామం మానవేతిహాసంలో ఒక పెద్ద మైలురాయి. ఇది మానవజాతి అభివృద్ధి క్రమంపైన, సమాజాభివృద్ధి క్రమంపైన కలిగించిన ప్రభావాలూ అసామాన్య మైనవీ, అద్భుతమైనవి.

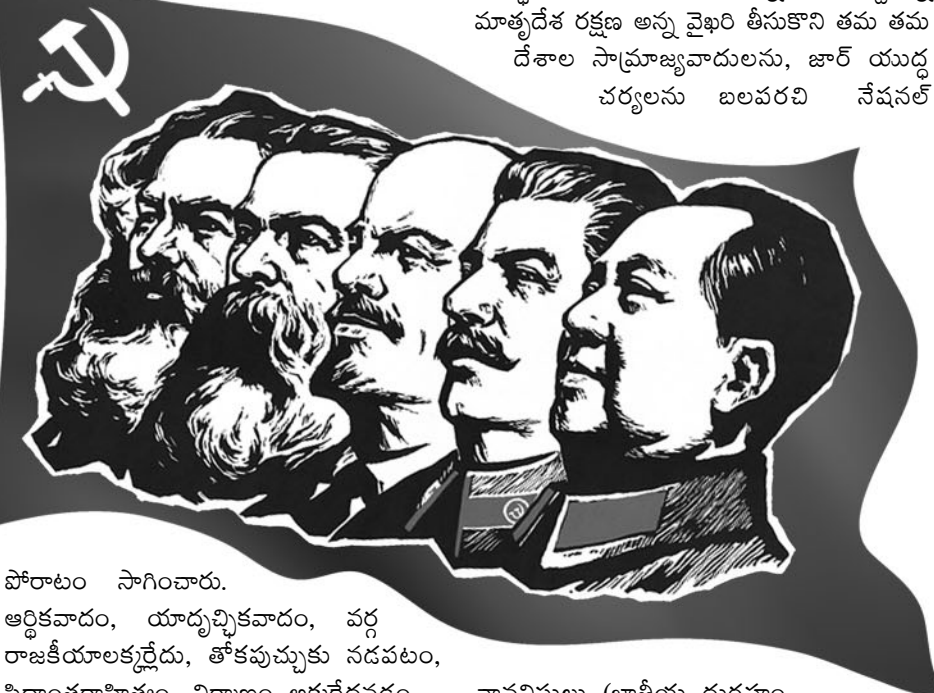
చూడగల కళ్ళున్న గుడ్డివాళ్ళూ, వినగల చెవులున్న చెవిటివాళ్ళూ, బుర్ర వున్న స్వార్థ పరులూ, నిప్పులాంటి ఈ చారిత్రక సత్యాన్ని అంగీకరించలేకపోవచ్చు. కొట్టివేయవచ్చు - నిరంకుశత్వమని, చండామార్కుమనీ, అలాగా జనపు అరాచకమనీ పెడబొబ్బలు పెట్టవచ్చు. వారింకా కమ్యూనిస్టులు నాశనమైపోవాలనీ, లెనిన్ చావాలనీ, స్టాలిన్ మాడి మసవ్వాలనీ శాపనార్థాలు పెట్టవచ్చు. అసలు ఈ కళ్ళున్న గుడ్డివాళ్ళు, చెవులున్న చెవిటివాళ్ళూ, బుర్రవున్న స్వార్థపరులు ఎవరు? కులక్ భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారులూ, సామ్రాజ్యవాదులూ వారి తాబేదారులూ, వారి ప్రభావంలో వున్న కొంత మంది మేధావులూ, బూర్జువారే.

రష్యాలో ప్రజాతంత్ర విప్లవోద్యమ నిర్మాణం కోసం, దానిని విజయవంతం చేయడం కోసం, సోషలిజాన్ని అమలు జరపడం కోసం, లెనిన్, స్టాలిన్లు చేసిన కృషి అపారమైనదేగాక బహుముఖమైనది. అన్ని రకాల అవకాశవాద ధోరణులను సిద్ధాంతరీత్యా, రాజకీయంగా, ఆచరణాత్మకంగా ఓడించారు. పార్టీ లోపలా, బయటా అచంచలమైన అకుంతితమైన పోరాటాలను సాగించారు.

నిరంతర సంఘర్షణ :

ఒకటి : 20వ శతాబ్ద ప్రారంభం నుండి రష్యాలో వున్న వివిధ మార్క్సిస్టు గ్రూపులను, సర్కిళ్ళను ఒకే ఒక వేదిక పైకి తెచ్చారు. అఖిల రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీగా ఏర్పాటు చేయడం కోసం రాజీలేని పోరాటం సాగించారు, 1902లో

రష్యా కమ్యూనిస్టులు. ఏం చేయాలో, ఎక్కడ ప్రారంభించాలో అన్నదానిపై పుట్టుకొచ్చిన అనేక కుక్కగొడుగు సిద్ధాంతాలపై కామ్రేడ్ లెనిన్ నాయకత్వాన రష్యాలో విప్లవకారులు తిరుగులేని

పోరాటం సాగించారు.

ఆర్థికవాదం, యాదృచ్ఛికవాదం, వర్గ రాజకీయాలకర్లేదు, తోకపుచ్చుకు నడవటం, సిద్ధాంతరాహిత్యం, నిర్మాణం అక్కర్లేదనడం - లాంటి అనేక ధోరణులతో కామ్రేడ్ లెనిన్ అకుంతిత పోరాటం చేశాడు. అసంఘటితంగా - చెల్లాచెదురుగా వున్న విప్లవ శక్తులను ఒకే నిర్మాణంలోకి తెచ్చి ఒకే త్రాటిపై నడిపించాడు. రష్యన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) స్థాపించాడు.

రెండు : 1905 నాటికి రష్యాలో మొదటి విప్లవం బ్రద్దలయి ఓటమికి గురయింది. ఈ ఓటమిని ఆసరా చేసుకొని తలెత్తిన ఓట్టజోనిస్టుల అతివాద అవకాశవాదానికి వ్యతిరేకంగానూ, మరొకవైపున కార్మికోద్యమంలో తలెత్తిన ఆర్థిక వాదం, వ్యక్తిగత హింసావాదాలకు వ్యతిరేకంగా లెనిన్-స్టాలిన్లు రాజీలేని పోరాటం చేశారు. 1905 విప్లవం, 1917 అక్టోబరు మహా విప్లవానికి రిహార్సలు లాంటిదని లెనిన్ అభివర్ణించాడు.

1905 - 1907 విప్లవం ఓటమికి గురై నప్పుడు జార్ ప్రభుత్వం కొన్ని సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టింది. (మహాత్తర తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం తర్వాత, శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ సాయుధ పోరాటం తర్వాత కూడా భారత పాలకులు అదే బాణీలో సంస్కరణలను ముందుకు తెచ్చారు) ఇలాంటి సందర్భాలలో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు “పాలసీలో పొరబడకుండా వుండాలంటే విప్లవవాది అయి వుండాలేగాని

సంస్కరణవాది కాకూడదు” అని లెనిన్, జారు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన సంస్కరణల పట్ల కమ్యూనిస్టుల వైఖరిని వివరించాడు.

మూడు : 1914-17 మొదటి ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో రెండవ ఇంటర్నేషనల్ పార్టీలన్నీ మాతృదేశ రక్షణ అన్న వైఖరి తీసుకొని తమ తమ దేశాల సామ్రాజ్యవాదులను, జార్ యుద్ధ చర్యలను బలపరచి నేషనల్

భావనిస్టులు (జాతీయ దురహం కారులు)గా మారడాన్ని లెనిన్-స్టాలిన్లు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించారు. 1917 మహోన్నత రష్యా విప్లవ విజయం తర్వాత ట్రాట్స్కీయిస్టుల శాశ్వత విప్లవ సిద్ధాంతంతో దృఢమైన పోరాటం సాగించారు. “ఒక్క దేశంలో సోషలిజం నిలబడదు, ప్రపంచ వ్యాపితంగా విప్లవం చేస్తే తప్ప” అనే ట్రాట్స్కీ ముఠావాదనలను తుత్తునియలు చేస్తూ రష్యాలో సోషలిస్టు వ్యవస్థను స్థాపించడం, దానిని నిలబెట్టు కోవడం సాధ్యమని నిరూపించారు.

నాలుగు : 1924లో లెనిన్ అకాల మరణంతో రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) కుంగిపోలేదు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్ నాయకత్వాన శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ సూత్రాన్ని దృఢంగా అమలుజరిపి, రష్యాను దోపిడీ, పీడనలేని రాజ్యంగా తీర్చిదిద్దకున్నారు.

ఈ సోషలిస్టు విప్లవాన్ని భగ్నం చేసే కుట్రలు పార్టీ లోపల నుండి, బయట అభివృద్ధి నిరోధకుల నుంచీ ప్రారంభమయ్యాయి. సమిష్టి వ్యవసాయ ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకించే కులక్ల, అధిక లాభాపేక్షా పరుల ప్రతిఘాతుక చర్యలను పేద, మధ్యతరగతి రైతులు ప్రతిఘటించారు. వారి కుట్రలను భగ్నం చేసి సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమాన్ని దృఢంగా ముందుకు నడిపించారు. పుష్కలంగా ఆహారధాన్యాల ఉత్పత్తిని సాగించారు.

విశ్వం

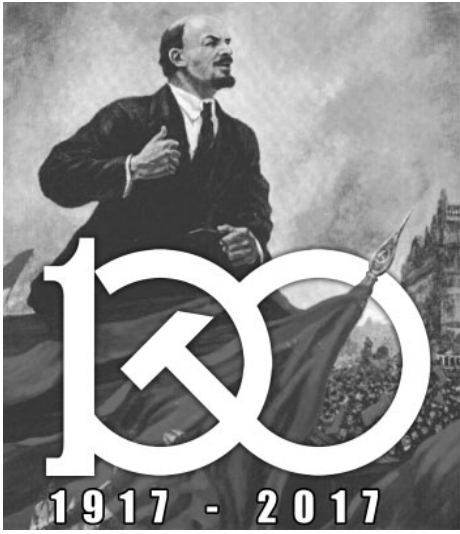
అలాగే కొన్ని పరిశ్రమల్లో, బొగ్గు గనుల్లో పెట్టుబడిదారీ శక్తులు విధ్వంస కార్యక్రమాలు సాగించే కుట్రలు చేశారు. విదేశీ పెట్టుబడిదారులు, రష్యన్ పెట్టుబడిదారులు, విదేశీ సైనిక గూఢచారులు కలసి, రష్యా సోషలిస్టు పరిశ్రమలను విచ్ఛిన్నం చేసి పెట్టుబడిదారీ పునరుద్ధరణ చేయాలనే లక్ష్యంతో ప్రతిఘాతుక చర్యలకు పూనుకున్నారు. రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) స్టాలిన్ నాయకత్వంలో ఈ కుట్రదారులను పసిగట్టింది. కార్మికవర్గాన్ని జాగరూకులను చేసింది. ఈ విప్లవ ప్రతిఘాతుకులను విచారించి తగిన శిక్షలను విధించింది. పరిశ్రమలలో పెట్టుబడిదారీ నిపుణులపై ఆధారపడకుండా కార్మికవర్గ అనుచరుల నుంచి వచ్చిన యువకులను సాంకేతిక విద్యలో తర్ఫీదు నివ్వాలని స్టాలిన్ సూచన చేశాడు.

విప్లవ ప్రతిఘాతుకులయిన స్వదేశీ పెట్టుబడి దారులు, విదేశీ పెట్టుబడిదారులు, విదేశీ ఏజంట్ల నుండి దేశాన్ని, సోషలిస్టు నిర్మాణాన్ని కాపాడు కోవటానికి స్టాలిన్ అనేక చర్యలు తీసుకొన్నాడు.

పార్టీకి బయటవున్న కులక్లు, పెట్టుబడి దారులపై, రైతులు, కార్మికవర్గమూ దాడులు ప్రారంభించడానికి ముందే పార్టీ లోపల ట్రాట్స్కీ, జిసోవిల్ కూటమిపైన పార్టీ పోరాటం కేంద్రీకరించింది. బుఖారీన్, రైకోవ్ల ముఠా అటూ యిటూ కానట్లు దాగివుంది. కులక్లపైన, పెట్టుబడిదారులపైన కార్మిక, కర్షకులు పోరాటం ప్రారంభించిన వెంటనే ముసుగుతన్నేసి పార్టీకి వ్యతిరేకంగా బయటకు వచ్చింది. ఈ అవకాశవాద ముఠాలు కులక్లను సమర్థించాయి. సమిష్టి వ్యవసాయ ఉద్యమ పురోగతిపై గుడ్డి వ్యతిరేకతను ప్రదర్శించారు. ఇక వర్గ పోరాటం అక్కర్లేదన్నారు. కులక్లు (భూస్వాములు), పెట్టుబడిదారులు శాంతి యుతంగా మారతారని వారిపై దాడులు చేయవద్దని వాదించారు. బూజుపట్టిన బూర్జువా సిద్ధాంతాలను భుజాన వేసుకొని ముందుకు వచ్చారు. సోషలిస్టు అభివృద్ధి విజయపరంపరలతో సాగి దోపిడీ శక్తుల కాళ్ళ క్రింద మట్టి లేకుండా చేసినప్పడే వర్గ పోరాటం తీవ్రత తగ్గవచ్చుననీ - అంతవరకు పదునైన వర్గ పోరాటం అవసరమని చాటిన లెనినిస్టు పద్ధతిని ఒక్కపెట్టున వ్యతిరేకించింది ముఠా. విప్లవ ప్రతిఘాతుకులకు వంత పాడింది. ఊతమిచ్చింది. పార్టీలోని ముఠాలన్నింటికీ వ్యతిరేకంగా కామ్రేడ్ స్టాలిన్ నాయకత్వాన బోల్షివిక్ పార్టీ అత్యంత దృఢమైన, మొక్కవోని పోరాటాలను సాగించింది. సోషలిస్టు విప్లవాన్ని పురోగమింపజేసింది.

(తరువాతి 2వ పేజీలో)

దోపిడీ వేర్కాలు..... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

పై నాలుగు దశలలో 1924 లెనిన్ మరణం తర్వాత విప్లవ ప్రతీఘాతుకులు, పార్టీలో ద్రోహులు విజృంభించారు. స్టాలిన్ పైన జరిగిన దాడులూ, నేటికీ జరుగుతున్న దాడులు శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ సూత్రాన్ని అర్థం చేసుకొనలేకపోవడం వలనగానీ; దాని పట్ల వ్యతిరేక దృక్పథం వుండటం వలన గానీ స్టాలిన్ ని దుర్మార్గుడిగా చిత్రించడం జరుగుతూంది. నిజమే, స్టాలిన్ శ్రామిక వర్గ పక్షపాతే. వారి తరపున ఆయన శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ రాజ్యానికి నాయకుడిగా నియంతృత్వాన్ని అమలు జరిపాడు. పీడకపర్కాల పట్ల కఠినంగా వ్యవహరించాడు. ఆయన రష్యాలోని కులకీల పట్ల, పెట్టుబడిదారుల పట్ల విదేశీ విజంట్ల పట్ల కఠినంగా వ్యవహరించాడు. రష్యా సోషలిస్టు విప్లవాన్ని పురోగమింపచేశాడు. అంతేకాదు తూర్పు యూరప్ రాజ్యాలలో, ఆసియా దేశాలలో సాగిన విప్లవోద్యమ విజయానికి సహాయ సహకారాలు అందించాడు. హిట్లరు ఫాసిజాన్ని చావుదెబ్బ తీసి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో అనేక దేశాలలో శ్రామికవర్గ రాజ్యాల నిర్మాణానికి దోహద పడ్డాడు.

రష్యా కమ్యూనిస్టు పార్టీ (బోల్షివిక్) నాయకుడిగా సోషలిస్టు విప్లవ రథసాధిగా స్టాలిన్ చేసిన కృషి మూలంగా మార్క్సిజం - లెనినిజం సాధించిన విజయాల మూలంగా మార్క్సిజం వన్నెకెక్కిడమే కాదు అభివృద్ధి చెందింది.

ఐదు : స్టాలిన్ మరణం తర్వాత పొంచివున్న పెట్టుబడిదారీ వర్గీయులు, ట్రాట్స్కీ, జిసోవిచ్, బుఖారీన్ అనుచరులయిన కృశ్చేవ్ తదితరులు స్టాలిన్ పైన దాడి చేయడం ద్వారా మార్క్సిజంపైన దాడికి పూనుకొన్నారు. శ్రామికవర్గ రాజ్యం ఏర్పడిన 40 సంవత్సరాల తర్వాత సోషలిజం విజయం సాధించిందనుకున్న తర్వాత గూడా పెట్టుబడిదారీ వర్గీయులు దాగివుండి కమ్యూనిస్టు అశయాలపైన దాడులకు పూనుకున్నారు. అంటే వర్గ పోరాటం అంతం కాలేదనేది స్పష్టం. పార్టీకి వెలుపల సమాజంలో వివిధ భావాల, సిద్ధాంతాల, రాజకీయాల మధ్య జరిగే సంఘర్షణ ప్రతిబింబంగానే పార్టీ లోపల, కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం లోపల జరిగే పోరాటాలుంటాయని మార్క్సిజం - లెనినిజం బోధిస్తున్నది. రష్యాలో లెనిన్, స్టాలిన్ లు నాయకత్వ మొహించినంతకాలం పార్టీ లోపల అన్యవర్గ సిద్ధాంతాలపైన తీవ్రమైన పోరాటాలు సాగాయి. సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీలో ఆ పోరాటాన్ని సాగించే శక్తులు బలహీనపడటం, ఆవరించడంలో తడబడటంలాంటి బలహీనతలు కృశ్చేవ్ లాంటి గుంటనక్కలు పైచేయి సాధించటానికి అవకాశ మిచ్చాయి.

స్టాలిన్ గూడ తప్పులకు, పొరపాట్లకు అతీతుడు కాదు. ఆ మాటకొస్తే మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్ లు గూడా అతీతులు కాదు. అయితే తప్పులను వారంతటవారే గ్రహించి సరిదిద్దుకోవడం, పార్టీ కమిటీలు, పార్టీ శ్రేణులు, ప్రజాకార్యచరణ, చర్చల ద్వారా గ్రహించి సరి చేసుకోవటమన్న పద్ధతినే వారనుసరించారు. అయితే తప్పులకు మాత్రమే స్టాలిన్ ని బాధ్యుణ్ణి చేసి, ఆయన నాయకత్వాన సాధించిన విజయాలన్నిటినీ పైన దాడిచేసి నీరు గార్చడం అత్యంత దుర్మార్గమైనది. మార్క్సిజం - లెనినిజాలను తిరగదోడిన పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులు కృశ్చేవ్, అతని గురువులు, నేటి శిష్యులు మాత్రమే యిలాంటి దుర్మార్గానికి ఒడిగట్టారు. ప్రపంచ శ్రామిక వర్గ విప్లవానికే ద్రోహం చేశారు.

రష్యాలో పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులైన కృశ్చేవ్,

ట్రెజ్నివ్ ల వారసుడు గోర్బచెవ్ కాలంలో రష్యా వ్యవస్థ అన్ని రకాలుగా సంక్షోభంలో కూరుకు పోయింది. వ్యక్తిగత అస్త్ర సిద్ధాంత పరిరక్షణ చేసి, దోపిడీ పెట్టుబడిదారీ వర్గ నిరంకుశత్వాన్ని అమలు జరుపుతున్నారు. ఈ నిరంకుశత్వం అతికొద్ది దోపిడీదారుల ప్రయోజనాలను కాపాడుతున్నది. శ్రమజీవుల, మధ్యతరగతి వర్గాల ప్రయోజనాలను బలి తీసుకుంటున్నది. ఈ నిరంకుశత్వం దోపిడీ దారుల పక్షపాతానికి సంబంధించినది. బూర్జువా వర్గ నియంతృత్వం.

కనుక స్టాలిన్ ని నిరంకుశుడని, కర్మోటుకుడనీ నిందించేవారు - శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని వ్యతిరేకించేవాళ్ళవుతారు. మార్క్సిజం-లెనినిజా లలో అత్యంత ప్రాముఖ్యత గల ఈ సూత్రాన్ని వదలివేసిన తరువాత పీడితవర్గ విముక్తి గురించి ఆలోచించనవసరం లేదు. మార్క్సిజం-లెనినిజాలపైన దాడి చేయటం ద్వారా సోషలిజంపైన, శ్రామికవర్గ నియంతృత్వంపైనా దాడి చేస్తున్నారు. బూర్జువావర్గ నియంతృత్వాన్ని శ్రామికవర్గ నియంతృత్వాన్ని ఒకే గాటకడుతున్నారు. సోషలిజాన్ని నిర్మించడానికి శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం యొక్క అవశ్యకతను కాదనేవారు బూర్జువా పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులపై పోరాడలేరు. వీరిపైన పోరాటం చాలా కఠినమైనది. నిరంతరాయమైనది. కనుక పెట్టుబడిదారీ వర్గాన్ని కూలద్రోయడంతోనే సరిపోదని లెనిన్ వివరించాడు.

ఇది ఒక ప్రారంభం మాత్రమే. అయితే అసాధారణమైన గొప్ప ప్రాధాన్యత కలిగిన ప్రారంభం. బూర్జువావర్గాన్ని కూలద్రోయడం కంటే మరింత కష్టమైన, మరింత లోతైన, మరింత సమూలమైన, మరింత నిర్ణయాత్మకమైన విప్లవానికిది ప్రారంభం.

అక్టోబర్ విప్లవ శతవార్షికోత్సవాలు ఎందుకంటే చరిత్ర ఇంకా ఆగిపోలేదు.

విప్లవాలు తధ్యం గనుక. విప్లవశక్తులు విప్లవోద్యమంలో తలమునక లవుతున్నా ప్రజానీకం, దోపిడీ వర్గం సృష్టిస్తూన్న సంక్షోభపు సుడిగుండాలలో పెనుగులాడుతూ సంఘర్షణ సాగించుతున్నారు గనుక.

మార్క్సిజానికి వక్రభాష్యాలు చెప్పేవారూ విప్లవోద్యమంలో నుంచి ఒడ్డుకు చేరి మేమే సరిగ్గా వ్యవహరించామని, రంగంలో వున్న వారికి హితబోధలు చేసేవారూ, నిరాశావాదానికి గురయ్యి సంస్కరణవాదం, మానవతావాదంతో సరిపెట్టుకొనేవారూ వున్నారు గనుక.

ఎందుకంటే అది మనలోని జడత్వంపైన, క్రమ శిక్షణారాహిత్యంపైన, పెటీ బూర్జువా వ్యామోహం పైన విజయం; ఓడిపోయిన పెట్టుబడిదారీ విధానం తన వారసత్వంగా కార్మిక రైతాంగ ప్రజలలో వదలి వెళ్ళిన అలవాట్లపైన విజయం. ఈ విజయాన్ని సంఘటితపరచుకొన్నప్పుడు మాత్రమే నూతన క్రమశిక్షణ, సోషలిస్టు క్రమశిక్షణ సృష్టించబడుతుంది. అప్పుడు మాత్రమే పెట్టుబడిదారీ విధానంలోకి తిరోగమనం అసాధ్యమవుతుంది. కమ్యూనిజం అజేయంగా రూపొందుతుంది”.

(ది గ్రేట్ బిగినింగ్)

వర్గపోరాటం నిరంతరాయమైనది. అది కమ్యూనిజం సాధించబడేవరకూ సాగుతూనే ఉంటుంది. అది వర్గ శత్రువులు నాశనం కానంత కాలం - అంటే సామ్రాజ్యవాదులు, నిరంకుశాధికార వర్గమూ వున్నంత కాలం కొనసాగాల్సిందే. అదే విధంగా సోషలిస్టు అభివృద్ధి పురోగమన క్రమంలో దాని వర్గ పోరాట తీవ్రత కొన్ని సందర్భాలలో తగ్గవచ్చు. కానీ వర్గ పోరాటం మాత్రం అంతం కాదు.

2

అర్థవలస, అర్థవ్యూడల్ వ్యవస్థను గజగజ లాడించిన చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం, రూపంలో రష్యా విప్లవానికి భిన్నమైనదే. కానీ రెండు విప్లవాల సారమూ, లక్ష్యమూ ఒక్కటే. మనిషిని మనిషి దోచుకునే సమాజాల స్థానంలో సమానత్వాన్ని సాధించడం; దోపిడీ వర్గాలను, వారి రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని కూలదోసి శ్రామికవర్గ రాజ్యాన్ని సాధించడం. అంతిమంగా వర్గరహిత కమ్యూనిస్టు సమాజాన్ని స్థాపించడం.

వేలాది సంవత్సరాలుగా వేళ్ళూనుకొనిపోయిన చైనా భూస్వామ్య వ్యవస్థపైన చైనా పీడిత తాడిత ప్రజానీకం చేసిన తిరుగుబాట్లతో మొదలయింది యీ విప్లవం. అంతిమంగా భూస్వాముల అధికారాన్ని, సామ్రాజ్యవాద పెత్తనాన్ని కూలదోసిన విప్లవమిది. అర్థవ్యూడల్, అర్థవలస వ్యవస్థలగా వున్న దేశాల

లోని పీడిత ప్రజలకు మార్గం చూపిన విప్లవమిది. రైతాంగం ప్రధాన శక్తిగా కార్మికవర్గ నాయకత్వాన విప్లవ వర్గాలన్నిటితో కూడిన (రైతాంగం, కార్మికులు, పెటీ బూర్జువా, జాతీయ బూర్జువా) ఐక్య సంఘటనా శక్తితో, ప్రజాసాయుధ శక్తితో సాగిన దీర్ఘకాల ప్రజాయుద్ధమిది. కార్మికవర్గం తన అగ్రగామియైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వ రాజ్యాన్ని అవిర్భవింపచేసిన విప్లవమిది.

ఈ ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వ రాజ్య స్థాపనలతో చైనా ప్రజలు అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య స్థితి నుంచి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను పొంది విముక్తు లయ్యారు. ఈ విముక్తి పోరాటం ప్రపంచ పీడిత ప్రజలందరినీ ఉత్తేజపరచింది. మానవ సమాజ పురోగమన క్రమంలో రష్యావిప్లవం ఒక గుణాత్మక పరిణామం కాగా, చైనా విప్లవం కుళ్లి కునారిల్లి పోతున్న అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య వ్యవస్థలకు గోరికట్టే సంకేతంగా నిలిచింది. మానవ సమాజం మరింత పురోగమనంవైపే సాగుతుందన్న గతితార్కిక భౌతికవాద సూత్రాలను రుజువుపరచింది. ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలన్నింటా విప్లవాగ్ను లను రగిల్చింది. తూర్పు యూరప్ లో కార్మికవర్గం సాగించిన ప్రజాస్వామిక విప్లవాలతో భుజం, భుజం కలిపింది. స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్య, శాంతికాముక శక్తుల బలాన్ని పెంచింది. మరింత దృఢమైన, సంఘటితమైన పోరాటాలు సాగడానికీ, సాగుతున్నది నిలదొక్కుకోడానికీ, పురోగమించడానికీ దోహదపడింది.

ఈ విప్లవ విజయం సాధారణమైంది కాదు. దీన్ని సాధించడానికి మావో నాయకత్వాన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సలిపిన పోరాటాలూ సామాన్యమైనవి

1950 దశాబ్దం నాటికి వెనుకబడిన వర్తమాన దేశాలన్నిటికీ తలమానికంగా నిలబడింది. ‘ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వ సిద్ధాంతం’ ద్వారా దేశీయ ఐక్య సంఘటన ఏర్పాటు చేసింది. కార్మికవర్గ నాయకత్వం క్రింద రైతాంగం, పట్టణ ప్రాంత పెట్టి బూర్జువాలు, జాతీయ బూర్జువాలు - చిన్న పెట్టుబడిదారులలో కూడిన ఐక్య సంఘటన ద్వారా ప్రజల రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని ఏర్పరచింది - అంటే ప్రజానుకూల సైన్యం, ప్రజానుకూల పోలీసులు, ప్రజానుకూల కోర్టులను ఏర్పరచి ప్రజల నియంతృత్వాన్ని దోపిడీ వర్గాలపై చెలాయించి ప్రజల ప్రయోజనాలను కాపాడే ప్రజల ప్రజాతంత్ర నియంతృత్వాన్ని అమలు జరిపింది.

చైనా వ్యవసాయ ఉత్పత్తులలో గణనీయమైన అభివృద్ధిని సాధించింది. ప్రజాజీవన ప్రమాణం పెరిగింది. ఆర్థిక విజయాలు కొన్ని ప్రమాదాలను తెచ్చిపెట్టాయి. దురహంకారం పెరిగింది. దేశభక్తికి స్థానం ఎక్కువ యివ్వడం, చాలా సాధించాం యింకేం కావాలి అనుకునే ధోరణులు పెరిగాయి. 1956లో నాటి సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ 20వ కాంగ్రెసు కృశ్చేవ్ రివిజనిజాన్ని స్వీకరించింది. దాని ప్రభావం అంతర్జాతీయంగా ఎంత హానికరంగా, ప్రమాదకరంగా వుంటుందో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ గ్రహించింది. ముఖ్యంగా సోషలిస్టు దేశాలలో అది కలిగించే ఉపద్రవం చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది. చైనా పార్టీ ఆనాటి నుంచే రివిజనిజానికి వ్యతిరేకంగా సిద్ధాంత పోరాటం సాగించింది. కానీ 1960ల నుంచే బహిరంగంగా విమర్శించడం మొదలయింది. చైనాలో రివిజనిస్టులు పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులుగా బయటపడ్డారు. 1965 నుంచి వీరికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం తీవ్రమైంది. బిగ్ పోస్టర్ ఉద్యమంలో పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులపై పోరాటం ప్రారంభ మైంది. రెడ్ గార్డ్స్ ఉద్యమం మొదలయింది.

ప్రజా రిపబ్లిక్ ఏర్పాటుతో సోషలిస్టు విప్లవ దశలోకి ప్రవేశించిన చైనాలో శ్రామికవర్గానికి - బూర్జువావర్గానికి మధ్యవున్న వైరుధ్యం ప్రధాన మైంది. కానీ లీ-షావ్-చీ నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థను సంఘటిత పర్చాలనీ, సొంత అస్త్ర రక్షణకు హామీ యివ్వాలనే వైఖరి ద్వారా నూతన ప్రజాతంత్రం నుండి సోషలిజంలోకి రాదలచుకోలేదని స్పష్ట మయ్యింది.

ఎనిమిదవ పార్టీ కేంద్రకమిటీ ఎనిమిదవ సమావేశంలో పెంగ్ తెహువాయ్ మహత్తరమైన ముందడుగు (గ్రేట్ లీప్ ఫార్వర్డ్)నూ, ప్రజా కమ్యూన్ లను, విప్లవ ప్రజా ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకించాడు. ఇతని మితవాద అవకాశవాదంపై మావో తీవ్రమైన పోరాటం చేశాడు.

9వ పార్టీ కాంగ్రెసుకు లిన్ పియావో, కాలిన్ సియాల్ పెట్టిన రిపోర్టుని కేంద్రకమిటీ త్రోసి పుచ్చింది. దానితో ఆయన పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి, కార్మికవర్గానికి ప్రధాన వైరుధ్యం అన్నదానికి బదులు వెనుకబడిన ఉత్పత్తిశక్తులకూ-అభివృద్ధి చెందిన సోవియట్ పద్ధతికి వైరుధ్యం ప్రధానమని నిర్వచించాడు. ఇది వర్గ సామరస్య సిద్ధాంతం. వర్గ పోరాటం అంతమైందనిగానీ లేక అక్కర్లేదని గానీ ఈ పంథా బోధించింది. సోషలిస్టు వ్యవస్థలో గూడా వర్గ పోరాటం వుంటుందనే మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని తిరస్కరించింది. లీషావ్-చీ, పెంగ్ తె-హువాయ్, లిన్ పియావోలకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటం పార్టీలో 50 ఏండ్లుగా జరుగుతూ వచ్చిన రెండు పంథాల మధ్య పోరాటంలో భాగమేనని మావో అన్నాడు. యిదే చివరిది కాదు. పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులున్నంత వరకూ ఇది సాగుతూనే వుంటుందన్నాడు. అంతరంగిక పోరాటాల అనుభవం నుంచి మావో మూడు సూత్రాలను పేర్కొన్నాడు.

1. మార్క్సిజం కోసం పోరాడండి - రివిజనిజాన్ని వ్యతిరేకించండి.
2. ఐక్యత కోసం నిలబడండి - విచ్చిన్నాన్ని, చీలికలను వ్యతిరేకించండి
3. మనస్సు విప్పి ప్రవర్తించండి - కుట్రలు కుహకాలు వ్యతిరేకించండి.

రెండు పంథాల మధ్య పార్టీలో అంతర్గత పోరాటం జరుగుతున్నప్పుడు ఒక తప్పుడు పంథా మరొక తప్పుడు పంథాని కాపాడుతుందని మావో హెచ్చరించాడు. బూర్జువాజీతో పోరాటంలో వారితో ఐక్యతే సాధ్యం కాదు; అది సంభవం కాదనే ధోరణి వున్నట్లే. బూర్జువాజీతో ఐక్య సంఘటన యేర్పడి

నప్పుడు బూర్జువాజీతో పోరాటాన్ని మరచిపోవడం జరుగుతుందని మావో అన్నాడు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలో బూర్జువాజీతో పోరాటం కాదు ఐక్యతే అన్న చెన్-టూ-షీ మితవాద పంథా; మొత్తం పోరాటమే గాని ఐక్యతలేదు అన్న వాంగ్‌మింగ్ అతివాద పంథాను కప్పిపుచ్చింది. అలాగే లీషావ్‌చీ మితవాద పంథాను లిన్‌పియావో అతివాద పంథా కప్పి పుచ్చింది. రెండూ అవకాశవాదాలే, అతివాదం మితవాదం రెండూ కవలపిల్లలేనని చైనా పార్టీ అనుభవం మరొకసారి రుజువుపరిచింది.

1976లో మావో మరణం తర్వాత క్రమంగా చైనాలో పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులు పైచేయి సాధించారు. చైనాని పెట్టుబడిదారీ దేశంగా, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీని రివిజనిస్టు పార్టీగా మార్చి వేశారు. చైనా ప్రజలు కార్మికవర్గ నాయకత్వాన ఈ రివిజనిస్టు కుక్కలను పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులను ఎదిరించి తీరతారు. మావోని నియంత అని అన్నా, పిడివాదని అన్నా; పల్లెటూరి రైతు అన్నా, వేటికీ విలువలేదనే సత్యాన్ని చైనా విప్లవోద్యమ పాఠాలు తెలుపుతున్నాయి. మావో ప్రజల మనిషి; మావో గొప్ప మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు; మావో కార్యశీలి, మావో వీరయోధుడు, మహాపాధ్యాయుడు, మహానాయకుడు. పాత క్యాలెండర్ ప్రకారంగా అక్టోబరు రష్యా విప్లవం కొత్త క్యాలెండర్ ప్రకారం నవంబరు రష్యా విప్లవంగా పిలువబడుతున్నది. కనుక నవంబర్ రష్యా విప్లవం, అక్టోబర్ చైనా విప్లవం (దీనికి పాత క్యాలెండర్ లేదు), మానవజాతి చరిత్రలో రెండూ రెండు మైలురాళ్లు.

ఈ రెండు దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీలు పుట్టినప్పటి నుడి అనేక పెదధోరణులకు చెందిన ప్రతినిధులు మార్క్సిజం-లెనినిజాలకు వ్యతిరేకంగా ఆటంకాలు కల్పిస్తూనే వున్నారన్న నగ్నసత్యం అందరకూ తెలిసిందే. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన శ్రామిక ప్రభుత్వాల్లేర్పడిన తర్వాత గూడ ఆ శక్తులు మార్క్సిజాన్ని తొలిచే కార్యక్రమం వదులుకోలేదు. వాళ్లు మార్క్సిజం ముసుగులోనే దాగివున్న పెట్టుబడిదారుల, సామ్రాజ్యవాదుల ఏజంటల్లు. కనుకనే రెండు కమ్యూనిస్టు పార్టీలలో ఎన్ని పేర్లు పెట్టుకున్నా మౌలికంగా రెండు విధానాల మధ్య పోరాటాలుగానే సాగాయి. అయితే రష్యాలో స్టాలిన్ మరణానంతరం, చైనాలో మావో మరణానంతరం అవి తిరిగి విజృంభించడం, అధిక్యతను సంపాదించడం ఎలా జరిగింది? అంత దీర్ఘకాల పోరాటాలలో రాటుదేలిన కార్యకర్తలు, ప్రజలు వీరి అధిక్యతను ఎందుకు ఆమోదించారు? ఎందుకు కొనసాగిస్తున్నారు? యింకా యిలాంటి ప్రశ్నలే వున్నాయి. ఎన్ని ప్రశ్నలున్నా యీ పెట్టుబడిదారీ విద్రోహశక్తులు ఈ మహావిప్లవాలనే మైలురాళ్ళను పెళ్ళగించలేవు. ఇంకా మిగిలి వున్న దాగి వున్న విప్లవ శక్తులు పుంజుకొని తిరిగి విజృంభించే రోజొస్తుంది.

మానవ సమాజ చరిత్ర, దాని పరిణామ చరిత్ర వయస్సు 10 లక్షల సంవత్సరాలు. రష్యా కమ్యూనిస్టు విప్లవోద్యమ వయస్సు 100 సంవత్సరాలయితే, చైనా విప్లవోద్యమ వయస్సు 70 సంవత్సరాలే. మానవజాతి నడచిన కోట్లాది యోజనాలలో రష్యా, చైనా ప్రజలు నడచింది అతికొద్ది యోజనాలే. పది లక్షల సంవత్సరాల వయస్సు గల మానవ సమాజ చరిత్రలో రష్యా, చైనా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాల వయస్సు నూరు సంవత్సరాలే. కనుక అప్పుడే ఏమీ అయిపోలేదు. రివిజనిస్టులు, పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులు నిజమైన విప్లవకారులను, కమ్యూనిస్టు యోధులను తాత్కాలికంగా ఓడించవచ్చు, ప్రక్క నుంచవచ్చుగాక, వారెన్నటికీ పైచేయి కాలేరు. లెనిన్ రివిజనిస్టులను గురించి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక అభివృద్ధి నిరోధకుల గురించి మాట్లాడుతూ రష్యా సామెతను చెప్పాడు:

“కాన్ని సమయాల్లో గద్దలు తక్కువ ఎత్తులో ఎగురుతూండటం కద్దు. కానీ కోడిపెట్టలు వాటి జన్మలో గద్దలు ఎగిరేంతటి ఎత్తు ఎగరజాలవు”. కనుక రివిజనిస్టుల అధిక్యం ఎల్లకాలం సాగదు.

ఈరోజు స్టాలిన్ తరం, మావో తరం అనుభవజ్ఞులయిన నాయకులు లేకపోవచ్చుగాక, ఎల్లకాలం పరిస్థితి యిలాగే వుండదు. ప్రపంచ చరిత్ర మొత్తం వర్గ పోరాటాల చరిత్రే. వర్గ పోరాటాలు ఇంకా అంతం కాలేదు. సామ్రాజ్యవాద, పెట్టుబడిదారీ, భూస్వామ్య, అర్థభూస్వామ్య వర్గ పీడన సాగినంత కాలమూ వర్గ పోరాటమూ ఉంటుంది. ప్రతిఘటనా పోరాటాలు, ప్రతిఘటనా

యుద్ధాలు, సాయుధ పోరాటాలూ వుంటాయి. అవి హెచ్చుతగ్గులుగా సాగుతూండవచ్చు. విప్లవోద్యమ కార్యకర్తలు, నాయకులూ ఈ వర్గ పోరాటాల నుండి ప్రజావిప్లవోద్యమాల నుండే పుట్టుకొస్తారు. స్టాలిన్, మావోలు అలా వర్గ పోరాటాల నుండి, ప్రజా విప్లవోద్యమాల నుండి పుట్టుకొచ్చినవారే. అత్యంత కఠినమైన పోరాటాలలోనే వారు రాటుదేలారు.

నేడు సామ్రాజ్యవాదులు, బూర్జువావర్గమూ, భూస్వామ్య వర్గమూ కమ్యూనిస్టులకున్న ఈ అవకాశాన్ని మాత్రం తప్పించలేరు. మావో వంటి నాయకుడు నేడు లేకపోయినా, గొప్ప నాయకులు నేటికీ కొనసాగుతూన్న వర్గ పోరాటంలో నుంచే పుట్టుకొస్తారు. రాటుదేలుతారు. ఈ దోపిడీ వ్యవస్థకు గోరీ కట్టే మహత్కార్యానికి నాయకత్వమొహిస్తారు. రష్యా, చైనా విప్లవాలు మార్క్సిజాన్ని ఆశ్రయించి, అన్వయించి ఆచరించిన దాని ఫలితమే. అయితే మార్క్సిజం కూడా తన అభివృద్ధి క్రమంలో అనేక ఇతర సిద్ధాంతాలను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

లెనిన్ ఇలా అన్నాడు: “మార్క్సిజం తక్షణమే తన స్థానాన్ని స్థిర పరుచుకోలేదు. మొదటి అర్థ భాగంలో (1840) మార్క్సిజం-తనతో భేదించే సిద్ధాంతాలతో పోరాడింది. 1840లలో తాత్విక ఆదర్శవాదాన్ని పట్టుకున్న

విప్లవ భావాలను, విప్లవ విజయాలను, విప్లవోద్యమాన్ని సాగడుతూ, దాని చాటున విప్లవ వ్యతిరేక అభిప్రాయాలను చలామణీ చేసుకోవటం చాలా తేలిక. మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక భావాలను మార్క్సిజం పేరుతో ఈ రోజుల్లో చక్కగా చలామణీ చేయవచ్చును. కానీ, మార్క్సిజం వ్యతిరేకత పేరుతో ఆ భావాలు చలామణీలోకి రావటం చాలా కష్టం. ప్రజల్లో, మేధావుల్లో మార్క్సిజం పట్ల అభిమానం చాలా ఎక్కువగా ఉంది. ఈ పరిస్థితుల్లో మార్క్సిజం పేరుతోనే మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక అభిప్రాయాలను చలామణీ చేస్తున్నారు. అదేవిధంగా, ఈ రోజుల్లో విప్లవాలన్నా, విప్లవోద్యమాలన్నా ప్రజల్లో, మేధావుల్లో చాలా అభిమానం పెరిగింది. వాటిని నగ్నంగా, సూటిగా వ్యతిరేకిస్తే ఎవ్వరూ దాన్ని పట్టించుకోరు. అలాంటి వారిని విప్లవ వ్యతిరేకులని కొట్టిపారేస్తారు. వాటిని సూటిగా వ్యతిరేకించకుండా, సాగడుతూనే, విప్లవానికి అభిమానులుగా నటిస్తూనే, విప్లవ వ్యతిరేక అభిప్రాయాలు చలామణీ చేయటం సౌకర్యంగా ఉంటుంది. పూర్వపు విప్లవ వ్యతిరేక భావాలకు, ఈనాటి విప్లవ వ్యతిరేక భావాలకు ఉన్న ఈ మౌలికమైన భేదాన్ని గమనిస్తే విప్లవకారులమని, లేదా విప్లవాన్ని అభిమానించే వారమని చెప్పుకునేవారు చాలామంది ఏ విధంగా విప్లవ వ్యతిరేకంగా పని చేస్తున్నారో, ఏ విధంగా వారి అభిప్రాయాలు విప్లవ వ్యతిరేకంగా మార్క్సిజం - లెనినిజానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్నవో మనం స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవచ్చును.

హెగెల్ అనుచర వర్గాన్ని ఓడించింది. ఆ తరువాత ఆర్థిక విషయాలలో 1880 కల్లా ప్రౌడాన్ సిద్ధాంతాలను ఓడించింది. 1860లలో మార్క్సిజం సిద్ధాంత స్థాయి నుండి ఆచరణ స్థాయికి చేరి కార్మిక వర్గంలోకి ప్రవేశించింది. ఆచరణలో హానికరమైన సిద్ధాంతాలను ఓడించి, తన అధిక్యతను రుజువు పరుచుకుంది. 1890 నాటికి మార్క్సిజం సంపూర్ణ విజయాన్ని సాధించింది. రెండవ ఇంటర్నేషనల్ మార్క్సిజాన్ని అంగీకరించింది.” (ప్రపంచ కార్మికోద్యమం-కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం)

3

భారత కమ్యూనిస్టు విప్లవోద్యమం

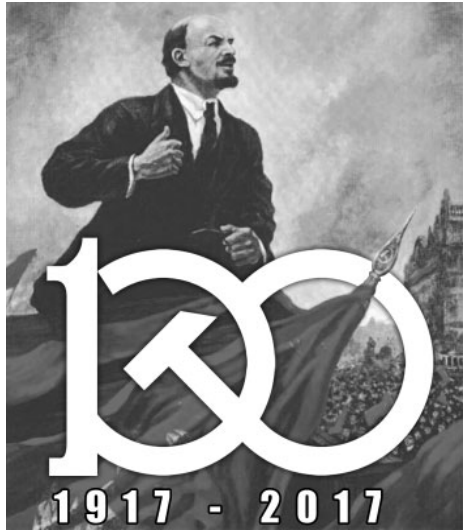
అక్టోబరు విప్లవ ప్రభావముతో మార్క్సిజం దేశదేశాల వ్యాపించింది. భారతదేశంపై కూడా అదే ప్రభావాన్ని కలిగించింది. భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం కూడా అనేక రాజకీయ సిద్ధాంత, నిర్మాణ, ఉద్యమ సంబంధిత విషయాలను, ఒడిదుడుకులను, ఆటుపోటులను ఎదుర్కొంది. విజయాలను, అపజయాలను, పొరపాట్లను, విద్రోహాలను చవి చూసింది.దానికిప్పుడు 90 సంవత్సరాలు.

సోషలిజం సాధన లక్ష్యంగా, వలస పాలనను తుదముట్టించి దేశానికి స్వాతంత్ర్యం సాధించాలనే లక్ష్యంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి సాగించింది. వలసాధిపత్యవాదులయిన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు మార్క్సిజం-లెనినిజం భారత గడ్డపై విస్తరించ కూడదనే లక్ష్యంతో మొగ్గలోనే పార్టీ కార్యకలాపాలను తుంచేచేయాలనే కుట్ర పన్నారు. కమ్యూనిస్టుల

పైన, విప్లవకర దేశభక్తులపైన పెషావర్, లాహోర్, కాన్పూర్, మీరట్ పట్టణాలలో కుట్ర కేసులు పెట్టారు. కాన్పూర్, మీరట్ కుట్ర కేసులలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపకులను, నేరస్థులుగా బంధించారు. కార్మిక, రైతాంగ ఉద్యమాలను అణచ పూనుకొన్నారు.

దేశవ్యాప్తంగా ముఖ్యంగా కలకత్తా, కాన్పూర్, బొంబాయి నగరాల్లో కార్మికవర్గ సమ్మెలు వెల్లువగా సాగాయి.

1935-45 మధ్య కాలంలో రైతాంగ పోరాట వెల్లువలు - బీహార్, బెంగాల్, యు.పి. తెలంగాణ, గుజరాత్, కేరళ, పంజాబ్ మరియు మద్రాస్‌లలో పెల్లుబికాయి. మహారాష్ట్రలోని థానే జిల్లా, వర్దీలో ఆదివాసీ పోరాటాలు, 1943 కేరళ రాష్ట్రంలోని కరూరు, తిరువాన్కూర్ జిల్లాలో పునప్రా-వాయలార్ తిరుగుబాట్లు, 1946లో బెంగాల్ తెభాగా పోరాటం యొక్క సాయుధ తిరుగుబాటు ఆనాటి తూర్పు బెంగాల్ నేటి బంగ్లాదేశ్‌లోని మైమెన్‌సింగ్ జిల్లాలో రైతాంగ సాయుధ ప్రతిఘటన, మహారాష్ట్ర లోని అహ్మద్‌నగర్‌లో రైతాంగ పోరాట వెల్లువలు సాగాయి. 1946-56 హైద్రాబాద్ సంస్థానం నిజాం నవాబుకి, ప్యూడల్ దొరలకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన సాగిన సాయుధ ప్రతిఘటనా - తిరుగుబాటు గెరిల్లా యుద్ధ స్థాయికి

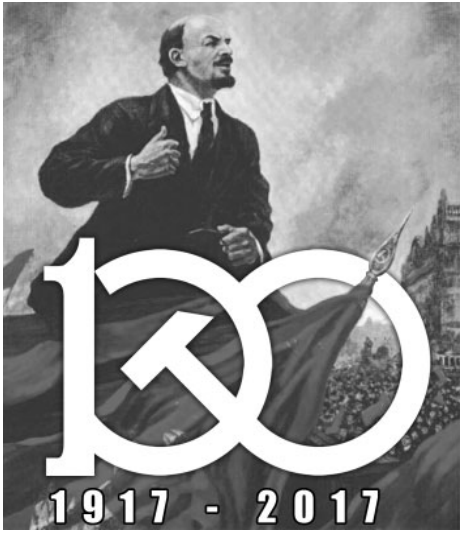

నేటి పాలకులకు ప్యూడల్ దొరతనాన్ని కాపాడే లక్షణమే ఉంది. అందుచేతనే వారు కమ్యూనిస్టులు సాగించిన ఉద్యమంతో చేతులు కలపలేదు. బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ నుంచి తెలంగాణ ప్రజలు సంపూర్ణ విముక్తి పొందలేక పోవడానికి ఈ ప్యూడల్ బూర్జువావర్గాల రాజకీయాలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని మితవాద సంస్కరణవాదం కారణ మయ్యాయి. పార్టీలో జరిగిన సిద్ధాంత పోరాటానికి విస్పష్టమైన మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు దృక్పథం ప్రాతిపదిక మీద సమీక్ష లేకుండా పోయింది. దీని మూలంగా ప్రజా వ్యతిరేకులైన ప్యూడల్, బడా బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల పాలకవర్గాలు తెలంగాణా ప్రజల విముక్తి పోరాటాన్ని తమదిగా చాటుకుంటున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీకి సరైన గుణపాఠాలు అందకుండా పోయాయి.

తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటం గురించి కామ్రేడ్ దేవులపల్లి విశ్లేషించిన విషయాలు:

“తెలంగాణ సాయుధ పోరాటం గ్రామీణ ప్రజా జీవితంలో, విప్లవాత్మక మార్పు తెచ్చిందని స్పష్టమవుతుంది. దీనితో గ్రామాల్లో కొత్త జీవితం ఏర్పడింది. అదే జనతా ప్రజాతంత్ర జీవితం. ఈ విప్లవం ద్వారానే ఇలాంటి మార్పు వస్తుంది. భూస్వాముల భూమిని పంపకం చేయటం, గ్రామీణ జీవితంలో పేదరికాన్ని నిర్మూలించటం, నిరుద్యోగాన్ని నిర్మూలించటం లాంటి మార్పులను వందలు, వేలు, లక్షల, కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు చేసినా, 36 సంవత్సరాలు గడిచిన నేటికీ కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాలు గానీ, ఇతర పార్టీలకు చెందిన ప్రభుత్వాలు కానీ సాధించలేదు. ఈ మార్పులను ఆనాడు ఒక సంవత్సర కాలంలో ఈ విప్లవోద్యమం ద్వారా సాధించారు. దీని ద్వారా కొత్త ఆర్థిక వ్యవస్థ ఏర్పడింది. గ్రామ రాజ్యాలు ఏర్పడటం ద్వారా కొత్త రాజకీయ వ్యవస్థ ఏర్పడింది. కిరాయి మనుషులకు బదులుగా తమ భూమిని ఇళ్ళను కాపాడుకోవటానికి ప్రజల బిడ్డలతో ఏర్పడిన గెరిల్లా దళాలతో కొత్త మిలటరీ నిర్మాణం ఏర్పడింది. అంతేకాకుండా స్థానిక దళాలు తమ వ్యవహారాలను తామే చక్కబెట్టుకుంటూ, తామే శాంతి భద్రతలను పరిరక్షిస్తూ, కొత్త శాంతి భద్రతల వ్యవస్థ ఏర్పడింది. నూతన ఆర్థిక, రాజకీయ జీవితంతో పాటు కొత్త సాంస్కృతిక జీవితం కూడా ఏర్పడింది. దొంగతనాలు లేకపోవటం, అందరూ చదువుకోవటం, వ్యభిచారం లేకపోవటం, విదాకుల హక్కు స్త్రీలనుభవించటం, స్త్రీలు అన్ని రంగాల్లో తమ చైతన్యానికి, నిర్మాణానికి అనుగుణ్యంగా పాల్గొనటం, పాల్గొనేందుకు ముందుకు రావటం, ఇంతేకాకుండా కష్టించి పనిచేయటం, శత్రు సాయుధ బలాల్లో భాగంగా ఉన్న వారి యెడ ఒక వైఖరి, నిరాయుధులైన శత్రువుల యెడ మరొక వైఖరి - ఈ విధంగా అత్యున్నతమైన సంస్కృతి, నీతి సూత్రాలు ఏర్పడిన దశ అది. నూతన ప్రజాతంత్ర సంస్కృతి అంటే పుస్తకాలలో చదివి నేర్చుకొనేదేకాక 1947 సెప్టెంబర్, అక్టోబర్ నుండి మొదలుకొని 1948 సెప్టెంబర్ నాటి వరకు అమలు జరిపిన సంస్కృతి ఒకటి ఆచరణాత్మకంగా రూపొందింది అని గమనించాలి”.

‘ఈ కాలపు చివరి 3-4 నెలల్లో ఈ ఆర్థిక, రాజకీయ, మిలటరీ, సాంస్కృతిక వ్యవస్థకు ఒక స్వరూపమేర్పడింది. ఈ వ్యవస్థ అంతకుముందు రూపొందుతున్న దశలో ఉన్నది. అప్పటికి పోరాట ప్రాంతాలు గెరిల్లా ప్రాంతాల స్థాయిలోనే ఉండినవి. విముక్తి ప్రాంతం ఏర్పడలేదు. కనుక ఈ వ్యవస్థను

సమగ్రంగా రూపొందించటానికి అవకాశం లేకుండినది. అయినా అలాంటి నూతన వ్యవస్థ ఆచరణలో ఏర్పడి రూపుదాల్చటానికి చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంటుంది.’

‘ఈ ఉద్యమంలో ఉన్న బలహీనతల గురించి కూడా అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ బలహీనతల గురించి రెండు రకాల దృక్పథాలు ఇంతకుముందు నుండి ఉంటూ వచ్చాయి. పోలీసు చర్య జరగగానే ఈ పోరాటాన్ని ఉపసంహరించాలని అనేవారు. ఉద్యమంలో ముఖ్యాంశంగా ఉన్న విజయాలను తిరస్కార దృష్టితో హేయభావంతో చూచేవాళ్ళూ లేక వీటిని కనీస స్థాయికి తగ్గించ చూచేవాళ్ళూ వున్నారు. ‘వాస్తవంలో ఏదో కొంత జరిగింది. చాలా గొప్ప విషయాలే జరిగినవి, వాటిని వీర గాధల్లాగ చెప్పుకోవచ్చును. కాని ఇప్పుడు పోరాటాన్ని విరమిద్దాము; ఎందుకంటే నిలిచేదేమీ లేదు. మిగిలినదేమీ లేదు, అంతా ఖాళీ అయి పోయింది; ఇళ్ళకు చేరుకుందాము’ అనే ధోరణి అప్పుడు వచ్చింది. పోలీసు యాక్షను తర్వాత పోరాటాన్ని విరమించాలనే పెద్దలు ఈ విజయాలను కనీసానికి తగ్గించి చూపెట్టి, తమ వాదనను బలపరచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేశారు. పోలీసు యాక్షను జరగటం, పోరాటాన్ని విరమించటం, ఇదంతా జరిగి సుమారు 30-35 సంవత్సరాలు అయింది.’

‘నేడు అదే పెద్దలు పోరాట విజయాలను ఆకాశానికెత్తి చూపెడుతూ, బలహీనతలను తగ్గించి చూపెడుతున్నారు. లేకుంటే బలహీనతలు దాదాపు ఏమీ లేనట్లుగా చూపెట్టుతున్నారు. ఈ విధంగా పోరాటాన్ని ఉపయోగించుకొని, తమ సంస్కరణవాద, పోరాట వ్యతిరేక, విప్లవ వ్యతిరేక అభిప్రాయాలను చలామణి చేసుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. మొదటి నుండి విప్లవ వ్యతిరేకతను ప్రదర్శించ కుండా, విప్లవ భావాలను, విప్లవ విజయాలను, విప్లవోద్యమాన్ని పొగడుతూ, దాని చాటున విప్లవ వ్యతిరేక అభిప్రాయాలను చలామణి చేసుకోవటం చాలా తేలిక. మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక భావాలను మార్క్సిజం పేరుతో ఈ రోజుల్లో చక్కగా చలామణి చేయవచ్చును. కానీ, మార్క్సిజం వ్యతిరేకత పేరుతో ఆ భావాలు చలామణిలోకి రావటం చాలా కష్టం. ప్రజల్లో, మేధావుల్లో మార్క్సిజం పట్ల అభిమానం చాలా ఎక్కువగా ఉంది. ఈ పరిస్థితుల్లో మార్క్సిజం పేరుతోనే మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక అభిప్రాయాలను చలామణి చేస్తున్నారు. అదేవిధంగా, ఈ రోజుల్లో విప్లవాలన్నా, విప్లవోద్యమాలన్నా ప్రజల్లో, మేధావుల్లో చాలా అభిమానం పెరిగింది. వాటిని నగ్నంగా, సూటిగా వ్యతిరేకిస్తే ఎవ్వరూ దాన్ని పట్టించుకోరు. అలాంటి వారిని విప్లవ వ్యతిరేకులని కొట్టి పారేస్తారు. వాటిని సూటిగా వ్యతిరేకించకుండా, పొగడుతూనే, విప్లవానికి అభిమానులుగా నడిస్తూనే, విప్లవ వ్యతిరేక అభిప్రాయాలు చలామణి చేయటం సౌకర్యంగా ఉంటుంది. పూర్వపు విప్లవ వ్యతిరేక భావాలకు, ఈనాటి విప్లవ వ్యతిరేక భావాలకు ఉన్న ఈ మౌలికమైన భేదాన్ని గమనిస్తే విప్లవ కారులమని, లేదా విప్లవాన్ని అభిమానించే వారమని చెప్పుకునేవారు చాలామంది ఏ విధంగా విప్లవ వ్యతిరేకంగా పని చేస్తున్నారో, ఏ విధంగా వారి అభిప్రాయాలు విప్లవ వ్యతిరేకంగా మార్క్సిజం-లెనినిజానికి వ్యతిరేకంగా ఉన్నవో మనం స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవచ్చును.’

‘ఆ కాలపు విజయాలను విమర్శనారహితంగా పొగడటం, బలహీనతలున్నాయని చెప్పినా వాటిని నామమాత్రమైనవిగా చెప్పి దాటవేయటం ఈ రోజుల్లో సర్వసాధారణంగా జరుగుతున్నది.

విప్లవోద్యమాన్ని నిర్మిస్తున్న వారికి ఈ రకంగా దాటవేయడం వలన ఉపయోగముండదు. కాగా నష్టం చేస్తుంది. ఆనాడు చేసిన తప్పులను సరిగా అర్థం చేసుకొంటేనే తిరిగి వాటిని చేయటానికి వీలేకుండా ఉంటుంది. అందుకొరకు ఆ తప్పులను నిశితంగా పరిశీలించి, అర్థం చేసుకోవాలి. వాటి నుండి గుణపాఠాలు తీసుకోవాలి. తిరిగి ఆ తప్పులు చేయకుండా ఉండటానికి తీసుకోవలసిన చర్యలన్నీ తీసుకోవాలి. అప్పుడే విప్లవద్యోమం సరైన పద్ధతిలో నిర్మాణమై ముందుకు సాగుతుంది.’

“ఈ దృష్టితో చూస్తే ఆ కాలంలో జరిగిన తప్పులు తక్కువేమీ కావు, కొద్దివేమీ కావు. వాటిని మనం జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. ఈ దశలో జరిగిన తప్పులలోని కొన్ని అంశాలను ఇక్కడ క్లుప్తంగా పేర్కొందాం.

ప్రధాన బలహీనతలు రాజకీయ విధానంలోనూ, మిలటరీ విధానంలోనూ ఇతర రంగాల్లోనూ కన్పిస్తాయి. ఇవి రూపొందించిన విధానాలలోనూ, అమలు జరిపిన తీరులోనూ కన్పిస్తాయి. ఆ రోజుల్లో ఒక స్పష్టమైన విధానం లేకుండా ఉండటం అన్నిటి కంటే ముఖ్యమైన బలహీనత. ఈ కాలంలో, పార్టీలో జోషీ విధానం పోయి, రణదీవే విధానం వచ్చింది. జోషీ విధానమున్నా, రణదీవే విధానమున్నా ఈ పోరాటం విషయంలోగానీ, ఈ పోరాటానికి సంబంధించిన నినాదాల విషయంలో గానీ ఒక స్పష్టమైన అవగాహన లేదు.”

అంతేకాదు పార్టీ నిర్మాణం పార్టీ చైతన్యం

శిక్షణ, రాజకీయ స్థాయిలోపం మొదటి నుండే ఒక తీవ్రమైన సమస్యగా ఉండేది. పోరాటకాలంలో కూడా అదే విధంగా ఉండేది. నిజాం వ్యతిరేక ఐక్యతలో అనేక ఇతర శక్తులు - అతివాద జాతీయ వాదులు, జాతీయ విప్లవకారులు ఇతర శక్తులు కూడా ఉండటానికి అవకాశం ఉంటుంది. వీరితో పాటు చైతన్యం ఉన్న నాయకత్వ కామ్రేడ్లూ, సభ్యులూ ఉన్నారు. నాయకత్వంలో ఈ రెండు రకాల వారు కలిసి ఉండేది . దీనిలో జాతీయ విప్లవకారులు, ఇతరత్రా ఉన్నవారికి పార్టీ సిద్ధాంతాలను, పార్టీ విధానాలను బాగా వివరించి, నచ్చజెప్పి, నిజాం వ్యతిరేక పోరాటం వ్యవసాయ విప్లవ కార్యక్రమం కోసం పోరాటమనీ, ఈ పోరాటం తర్వాత నెహ్రూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వ్యవసాయ విప్లవ కార్యక్రమంతో సాయుధ పోరాటం సాగించ వలసి ఉంటుందనీ, దీనికి సంబంధించిన ఈ రాజకీయ అంశాలను ఆనాటి పార్టీ పాలసీమేరకైనా వివరించిన పాపాన పోలేదు. ఈ విధంగా చాలామంది నిజాం ప్రభుత్వం పోవటంతో విప్లవం, సాయుధ పోరాటం పూర్తవుతాయనే అవగాహన అస్పష్టంగా నైనా కలిగి ఉండటానికి దోహదం చేసింది. ఆనాటి పార్టీ శిక్షణా విధానం వలన, ఆ విధానం అన్న దానికన్నా అది లోపించటం వలన, ఇలాంటి పరిణామాలకు అవకాశం కలిగింది. ఇది తర్వాత కాలంలో చాలా నష్టాన్ని కలిగించింది.”

(తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధ పోరాటం -దేవులపల్లి వెంకటేశ్వరరావు - రచనాకాలం : 1980-83)

మానవ సమాజ చరిత్ర, దాని పరిణామ చరిత్ర వయస్సు 10 లక్షల సంవత్సరాలు. రష్యా కమ్యూనిస్టు విప్లవోద్యమ వయస్సు 100 సంవత్సరాలయితే, చైనా విప్లవోద్యమ వయస్సు 70 సంవత్సరాలే. మానవజాతినడచిన కోట్లాది యోజనాలలో రష్యా, చైనా ప్రజలు నడచింది అతికొద్ది యోజనాలే. పది లక్షల సంవత్సరాల వయస్సు గల మానవ సమాజ చరిత్రలో రష్యా, చైనా కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాల వయస్సు నూరు సంవత్సరాలే. కనుక అప్పుడే ఏమీ అయిపోలేదు. రివిజనిస్టులు, పెట్టుబడిదారీ మార్గీయులు నిజమైన విప్లవకారులను, కమ్యూనిస్టు యోధులను తాత్కాలికంగా ఓడించవచ్చు, ప్రక్కనుంచవచ్చుగాక, వారెన్నటికీ పైచేయి కాలేరు. లెనిన్ రివిజనిస్టులను గురించి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక అభివృద్ధి నిరోధకుల గురించి మాట్లాడుతూ రష్యా సామెతను చెప్పాడు.

“కొన్ని సమయాల్లో గద్దలు తక్కువ ఎత్తులో ఎగురుతూండటం కద్దు. కానీ కోడిపెట్టలు వాటి జన్మలో గద్దలు ఎగిరేంతటి ఎత్తు ఎగరజాలవు”. కనుక రివిజనిస్టుల ఆధిక్యం ఎల్లకాలం సాగదు.

గురించి దేవులపల్లి ఇంకా ఇలా అన్నారు;

“సాధారణ నిజాం వ్యతిరేకతను, పార్టీ చైతన్యాన్ని సమానం చేయటం, శిక్షణా విధానం లోపించటం; పార్టీ నిర్మాణంలో కొన్ని ముఖ్యమైన లోపాలే జరిగినవి. సర్వత్రా రాజకీయ శిక్షణ చాలా లోపించిందని చెప్పాము. నిజాం వ్యతిరేకత, పార్టీ చైతన్యం రెంటినీ సమానస్థాయికి తెచ్చారే గానీ, విడివిడిగా చూడలేకపోయారు. పార్టీ రాజకీయాలు లేని చదువుకున్న వారు కూడా అతివాద జాతీయ వాదులుగానో, ముస్లిం వ్యతిరేకులుగానో, నిజాం వ్యతిరేకులుగానో ఉండటానికి అవకాశమున్నది. మిలిటెంట్‌గా పోరాడటానికి అవకాశమున్నది. పోరాడారు కూడా, పార్టీ సభ్యులుగా ఉన్నటువంటి వారు పార్టీ కార్యక్రమాన్ని తెలుసుకోవటం, పార్టీ చైతన్యాన్ని అలవరచుకోవటం అవసరం. ‘ఈ పోరాటం నిజాం వ్యతిరేక పోరాటమే కాదు. తర్వాత కూడా - దోపిడీ వ్యవస్థ అంతమయ్యే వరకూ కొనసాగవలసిన పోరాటం’ అని అర్థం చేసుకొని దానికి సిద్ధమై ఉండటం - ఇది పార్టీ చైతన్యానికి ఆ రోజుల్లో గీటురాయిగా ఉంటుంది. కానీ అలాంటి చైతన్యాన్ని కలిగించటానికి, అలాంటి శిక్షణ ఇవ్వటానికి ప్రయత్నం దాదాపు జరగనేలేదని చెప్పాలి. సీనియర్ నాయకత్వానికి అంతకుపూర్వమే క్లాసుల ద్వారా, లేక పార్టీ సాహిత్యం ద్వారా పార్టీ విధానాలు తెలిసినందువలన వారికి కొంతవరకు అవగాహన ఉన్నదేకాని పోరాట కాలంలో వచ్చిన యువకులకు ఇటువంటి అవగాహన లేదు. ఆ విధంగా కొత్త నాయకత్వానికి అలాంటి రాజకీయ అవగాహన లేకుండా ఉండేది. నిజాం వ్యతిరేకతే అని అక్షరాలా అమలు జరిపారేగాని, రాజకీయదృష్టితో దాన్ని అమలు జరిపినది స్వల్పం. ఈ రకంగా రాజకీయ

రష్యాలో సోషలిజం నిర్మాణమూ, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో హిట్లర్ ఫాసిజం ఓటమీ, తూర్పు యూరపులో శ్రామిక వర్గ రాజ్యాలు ఏర్పడటమూ, చైనాలో నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవం విజయపుటంచులకు చేరుకొని వుండటమూ అన్న సందర్భంలో భారత గడ్డపై విశాల ప్రాంతంలో తెలంగాణ రైతాంగ సాయుధ పోరాటం జరిగింది. అది నేటి విప్లవోద్యమాలకు అనేక విలువైన గుణపాఠాల నందిస్తున్నది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ మితవాద సంస్కరణ వాద పరిధి దాటి రివిజనిస్టు మార్గం - అంటే మార్క్సిజం - లెనినిజం ప్రాతిపదిక నుంచి విడిపోయి వాటిని తిరగతోడే సిద్ధాంతం ప్రవేశబెట్టింది. ఆచరించింది.

దీనికి వ్యతిరేకంగా 1955 నుంచి పోరాటాలు ప్రారంభమైనా అవి సంస్కరణవాద పరిధిలోపల విభేదాలుగానే అంతకుముందు బయటపడ్డాయి. అందుకే తిరిగి 1967 నుంచి సిపిఐ(ఎం) సిద్ధాంత వైఖరులపై పోరాటం ప్రారంభమయింది. వ్యవసాయ విప్లవం, జనతా ప్రజాస్వామ్య, శ్రామిక వర్గ నియంతృత్వ సిద్ధాంతాల నుంచి దూరమవుతూ వున్న పార్టీలో సిద్ధాంత, ఆచరణ రంగాలలో రెండింటా ప్రతిఘటన జరిగింది.

1967 నాటికే పశ్చిమబెంగాల్ డార్జిలింగ్ జిల్లాలోని నక్సల్‌బరీ ప్రాంతంలోని ఆదివాసీ రైతాంగం, కార్మికులు, ఆంధ్రప్రదేశ్ శ్రీకాకుళం జిల్లాలోని పార్వతీపురం ఏజెన్సీ ప్రాంతంలో గిరిజనోద్యమం, వరంగల్, ఖమ్మం జిల్లాలలో భూస్వామ్య వర్గాల దౌష్ట్యంపై ప్రజా పోరాటాలు సాగుతున్నాయి. ఇవి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోని సంస్కరణవాదం - రివిజనిజాలకు వ్యతిరేక పోరాటం పూర్తి కాలేదని చాటాయి.

ఎన్నికలనే పోరాట రూపం ప్రజా విప్లవ ఉద్యమంలో ఒకానొక సాధనం అనిగాక, అదే ప్రధాన పోరాట రూపమైంది. దాని దుష్ఫలితాలను కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనుభవిస్తూ వుంది. పాక్షిక సమస్యలపై ఆందోళన, ప్రచారాలకు; అప్రయత్న పోరాటాలకు పార్టీ కుచించుకుపోయింది. పార్టీ నిర్మాణ దృఢత్వం లోపించింది. కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి 1969 మార్చిలో విదేశీ విలేకర్లు అడిగిన ప్రశ్నకు ఇలా స్పందించారు:

“గత పదహారు సంవత్సరాలుగా మమ్ములను నిర్మాణ రహిత స్థితికి తీసుకొనిపోయిన మా స్వంత తప్పిదాలే సహజంగా మాకెదురవ్వబోయే ఇబ్బందులు, నిజంగా చెప్పాలంటే మేము విప్లవకర మార్గంలో కృషి చేయాలనుకొంటే మేముండి తీరవలసిన పద్ధతిలో మేము నిర్మాణయుతం చేయబడలేదు. మేము పార్లమెంటరీ చర్చల యెడల ప్రజలలో భ్రమలను సృష్టించాం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవ యంత్రాంగాన్ని పూర్తిగా పార్లమెంటరీ పంథాలో నిర్వహించాం. గత కాలపు క్రమశిక్షణ అంతరించింది. ఆనాటి నిస్వార్థపూరిత ధోరణి చెత్తబుట్టలోకి పోయింది. ఆనాటి కఠిన శ్రమ అదృశ్యమైపోయింది. ఒక విప్లవకారుడికి అవసరమైనదంతా అదృశ్యమై పోయింది. మేం పునర్నిర్మించుకోవాలి. ఇది మాకెదురయ్యే ఇబ్బందులలో కెల్లా గొప్పది.”

పార్టీకి నూతన రక్తాన్ని ఎక్కించే పని చేయాలి. సిద్ధాంత నిబద్ధత, ఆచరణలో నిబద్ధత లేకుండా విప్లవోద్యమ నిర్మాణం సాధ్యం కాదు. అలాంటి పార్టీ లేకుంటే వైఫల్యాలకు గురౌతూనే వుంటాం అన్నారు.

నక్సల్బరీ సాయుధ ప్రతిఘటన

“1955లలో తెరాయి ప్రాంతంలో టీ తోటల కార్మికులు, రైతాంగం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన సంఘటితం కావడం ప్రారంభమైంది. కార్మికులు, రైతులు దృఢమైన పోరాటాలు సాగిస్తూ వచ్చారు. పార్టీలోపల సిద్ధాంతపరంగా, రాజకీయపరంగా చర్చలూ, యుద్ధాలూ జరుగుతూ, ప్రజా ఉద్యమాలతో ఉద్రిక్తభరితంగా వుంది డార్జిలింగ్ జిల్లా. ఇంతటి నేపథ్యం మూలంగా - అనేక పరిణామ క్రమాల గుండా సాగుతూ వచ్చిన పోరాటాలకు సంబంధించిన గుణాత్మక చర్యగా నక్సల్బరీ ప్రాంతంలో 1967 మే 24న నక్సల్‌బరీ తిరుగుబాటు బ్రద్దలయింది. పార్టీ చరిత్ర-ఒక మదింపు అన్న వ్యాసంలో కామ్రేడ్ కాసునన్యూల్ ఇలా వివరించారు :

“వాస్తవికంగా అంచనా వేయాలంటే 1959 నాటి రైతాంగ ఉద్యమపు రోజుల్లోకి వెనక్కి వెళ్ళాల్సి వుంది. పశ్చిమబెంగాల్‌లోని కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం భూ పరిమితి చట్టం చేసిందనీ, ఉద్దేశపూర్వకంగానే ఆ చట్టంలో లోసుగులు వుంచటం ద్వారా రైతులకు భూమి లేకుండా చేయబూనుకొందనీ, అందరూ ఎరిగిన విషయమే. పశ్చిమబెంగాల్‌లోని రాష్ట్ర కిసాన్ కౌన్సిల్ (పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్ర రైతు సమితి - సి.పి.ఐ కాలం నాటిది) భూస్వాముల బినామీ లావాదేవీలను నిలుపుదల కృషిని కొన్ని తేదీల్లో చేపట్టాలనే పిలుపునివ్వాలని నిర్ణయించింది. అంటే సిలిగురి కిసాన్ సభ (రైతు సభ) చట్టబద్ధత కాని ఈ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకించింది. ఒకవేళ బినామీ బదలాయించువులు నిలుపుదల చేయాలంటే, అప్పుడే కేవలం సీలింగు చట్టం చేయబడ్డ పరిమితుల్లో గల భూమిని వదిలిపెట్టి వేయూర్ని వుంటుందనీ, సీలింగ్ చట్ట పరిమితులకు మించిన మిగులు భూములనే ఆక్రమించుకోవాలి అనీ రైతు సభ నొక్కి చెప్పింది. దీన్ని రాష్ట్ర కిసాన్ సమితి వ్యతిరేకించింది. అయి సప్పటికీ సిలిగురి కిసాన్ సభ బినామీ బదలాయించువు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని మొదలెట్టింది.

అధికారికంగా సమ్మె ఉపసంహరింపబడ్డా, భూమి కోసం పోరాటం ఆగిపోకుండా సాగింది. ఈ కాలం అంతా సంక్లిష్ట పరిస్థితులలో నిండి వుంది. చైనా వ్యతిరేక హిస్టరీయా, పార్టీలో చీలికలు అపారమయిన రాజకీయ సమస్యలను సృష్టించాయి. వీటికి తోడు కామ్రేడ్లపై ప్రభుత్వం దాడులు జరిపింది. రెండుసార్లు కామ్రేడ్లను జైళ్ళలోకి తోయటం జరిగింది. 1962-64 కాలంలో ఒకసారి, 1964 -66 కాలంలో ఒకసారి ఇలా జరిగింది. ఈ కాలంలో రైతులపైనా, తేయాకు తోటల కార్మికుల పైనా విస్తృతంగా దాడులు జరిగాయి. బహుశా దేశంలో మరే జిల్లాలోనూ యింత విస్తృతంగా దాడులు జరిగి వుండవు. భారత రక్షణ రూల్సు

(డి.ఐ.ఆర్) క్రింద వందలమంది రైతు, కార్మిక నాయకులు అరెస్టు చేయబడ్డారు. ఈ కాలంలో ఒకవైపు కామ్రేడ్లు సి.పి.యంను పునర్నిర్మించాల్సి వచ్చింది. సాగుతున్న రైతు పోరాటాలను నిర్వహించి వాటి సమస్యలు పట్టించుకోవాల్సి వచ్చింది. మరోవైపు వారు నయా రివిజనిస్టులను ప్రతిఘటించడంతో పాటు, వామపక్ష తీవ్రవాద చీలిక బీజాలతో వ్యవహరించాల్సి వచ్చింది.

ఇవన్నీ కాక, భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం అప్రతిహతంగా కొనసాగింది. ఈ కాలంలో ఒక ప్రత్యేకమయిన, పెనుభారమయిన, చాలా సంక్లిష్టమయిన పోరాటాన్ని సాగించాల్సి వచ్చింది. అటువంటి పరిస్థితిని చాలా మంది కామ్రేడ్లు ఎన్నడూ ఎదుర్కోలేదు. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో మేధావి కామ్రేడ్ల కొరత వుంది. అందువలన వారు ప్రధానంగా తమ ఆచరణాత్మక అనుభవంపైనే ఆధారపడ్డారు. ఈ కాలంలో పరిస్థితి ఎలా వుంది అంటే కామ్రేడ్లు పోరాటావైపు సాగించాలి. లేదా పోరాటాల్ని వదిలి వెళ్ళిపోవాలి. ఇటువంటి పరిస్థితిల్లో కామ్రేడ్లు తిరిగి భూమిని ఆక్రమించుకోవటంతో ఆ ప్రాంతమంతా భూస్వాములు లేకుండా పోయారు. చిన్న భూస్వాములూ, ధనిక రైతులూ మాకు తమ హృదయ పూర్వక మద్దతును యిచ్చారు. భూస్వాముల గూండాల నుండి రైతులు తుపాకులు గుంజుకొన్నారు. 1966 డిసెంబరులో యిది జరిగింది.

మరొక ప్రాంతంలో ఉద్యమం యొక్క నాయకులు లేకుండా వున్న సమయాన్ని అదునుగా తీసుకొన్న ఒక తేయాకు తోట యజమాని 100 ఎకరాల భూమి నుండి రైతులను బలవంతంగా వెళ్ళగొట్టి, తేయాకు తోట కార్మికులు నివసించేందుకు 15 నివాసపు క్వార్టర్లను నిర్మించాడు.

సిలిగురి కిసాన్ సభ 2000 మందిని మించిన రైతులనూ, కార్మికులనూ కదిలించి ఆ పక్కా నివాస క్వార్టర్లను కూలద్రోసి, భూమిని స్వాధీనం చేసుకొంది. ఆ భూమి యిప్పటికీ ఆ ప్రాంతపు రైతుల స్వాధీనం లోనే వుంది. 1967 మార్చిలో ఈ ఘటన జరిగింది. ఒక మిలటరీ కాంట్రాక్టరు, క్యాంటీన్ యజమాని మరియు ఒక బడా భూస్వామికి వ్యతిరేకంగా భూమి కోసం జరిగిన పోరాటం కూడా చాలా ముఖ్యమయినది. ఎందుకంటే ఈ పోరాటం ఉత్తర బెంగాల్ యూనివర్సిటీ విద్యార్థులపై గొప్ప ప్రభావాన్ని కలుగ చేసింది.

1967లో ఎన్నికలు బహిష్కరణ నినాదం ముందుకు వచ్చింది. కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ అప్పటి వరకూ జైలులో వున్నారు. 1967 ఎన్నికలకు కొద్దికాలం ముందుగానే జైలు నుండి విడుదల చేయబడ్డారు.

1967 ఎన్నికలకు ఒకనెల ముందు కా॥ జంగల్ సంతాల్ కలకత్తా జైలు నుండి విడుదల కాబడ్డ అనంతరం, ఈ ఎన్నికల బహిష్కరణ విధానానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటం జరిగింది. ఈ వైఖరి నుండి కామ్రేడ్ చారుమజుందార్ వెనుదిరిగాడు. భూమి కోసం పోరాటం కొనసాగుతూనే వుంది. కామ్రేడ్ జంగల్ సంతాల్ ఎన్నికలలో ఓడింపబడ్డారన్న విషయం కూడా కామ్రేడ్లు గుర్తు పెట్టుకోవాలి.

ఏమైనా 1967లో పశ్చిమబెంగాల్‌లో కాంగ్రెస్ మంత్రివర్గం ఓడింపబడి ఐక్య సంఘటన మంత్రి వర్గం అధికారంలోకి వచ్చింది. ఈ కాలంలోనే కాంగ్రెసు ఎం.ఎల్.ఎ అయిన ఈశ్వర్ శ్రీకే, కామ్రేడ్ బిగుల్ కిషన్‌ను తన బర్గ్ (కొలు) భూమి నుండి తొలగించ ప్రయత్నించాడు. సహజంగానే భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా కోపం జ్వలించింది. అమర కామ్రేడ్ జంగల్ సంతాల్ ఈ భూమి నుండి తొలగింపుకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని నడిపారు. ఇది మీడియా యొక్క ఆసక్తిని ఆకర్షించింది. ఎందుకంటే ఈశ్వర్ శ్రీకే కేవలం ఒక కాంగ్రెసు ఎం.ఎల్.ఎ మాత్రమే కాదు, అతడు ఒక మాజీ ఉపమంత్రి కూడా.

డాక్టరింగు కొండలకు ముఖ ద్వారమయిన సుక్నా ఫారెస్టు బంగళాలో అధికార యంత్రాంగంతో మాట్లాడానికి కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్, కామ్రేడ్ సౌరేన్ బోస్‌లు వెళ్లారు. భూ సంస్కరణల మంత్రి హెచ్.కె. కోనార్, పశ్చిమబెంగాల్‌కు చెందిన ఉన్నత పోలీసు అధికారులతో పాటు వారిని కలిశాడు. పోలీసులకు కావలసిన కామ్రేడ్లు అందరూ లొంగిపోవాలని వాళ్ళు డిమాండ్ చేశారు. ప్రతినిధి వర్గం వాళ్ళని భూస్వాములపై “ఎన్నో ఎఫ్.ఐ.ఆర్‌లు అప్పటికే

వున్నా ఎందుకు మీరు వారిని అరెస్టు చేయలేదు” అని ప్రశ్నించారు. దానికి ఆ అధికారుల దగ్గర జవాబు లేదు. సహజంగానే అధికారులు ఇరుకున పడ్డారు. ఆఖరికి వారు తాము కావాల్సిన వ్యక్తుల జాబితాను కొద్ది రోజుల్లో యిస్తామనీ, ఆ జాబితాలో పేర్కొన్నబడ్డ వారు జట్లు, జట్లుగా తమకు లొంగి పోవాలనీ చెప్పారు. ప్రతినిధి వర్గం లొంగిపోవటానికి అంగీకరించకపోవటంతో సంభాషణలు భగ్గుం అయ్యాయి. ఆ తర్వాత పోలీసు క్యాంపులను కనుక ఉపసంహరిస్తే, ఒక నిర్ణయింపబడిన అజెండాపై మాట్లాడటానికి మేము సిద్ధంగా వున్నామని ప్రతినిధి వర్గం మంత్రికి చెప్పింది. అంతిమంగా సంభాషణలు భగ్గుమయ్యాయి.

8-10 రోజుల తర్వాత ఒక పెద్ద పోలీసు బలగం కామ్రేడ్లను అరెస్టు చేయటం కోసం బారార్మురు (నక్సల్‌బరీ నుండి 3 కిలోమీటర్ల దూరంలో వుంది) గ్రామంలోకి ప్రవేశించారు. పోలీసు బలగాలు స్థానిక గ్రామీణుల నుండి బలమైన ప్రతిఘటన ఎదుర్కోవాల్సి వచ్చింది. ఈ వార్త యితర గ్రామాలకూ, చుట్టుపక్కల గల తేయాకు తోటలకు చేరింది. వేలమంది రైతులూ, కార్మికులూ ఆ ప్రాంతంలోకి వేగంగా చొరబడ్డారు. ఒక తీవ్ర ఘర్షణ జరిగింది. అందులో కొందరు పోలీసు

ఎన్నికలనే పోరాట రూపం ప్రజా విప్లవోద్యమంలో ఒకానొక సాధనం అనిగాక, అదే ప్రధాన పోరాట రూపమైంది. దాని దుష్ప్రలితాలను కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనుభవిస్తూ వుంది. పాక్షిక సమస్యలపై ఆందోళన, ప్రచారాలకు; అప్రయత్న పోరాటాలకు పార్టీ కుచించుకు పోయింది. పార్టీ నిర్మాణ దృఢత్వం లోపించింది. కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి 1969 మార్చిలో విదేశీ విలేకర్లు అడిగిన ప్రశ్నకు ఇలా స్పందించారు:

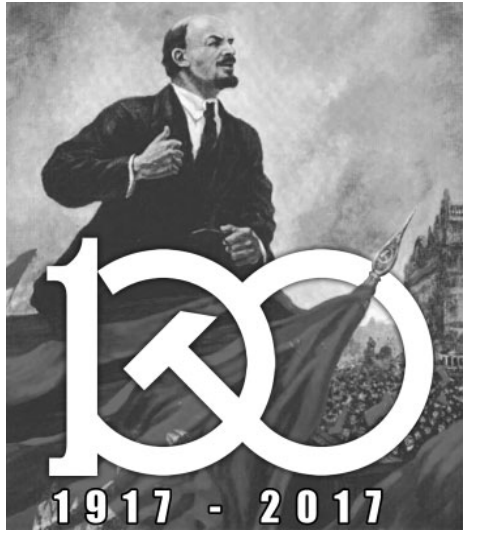
“గత పదహారు సంవత్సరాలుగా మమ్ములను నిర్మాణరహిత స్థితికి తీసుకొనిపోయిన మా స్వంత తప్పిదాలే సహజంగా మాకెదురవ్వబోయే ఇబ్బందులు, నిజంగా చెప్పాలంటే మేము విప్లవకర మార్గంలో కృషి చేయాలనుకొంటే మేముండి తీరవలసిన పద్ధతిలో మేము నిర్మాణయుతం చేయబడలేదు. మేము పార్లమెంటరీ చర్చల యెడల ప్రజలలో భ్రమలను సృష్టించాం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవ యంత్రాంగాన్ని పూర్తిగా పార్లమెంటరీ పంధాలో నిర్వహించాం. గత కాలపు క్రమశిక్షణ అంతరించింది. ఆనాటి నిస్వార్థపూరిత ధోరణి చెత్తబుట్టలోకి పోయింది. ఆనాటి కఠిన శ్రమ అదృశ్యమైపోయింది. ఒక విప్లవకారుడికి అవసరమైనదంతా అదృశ్యమైపోయింది. మేం పునర్నిర్మించుకోవాలి. ఇది మాకెదురయ్యే ఇబ్బందులలో కెల్లా గొప్పది.”

పార్టీకి నూతన రక్తాన్ని ఎక్కించే పని చేయాలి. సిద్ధాంత నిబద్ధత, ఆచరణలో నిబద్ధత లేకుండా విప్లవోద్యమ నిర్మాణం సాధ్యం కాదు. అలాంటి పార్టీ లేకుంటే వైఫల్యాలకు గురౌతూనే వుంటాం అన్నారు.

అధికారులు గాయబడ్డారు. ఇన్‌స్పెక్టర్ వంగ్మీ చంప బడ్డాడు. ఈ ఘటన 1967 మే 24న జరిగింది, అంతవరకూ రాజకీయ ప్రచారం భూమికి అంటి పెట్టుకొని వుండి భూస్వాములను, పోలీసులనూ ప్రతిఘటించండి అని సాగుతోంది అనే విషయం గుర్తు పెట్టుకోవాలి. సాంప్రదాయక ఆయుధాలతో పోలీసులను ప్రతిఘటించటం అన్నది ఇదే మొట్ట మొదటిసారి. ఈ సంఘటన పోరాటంలో ఒక గుణాత్మకమైన మార్పు. భూమి కోసం జరిగే పోరాటం ఒక ఉన్నత దశకు మలుపు తిరిగింది. అందువలన మే 24 యొక్క ప్రాధాన్యత యిందులో వుంది. కనుక మే 24న నక్సల్‌బరీ దినాన్ని పాటించాలి. మే 25న, నక్సల్‌బరీకి దక్షిణాన 2 1/2 కి.మీ దూరంలో గల ప్రాసాదు జోతలో రోడ్డు ప్రక్కన చాలా మంది మహిళా కామ్రేడ్లు ఒక జనరల్ బాడీ సమావేశం జరుపుకొంటున్నారు. సబ్ డివిజనల్ ఆఫీసరు, పోలీసు బలగాలతో ఆ చోటుకు వచ్చి ఆగారు. తక్షణం మహిళా కామ్రేడ్లు వారందరినీ చుట్టుముట్టి నిరాయుధులను చేయ ప్రయత్నించారు. వాస్తవంగా, పోలీసులు తక్కువ సంఖ్యలో వుండటం వలన వారిని నిరాయుధులను చేశారు. అప్పుడు సబ్ డివిజన్ ఆఫీసరు పురుష కామ్రేడ్లలో ఒకర్ని పిలిచి, తమను వదిలిపెట్టాల్సిందిగా కోరాడు. అందుకు పురుష కామ్రేడు అంగీకరించి, ఎస్.డి.వోనూ పోలీసులనూ వెళ్ళిపోవాల్సిందిగా మహిళా కామ్రేడ్లకు చెప్పారు.

పోలీసులు తమ ఆయుధాలతో ఆ చోటును

వదిలిపెట్టి కొన్ని గజాల దూరంలో ఆగారు. అక్కడి నుండి తుపాకులు బారుగా గురిపెట్టి ఆ మహిళలపై కాల్పులు జరిపారు. ఆ కాల్పుల్లో 11 మంది మహిళా కామ్రేడ్లు, ఒక పసిబిడ్డా చంపబడ్డారు. వాస్తవంగా మే 25న పోలీసులు తమ కక్ష తీర్చుకొన్నారు. మే 24 తర్వాత, ఈ ఘటన ఐక్య సంఘటనా ప్రభుత్వాన్ని (దాని దుష్ట స్వభావాన్ని) బట్టబయలు చేసింది. ఈ రెండు ఘటనలూ పశ్చిమబెంగాలు అంతటా, దేశంలో ఆ చివరి నుండి ఈ చివరిదాకా ఒక గొప్ప కుదుపును (కలకలాన్ని) సృష్టించాయి. అందువలన మే 25 అమరవీరుల దినమయింది. విప్లవకర భూ సంస్కరణలు అంటే వ్యవసాయిక విప్లవాన్ని గురించిన అంశం పట్ల పార్లమెంటరీ పంథా ఎంతటి బూటకమయిందో, మోసపూరిత మైనదో ఇది (ఈ ఘటన) బట్టబయలు చేసింది. అందువలన కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో ఒక మారు మూల ప్రాంతమయిన నక్సల్‌బరీ ఒక మూల మలుపు అయ్యింది. నక్సల్‌బరీ పోరాటాన్ని సమర్థించటం కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల చిహ్నంగా మారింది. అదే సందర్భంలో నక్సల్‌బరీ పోరాటాన్ని వ్యతిరేకించటం అంటే బూర్జువా, భూస్వామ్యవర్గ వ్యవస్థ పక్షం వహించటం, వారి సరసన చేరటం అయింది. ఎన్ని దుర్మార్గమయిన దాడులను ఐక్య

అతివాద పెదధోరణుల నుంచి విడగొట్టుకొని వ్యవహరించడానికి; 14 సంవత్సరాల వారి నిరంతరాయ వర్గ పోరాట ఆచరణ, అనుభవము నక్సల్బరీ కామ్రేడ్స్‌కి తోడ్పడింది. 1967 మే 24న జోతేదారులతో, రాజ్యాంగ యంత్రంతో తలపడటం అన్న విప్లవ చర్య రివిజనిస్టు, నయా రివిజనిస్టు, పార్లమెంటరీ పంథా నుంచి పెద్ద తెగతెంపు. నక్సల్బరీ గర్జన దేశం నలుమూలలకు పాకింది.

శ్రీకాకుళ గిరిజన సాయుధ తిరుగుబాటు

శ్రీకాకుళం గిరిజన విప్లవోద్యమం కూడా సుదీర్ఘమైన అభివృద్ధిక్రమంలో సాగింది. 1959లో పని ప్రారంభించి, కమ్యూనిస్టులు విశాల ప్రాతిపదికపై గిరిజన సంఘాన్ని ఆర్గనైజ్ చేశారు. 10 కోర్కెల (భూమి, అప్పుల రద్దు, అటవీ సంపదను అనుభవించే హక్కు, వెట్టిచాకీరీ రద్దు మొదలైనవి) ప్రాతిపదికగా వివిధ పోరాట రూపాల్లోకి ప్రజలను కదిలించారు. ప్రజలు ఈ కోర్కెలలో చాలా వాటిని సాధించుకున్నారు. 1967 జూన్ నాటికి ఈ ఉద్యమం ఒక నూతన స్థాయికి చేరుకొంది. ప్రజలు భూస్వాముల అక్రమ అధీనంలో గల భూమిని ఆక్రమించుకొంటూ ముందుకు కదిలారు. వారి పశువులను తదితరమైన వాటిని కూడా పంచు కున్నారు. భూస్వాములు, షావుకార్లు వారి ధాన్యాన్ని ఎగుమతి చేయకుండా అడ్డుకుని వాటిని చౌకధరకు పంచుకున్నారు. ఇదంతా ప్రజా వెల్లువకు కొత్త పూపును తెచ్చింది.

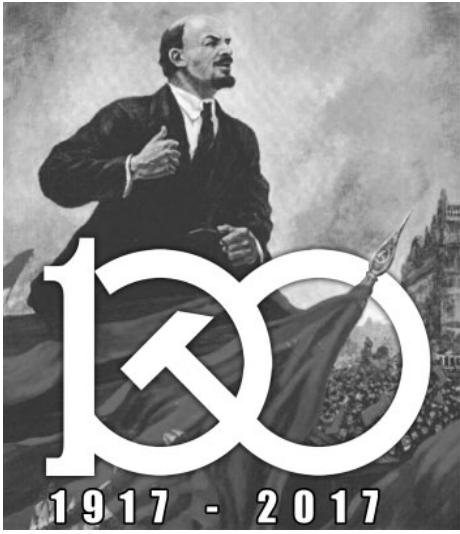
పెరుగుతున్న ఈ ప్రజా వెల్లువ చూసి భయపడిన భూస్వాములు, వారి గూండాలు గిరిజనులపైన 1967 అక్టోబరు 31న ఆకస్మిక దాడి చేశారు. ఇద్దరు గిరిజన కార్యకర్తల్ని వారు తుపాకులతో నేలకూల్చారు. మంగన్న, కోరన్నలు ఈ పోరాటపు మొట్టమొదటి అమరవీరులయ్యారు. కొద్దికాలం తర్వాత గిరిజనులు అమరవీరుల జ్ఞాపకార్థం తమ కార్యక్రమంలో భాగంగా మరలా పెద్ద ఎత్తున కదిలారు. భూస్వాముల అక్రమ అధీనంలో వున్న భూముల నుండి పంటలను స్వాధీనం చేసుకోవటానికి, అప్పులను రద్దు చేయటానికి తదితర సమస్యలపైన వారు కదిలారు. ప్రజలు తమ సాంప్రదాయక ఆయుధాలతో ప్రదర్శనలు నిర్వహించడం మామూలు క్రమంగా తయారైంది. వారు విప్లవ సంస్కరణలకు పూనుకొన్నారు. గిరిజన సంఘం తన అధికారాన్ని నెరిపింది.

ఆ ప్రాంతంలో 1968 ఫిబ్రవరి 20వ తేదీన ప్రత్యేక సాయుధ పోలీసు శిబిరం నెలకొల్పబడింది. మార్చి 3న పెద్ద ఎత్తున దాడులు ప్రారంభమైనాయి. పోలీసులు అనేక మంది గిరిజనులను అరెస్టు చేశారు. స్త్రీలను అవమానపర్చారు. ప్రజల ఆస్త్రులను లూటీ చేశారు. ప్రజలకు పోలీసులకు మధ్య జరిగిన సాయుధ సంఘర్షణలో మరో ఇద్దరు గిరిజనులు చనిపోయారు. ఈ సందర్భంలో పరిస్థితిని ఎదుర్కొనేందుకు తగినంతగా సన్నద్ధమై లేనందు వల్ల ప్రజలు నిర్మాణయుత ప్రతిఘటన సాగించలేక పోయారు.

రాష్ట్ర నాయకత్వ గైడెన్స్ క్రింద, డి.సి. మార్చి 29న కొన్ని చర్యలు తీసుకోవటానికి నిర్ణయించుకొంది.

1. పార్టీ కార్యకర్తలు ప్రజలతో తమ సంబంధాలను పునరుద్ధరించుకొని పోలీసులు చిన్నాభిన్నం చేసిన తమ సాధారణ జీవితాన్ని వ్యవసాయ కార్యకలాపాలను పునరుద్ధరించుకోవటం, ప్రజలను కదిలించడం;

2. సాయుధ పోరాటానికి అవసరమయిన నిర్మాణ, రాజకీయ, సాంకేతిక సన్నాహాలు పూర్తి చేయటం.

3. జిల్లాలోని మిగతా ఏజెన్సీ ప్రాంతాలకు, అంతేగాక ఒరిస్సా ఏజెన్సీ ప్రాంతాలకు కార్యకలాపాల్ని ఉద్యమాన్ని విస్తరించటానికి సాధ్యమయిన అన్ని చర్యలు తీసుకోవటం. ఆ సమయంలో, ఉద్యమం కొద్ది ప్రాంతానికి పరిమితమై వుందని రాష్ట్ర నాయకత్వం గట్టిగా నొక్కి చెప్పింది. సీతంపేట, పార్వతీపురం ఏజెన్సీ ప్రాంతాలు రెండూ కలిపినా చిన్నవే, వాటి చుట్టూ రోడ్లు వున్నాయి. శత్రువు యొక్క పెనుదాడుల నుండి గెరిల్లా దళాలు తట్టుకొని నిలబడటం దాదాపు అసాధ్యమవుతుంది'. (ఏ.పి.సి.సి.ఆర్ సమీక్ష)

అయినప్పటికీ, అప్పటికే అఖిల భారత స్థాయిలోని అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వం జిల్లా కమిటీ నాయకత్వంలోని ఒక సెక్షను రాష్ట్ర నాయకత్వ గైడెన్స్ యెడల పట్టిపట్టని, నిరాసక్త, మాటవినని ధోరణులు పెంచుకొని ఎపిసిసిసిఆర్ నుండి చీలిపోయి నేరుగా ఎఐసిసిసిఆర్లో చేరి పోయేదాకా వెళ్ళింది. రాష్ట్ర నాయకత్వానికి, జిల్లా నాయకత్వంలోని ఒక సెక్షనుకు అగాధం పెరిగింది. ఈ అగాధం ఏర్పడటానికి అఖిలభారత స్థాయిలోని అతివాద,అవకాశవాద ధోరణి బాగా దోహదపడింది.

శ్రీకాకుళం గిరిజనోద్యమం మిలిటెంటు ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక పోరాటంగా అభివృద్ధి చెందింది. ప్రజాయుద్ధ పంథా రాజకీయాల ప్రవేశించడం, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు కృషిచేయడంతో యిది విప్లవ స్వభావాన్ని సంతరించుకొన్నది. ఉద్యమాన్ని ఉన్నత స్థాయికి - ప్రజా సాయుధ పోరాట స్థాయికి - తీసుకొని వెళ్ళడానికి పరిస్థితులు త్వరితగతిన పరిపక్వం కాజొచ్చాయి. ఐనా, ఉద్యమంలో అధిగమించవలసిన బలహీనతలు వున్నాయి. ఉద్యమం ఆనాడున్న పరిస్థితిలో, విప్లవోద్యమ ఫలితాలను పరిరక్షించుకొనడానికి సాధ్యమైన, అవసరమైన అన్ని చర్యలూ తీసుకొంటూనే శత్రువు కన్నుగప్పి మసలడానికి, ఉద్యమాన్ని, మన కార్య కలాపాలను సాధ్యమైనంత విశాల ప్రాంతాలకు విస్తరింపజేయడానికి, వ్యవసాయ విప్లవోద్యమానికి, సాయుధ పోరాటానికి సాధ్యమైనంత విస్తృతమైన మద్దతును, సంఘిభావాన్ని సమీకరించుకొనడానికి సాధ్యమైనంత హెచ్చు సమయాన్ని సంపాదించు కొనడానికి తోడ్పడే ఎత్తుగడలను నాయకత్వం అనుసరించి వుండాల్సింది. చట్టబద్ధ - చట్టబద్ధంకాని, పోరాట, నిర్మాణరూపాలను జోడించి వుండాల్సింది.

అతివాద అవకాశవాద ధోరణి యొక్క వత్తిడి ఆనాడు ఎంత బలంగా వుందంటే, ఏపిసిసిసిఆర్ నాయకత్వంలోని ఒక భాగం కూడా అతివాద అవకాశవాద ధోరణి వైపు మొగ్గుచూపటమో లేదా ఆకర్షితులవటమో జరిగింది; యిది అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వం యొక్క రాజకీయాలకు, కార్యాచరణకు వ్యతిరేకంగా రాజీలేని, నిర్ణయాత్మక పోరాటాన్ని సాగించవూనుకున్న నాయకత్వంలోని వారి శక్తిని ఎంతగానో బలహీనపరచింది.

ఈ కాలంలో దేబ్రా గోపీ వల్లభపూర్ కూడా ముఖ్యమైన పోరాటమే. అది దీర్ఘకాలిక ప్రజల సాయుధ పోరాటంగా అభివృద్ధికాగల లక్షణాలను, శక్తిని ప్రదర్శించింది. 1969 నాటికి ఈ ఉద్యమం వివిధ పోరాట రూపాలగుండా పయనించి ఉన్నత స్థాయికి చేరుకొంది. వేలాది రైతులు పంటలను స్వాధీనం చేసుకోవటానికి కార్యాచరణలోకి దిగారు. అయితే, సి.పి.ఐ. (ఎం.ఎల్) అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వం ఈ పంటల స్వాధీన ఉద్యమాన్ని 'పచ్చి రివిజనిజం'గా ఖండించారు. అప్పుడు వ్యవసాయ విప్లవోద్యమ కర్తవ్యాన్ని వదలిపెట్టి, 'నిర్మూలనా పంథా'ను ఆచరణలో పెట్టారు.

వైఫల్యాల క్రమంలో పోరపాట్లకు కారణాల గురించి:

కామ్రేడ్ సారెన్ బోసు రెండవ విడత 1970లో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులను కలసినపుడు కామ్రేడ్ కాంగ్షెంగ్ కామ్రేడ్ బోసుతో ఇలా అన్నారు: “1968లో కామ్రేడ్ బోసును కలసినపుడు ఈ సమస్యపై నొక్కి చెప్పాను. ఆ చర్యల క్రమంలో నేనిలా చెప్పాను. విశాల ప్రజా బాహుళ్యానికి సంబంధం లేకుండా వేరుపడిపోయిన రీతిలో మనం సాయుధ పోరాటం సాగించినట్లయితే ఈ తరహా పోరాటం విజయవంతం కాజాలదు. రైతాంగ మౌలిక ప్రయోజనాలను, రైతాంగం యొక్క వ్యవసాయ విప్లవ పోరాటాన్ని మనం విస్మరించినట్లయితే ఈ సాయుధ పోరాటానికొక ప్రాతిపదిక వుండదు. అందువలన అది విజయవంతం కాజాలదు. ప్రజల చైతన్యం ఎల్లప్పుడూ క్రింది స్థాయి నుండి ఉన్నత స్థాయికి అభివృద్ధి చెందుతుందనీ, వారి ముఖ్య ప్రయోజనాలతో అంటే వారి ఆర్థిక ప్రయోజనాలతో మనం ప్రారంభించినపుడు మాత్రమే సాయుధ పోరాటానికి విశాల ప్రజాబాహుళ్యాన్ని సన్నద్ధం చేయగలమనీ, వారి చైతన్యస్థాయిని అభివృద్ధి చేయగలమనీ నేను చెప్పాను. ప్రజల నుండి మనం వేరుపడే పద్ధతిలో సాయుధ పోరాటానికి ప్రజలను మనం సన్నద్ధం చేయలేం” (“1970 అక్టోబరులో కా॥ చౌ-ఎన్-లై, కాంగ్షెంగ్ల సంభాషణ” అనే పుస్తకం నుండి)

1970 అక్టోబరులో కా॥ చౌ-ఎన్-లై, కాంగ్షెంగ్లు సిపిఐ (ఎం.ఎల్) ప్రతినిధిగా కలిసిన సోరేన్ బోసుతో వివరమైన చర్చ జరిపారు. వారి సంభాషణలో సిపిసి నాయకత్వం యిలా స్పష్టం చేసింది.

1. నేటి ప్రపంచంలో ఆధిక్యత గల లేదా నాయకత్వం వహిస్తున్న లేదా పితృస్వభావం గల పార్టీ లేదు. ప్రతి పార్టీ స్వతంత్రమైనది. అది మార్క్సిజం-లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానాన్ని తన స్వంత విప్లవపు నిర్దిష్ట పరిస్థితులకు అన్వయించుకోవాలి. తన స్వంత తప్పులకు, వైఫల్యాలకు, విజయాలకు తానే బాధ్యత వహించాలి. మావో బోధనలను, చైనా అనుభవాలను కాపీ కొట్టడంగాని, యాంత్రికంగా అన్వయించడంగానీ సవ్యమైనదికాదు.

2. “ చైనా చైర్యునే మా చైర్యున్” అని చెప్పడం అన్ని విధాలా తప్పు.

3. రైతాంగ పోరాటం భూమికోసం కాదు. రాజ్యాధికారం కోసం మాత్రమేనని చెప్పడం తప్పు. రెండూ పరస్పర సంబంధం గలవి, విడదీయరానివి.

4. ప్రజా ఉద్యమాలు, ప్రజాసంఘాలు గెరిల్లా యుద్ధానికి అడ్డంకులని చెప్పడం తప్పు. తద్వिरద్ధంగా అది లేకపోవడమే గెరిల్లా యుద్ధాన్ని ఆగ్గవైజ్ చేసి నడిపే మార్గానికి అడ్డంకి.

5. నిర్మూలనా పంథా తప్పు. అటువంటి చర్యలు వినాశకరమైనవని చైనా విప్లవంలో రుజువైంది.

6. గెరిల్లా దళాలను ప్రజలతో సంబంధం లేకుండా రహస్యంగా కుట్రపూరిత పద్ధతుల్లో ఏర్పాటుచేయటం తప్పు. అది కేవలం పార్టీని గెరిల్లా దళాలను ప్రజల నుండి వేరుచేసి ఓటమికి దారితీస్తుంది.

7. పట్టణాలలో విద్యార్థి రెడ్ గార్డ్స్ లను ఏర్పాటు చేయడం తప్పు. బ్రిడ్ యూనియన్ కార్యకలాపాలను వదలిపెట్టడం తప్పు.

8. సి.పి.ఐ.(ఎం.ఎల్)కు వ్యవసాయ విప్లవ కార్యక్రమం లేదు. యిది తీవ్రమైన బలహీనత; వైఫల్యం, వ్యవసాయ విప్లవ కార్యక్రమంపై ఆధార పడిన వ్యవసాయ విప్లవోద్యమం లేకుండా దానిని సాయుధ పోరాటంతో జోడించకుండా ప్రజలను సాయుధ పోరాటానికి సన్నద్ధం చేయలేము. విప్లవం విజయవంతం కాజాలదు.

9. అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకొన్న తరువాత ఐక్య సంఘటన ఏర్పాటు చేయాలని చెప్పటం తప్పు. ఐక్య సంఘటన అనే భావన 'ఆచరణా విప్లవోద్యమ అభివృద్ధి క్రమమంతటా విప్లవకారుల పనికి మార్గదర్శకం' చెయ్యాలి.

10. శత్రువు రక్తంలో తమ చేతులు ముంచిన వారు మాత్రమే కమ్యూనిస్టులు అని చెప్పడం తప్పు.

11. సి.పి.ఐ.(ఎం.ఎల్) సాధారణ దృక్పథం సరిగ్గానే వుంది. దాని విధానాలు తప్పు. వాటిని

సరిదిద్దుకోవలసిన అవసరం వుంది.

సి.పి.ఐ. (ఎం.ఎల్) నాయకత్వం, సిపిసి నాయకత్వం వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాల సారాంశాన్ని లోతుగా గ్రహించి వుంటే, తన స్వంత అభిప్రాయాలనూ, ఆచరణలనూ నిజాయితీగా, ఆత్మవిమర్శనా పూర్వకంగా పరిశీలించుకున్నట్లయితే, మావో ఆలోచనా విధానాన్ని, ప్రజా యుద్ధ పంథాను తాను అన్వయించుకొన్న తీరు అంతా తప్పనీ, అతివాద అవకాశవాదమనీ గుర్తించి, సరిదిద్దుకొని తిరిగి విప్లవ ప్రజా పంథాలోకి వచ్చివుండవలసింది.

యిక్కడ కొన్ని అంశాలను పరిశీలించుకోవాలి:

1. అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా, సి.పి.ఐ.(ఎం.ఎల్) లోపల సాగిన ఆంతరంగిక పోరాటం ప్రాముఖ్యత కలది. అది ఆహ్వానించదగిన పరిణామం. ఆచరణ నుండి నేర్చుకొని విప్లవ ప్రజాపంథా మార్గాన్ని స్వీకరించే హృదయపూర్వక ప్రయత్నాన్ని అది ప్రతిబింబించింది. అనుభవాల ప్రాతిపదికపై ప్రజాస్వామిక, నిష్పాక్షిక పద్ధతిలో ఆంతరంగిక చర్యలను నిర్వహించి వుంటే ఆఖరు క్షణంలోనయినా తన తప్పులను సరిదిద్దు కోవటానికి మొత్తం సిపిఐ(ఎం.ఎల్)కు ఎంతగానో తోడ్పడి వుండేది. కానీ అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వం పూర్తి పెడసరి వైఖరినీ, సరిదిద్ద వీలులేని ధోరణినీ ప్రదర్శించింది. భిన్నాభిప్రాయాలను, శక్తులను అణగద్రొక్కటానికి అన్నిరకాల నిరంకుశ పద్ధతులకు తలపడింది.

2. సి.పి.ఐ. (ఎం.ఎల్) లోపలా, బయటూ అతివాద అవకాశవాదానికి వ్యతిరేకంగా నిలచిన శక్తులు సంప్రదించుకొని సన్నిహితమైనవారితో భారత విప్లవ సమస్యలపై మరింత ఏకీకృత అవగాహనను పెంపొందించుకొని అతివాద అవకాశవాదానికి వ్యతిరేకంగా ఉమ్మడి పోరాటాన్ని సాగించినట్లయితే, భారతదేశమంతటా విప్లవ ప్రజాపంథాననుసరించే శక్తులు మరింత గొప్పగా బలోపేతమై వుండేవి. విప్లవకారుల శిబిరంలో మొత్తం పరిణామాల క్రమంపై అది గొప్ప ప్రభావాన్ని కలిగించి వుండేది. కానీ, ఆనాడు ఆంధ్ర కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు, సి.పి.ఐ. (ఎం.ఎల్) లోపల ఆంతరంగిక పోరాటం సాగిస్తున్న శక్తులకు మధ్య దూరం ఇంకా కొనసాగు తూనే వుంది. దీనితోపాటు భౌతిక సంబంధాలు లేకపోవటం తదితర అంశాల మూలంగా వారిమధ్య ఏర్పడి వున్న దూరంతోపాటు కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు వ్యతిరేకంగా వ్యాపింపచేయబడి వున్న దురభిప్రాయాల విషం దాని వ్యతిరేక పాత్రను అది నిర్వహించింది.

3. సిపిసి నాయకత్వం చేసిన విమర్శలు, ఇచ్చిన సలహాలు భారత విప్లవకారులకు నిర్దిష్టమైన సహాయంగా లభించాయి. కానీ అత్యంత బాధాకరమైన వాస్తవమేమంటే, సిపిసి నాయకత్వాన్ని అత్యున్నతంగా గౌరవిస్తున్నామని చెప్పుకొనే అతివాద అవకాశవాద నాయకత్వం నిర్వేతుకంగానూ చడీ చప్పుడు కాకుండానూ సిపిసి విమర్శలను, సలహాలను చాప క్రిందికి నెట్టివేసి తన స్వంత పంథానే కొనసాగించింది. ఈ వాస్తవాలలో (సిపిసి) విమర్శలు, సూచనలు కొన్ని చాలా చాలా ఆలస్యంగానూ, కొంచెం, కొంచెంగానూ వెలుగు చూశాయి. ఈ వాస్తవాలను దాచడం లేదా అణచిపెట్టడం మూలంగా భారత విప్లవానికి అపారమైన హాని జరిగిందని గుర్తించాలి. సిపిసి విమర్శలను, సలహాలను వెంటనే ఒక పద్ధతిలో రిపోర్టు చేసి చర్చకు పెట్టినట్లయితే అతివాద అవకాశవాదానికి వ్యతిరేక పోరాటం మరింత శక్తివంతంగా తయారై వుండేది. సరియైన పంథా ప్రాతిపదికపై మొత్తం భారతదేశ విప్లవకారు లందరినీ ఐక్యపరచే క్రమాన్ని మరింత శక్తివంతం చేసి వుండేది. ఈ అవకాశాన్ని మనం కోల్పోయాము. విప్లవకారులను, విప్లవోద్యమాలను ఐక్యం చేసే బాటలో మరిన్ని అడ్డంకులు, అవరోధాలు కల్పించబడ్డాయి.

“నక్సల్బరీపై మరికొంత వివరణ” యిలా చెప్పింది: పాలకవర్గాల మధ్య వైరుధ్యాలు, చీలికలు దేశవ్యాపిత అసంతృప్తి, నక్సల్బరీలో బలమైన ప్రజా పునాది తప్పు, నక్సల్బరీ పోరాట సమయంలో ఎర్ర ప్రాంతాల (మావో చెప్పినట్లుగా) ఉనికికి అవసరమైన ఇతర పరిస్థితులేవీ లేవు. దీనికి తోడు, కొత్తగా ఏర్పడిన ఐక్య సంఘటనా ప్రభుత్వంపై ప్రజలకు భ్రమలున్నాయి. డార్జిలింగ్, కలకత్తా మరికొన్ని జిల్లాల కార్యకర్తలు నయా రివిజనిస్టు నాయకత్వంపై తిరుగుబాటు చేసినప్పటికీ, సాధారణ సభ్యులు రివిజనిస్టు నాయకత్వం విషయంలో గందరగోళ

స్థితిలో వున్నప్పటికీ తిరుగుబాటుకు అనుకూలంగా లేరు. స్వీయాత్మక ఎత్తుగడల తప్పులు, స్వీయాత్మక సన్నాహాలు చేయకుండా వున్నట్లయితే, సూత్రాల విషయంలో దృఢంగా వుంటూ విధానం విషయంలో నాయకత్వం పట్టువిడుపులు ప్రదర్శించి వున్నట్లయితే భారీ నష్టాలు జరగకుండా నివారించగలిగే వాళ్ళమని, ఉద్యమం కాపాడబడి వుండేదని చెప్పబడింది.

“నక్సల్బరీపై మరికొంత వివరణ” అనే ఈ నివేదిక నిస్సందేహంగా నక్సల్బరీ రైతాంగ విప్లవ ఉద్యమం వైఫల్యానికి గల కారణాలను గుర్తించ టానికి హృదయపూర్వకమైన ప్రయత్నం చేసింది. (రచనాకాలం : 1973-74)

రష్యా, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు తమతమ విప్లవాలను విజయవంతం చేయడానికి సిద్ధాంత, రాజకీయ, నిర్మాణ, ఉద్యమ సమస్యలపై ఎప్పటి కప్పుడు ఆంతరంగిక చర్చా పద్ధతిని అనుసరించాయి. తప్పుడు ధోరణులు, ఉద్యమానికి హాని కలిగించే ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు నిర్వహించాయి.

భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో గూడ సిద్ధాంత, రాజకీయ, నిర్మాణ ఉద్యమ సమస్యలపై అత్యంత తీవ్రమైన భిన్నాభిప్రాయాలు తలెత్తాయి. తెలంగాణా, నక్సల్బరీ, శ్రీకాకుళం, ఖమ్మం, వరంగల్, గోదావరి ఉద్యమాలలో గూడ భిన్నాభి ప్రాయాలు తలెత్తాయి. ఈ విభేదాలు 1946-50ల నాటి తెలంగాణా రైతాంగ పోరాటంలో సంస్కరణ వాదానికి విప్లవవాదానికి మధ్య - విప్లవవాదానికి అతివాద ఒంటెత్తువాదానికి మధ్యగాని వ్యక్తమయ్యాయి. సంస్కరణవాదం-అతివాద ఒంటెత్తువాదం రెండూ మొదటిది మితవాద రివిజనిస్టు పోకడగానూ, రెండవది విప్లవాత్మకంగా కనిపించే అతివాద ఒంటెత్తువాదం, భీభత్సకర (టెర్రరిస్టు) పోకడగానూ పరిణామం చెందాయి. ఈ రెండు ధోరణుల ఆచరణ ఫలితాలు అంతిమ పరిశీలనలో ఒక్కటే. ఈ రెండు పోకడలకు వ్యతిరేకంగా నిశ్చయాత్మక దృష్టితో, విప్లవం యొక్క దీర్ఘకాల, సకల (ఓవరాల్) ప్రయోజనాల దృష్టితో, పట్టువిడుపులతో, కామ్రేడ్ల స్పిరిట్ తో, పరస్పరం - ఒకరినొకరు వినిపించుకొనే, పట్టించుకొనే వైఖరితో పార్టీలో ఆంతరంగిక చర్చలు జరగవలసి యుండేది. గ్రూపుల మధ్య చర్చలను విప్లవ సంస్థల మధ్య కామ్రేడ్లగా చర్చించుకోవలసి యుండేది. అలా జరగక పోవడమన్నది విప్లవం కోసం పనిచేస్తున్న కార్యశీలరయిన కార్యకర్తల మధ్య, విప్లవ ఆకాంక్షతో ఉన్న వివిధ స్థాయిలలోని విప్లవ శక్తుల మధ్య, మానసికంగానూ, భౌతికం గాను అగాధ మేర్పడింది. ఈ అగాధాన్ని చరిత్రలో మన మన నిర్మాణాలను, ఉద్యమాలను వాస్తవిక దృష్టికోణం నుంచి సమీక్షించుకోవడం ద్వారానే పూడ్చుకోగలుగుతాం.

విమర్శనా పద్ధతిలోను, సమీక్షలు, విశ్లేషణలు చేయడంలోనూ, స్వీయాత్మక ధోరణులను వదిలిపెట్టి అభిమాన, దురభిమానాల కఠితంగా వున్నప్పుడే భారత కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం తనకెదురవుతున్న అవరోధాలను అధిగమించగలుగుతుంది.

శత వార్షికోత్సవాల గురించి అవహేళనలనవసరం.

అక్టోబర్ విప్లవ శతవార్షికోత్సవాలు ఎందుకంటే చరిత్ర ఇంకా ఆగిపోలేదు గనుక, విప్లవాలు తద్వ్యం గనుక, విప్లవశక్తులు విప్లవోద్యమంలో తలమునక లవుతున్నారా గనుక, ప్రజానీకం దోపిడీ వర్గం సృష్టిస్తున్న సంక్షోభ సుడిగుండాలలో పెనుగులాడుతూ సంఘర్షణ సాగించుతున్నారు గనుక.

మార్క్సిజానికి వక్రభాష్యాలు చెప్పేవారూ విప్లవోద్యమంలో నుంచి ఒడ్డుకు చేరి మేమే సరిగ్గా వ్యవహరించామని, రంగంలో వున్న వారికి హితబోధలు చేసేవారూ, నిరాశావాదానికి గురయ్యి సంస్కరణ వాదం, మానవతావాదంతో సరిపెట్టుకొనేవారూ వున్నారు గనుక.

సామ్రాజ్యవాదులు, బడాబూర్జువావర్గాలు, వారికి చేరువైవున్న మేధావులూ మార్క్సిజానికి కాలం చెల్లిం దంటున్నారు. పెట్టుబడిదారీ విధానమే మానవ కళ్యాణానికి తుదిమెట్టని వాదిస్తూన్నారు - వారిని అనేక వేషధారణలతో సమర్థించేవారూ సహకరించే వారూ చెలరేగివున్నారు గనుక. శ్రామిక వర్గ విప్లవ పోరాటాల స్ఫూర్తిని నెలకొల్పడం, వ్యాప్తి చేయటం అన్న బాధ్యత వున్నది గనుక కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు తమ విప్లవ కర్తవ్యంగా వాటి అనుభవాలను మరోసారి నెమరువేసుకొనడానికే ఈ శతవార్షికోత్సవాలు, వార్షికోత్సవాలు జరుపుతున్నారు. ★

ప్రజాస్వామ్య హక్కుల ఉద్యమనేత, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు బోధకుడు కామ్రేడ్ టి.ఎల్. నారాయణకు జోహార్లు

ప్రజాస్వామ్య హక్కుల పరిరక్షణ సంస్థ గౌరవాధ్యక్షులు, విశ్రాంత రసాయనశాస్త్ర అధ్యాపకులు, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు బోధకులు కా॥ టి.ఎల్. నారాయణ విశాఖపట్నంలో తన 83వ ఏట 31-10-2017న క్యాన్సర్ వ్యాధితో పోరాడుతూ మరణించారు. ఆయన మరణంతో పీడిత ప్రజా ఉద్యమం ఒక సన్నిహిత ప్రజాతంత్ర మేధావిని కోల్పోయింది. కా॥ టి.ఎల్. నారాయణ మృతిపట్ల సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ తీవ్ర విచారం వ్యక్తంచేస్తూ, ఆయనకు విప్లవ జోహార్లర్పిస్తోంది.

టి.ఎల్.ఎన్. గుంటూరుజిల్లా తెనాలి సమీపంలోని కూచిపూడిలో 18-12-1934న జన్మించారు. కూచిపూడి, మచిలీపట్నం, బెనారస్ లలో విద్యనభ్యసించారు. రసాయనశాస్త్ర అధ్యాపకునిగా నిదుబ్రోలు, తెనాలిలో పనిచేసి, 1969 నుండి ఉద్యోగ విరమణ (1991) వరకు రేపల్లె సమీపంలోని నగరంలో వెలగపూడి రామకృష్ణ స్మారక కళాశాలలో రసాయనశాఖ అధిపతిగా, వృత్తిపట్ల నిబద్ధత కల్గిన, విద్యార్థులతో మమేకమయ్యే అధ్యాపకునిగా విధులు నిర్వహించారు.

అధ్యాపక వృత్తిలో వుంటూనే, సామాజిక బాధ్యత కల్గిన మేధావిగా, హేతువాద ఉద్యమాలకు, పీడిత ప్రజల ఉద్యమాలకు క్రియాశీలక సహకారం అందించారు. 1973 నుండి పౌర, ప్రజాస్వామ్య హక్కుల ఉద్యమంలో చేరి, 1975 నుండి ఓ.పి.డి.ఆర్.లో క్రియాశీలక కార్యకర్తగా, రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యునిగా, రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శిగా, అధ్యక్షునిగా పనిచేశారు. చనిపోయానాటికి ఆయన ఓ.పి.డి.ఆర్. గౌరవాధ్యక్షునిగా వున్నారు. ఆ క్రమమంతటా ఆయన అనంతపురం నుండి శ్రీకాకుళం వరకు ప్రజాస్వామ్య హక్కుల పరిరక్షణ కొరకు పీడిత ప్రజా ఉద్యమాలకు అండగా అనేక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. ఆయన భాగస్వామ్యంలో, నాయకత్వంలో అనేక నిజనిర్ధారణ కమిటీల ద్వారా వాస్తవాలను వెలికితీసి రాజ్య యంత్రాన్ని, అధిపత్యశక్తులను నిలవేశారు.

చార్యాక రామకృష్ణతో కలిసి హేతువాద భావాల వ్యాప్తికోసం అనేక కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. ప్రజాతంత్ర విద్యార్థి యువజనులు కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలుగా తయారయ్యేందుకు అవసరమైన సిద్ధాంత దన్నునందించే గతిశాస్త్ర, చారిత్రక భౌతికవాద తరగతులను ఎన్నో సందర్భాలలో బోధించారు.

అత్యంత స్నేహశీలి, ప్రేమాస్పదుడు అయిన టి.ఎల్.ఎన్. సిద్ధాంతాలపట్ల, విధానాలపట్ల ఏమాత్రం ఎవరితోనూ రాజీపడక నిక్కచ్చిగా వ్యవహరించారు. ప్రజాస్వామ్య హక్కుల ఉద్యమం ఆటుపోట్లకు గురైనా, ఆయన అనారోగ్యం పాలయినా, కుటుంబంలో ఒడుదుడుకులు సంభవించినా ఏనాడూ నిబ్బరం కోల్పోలేదు.

పోలీసులు ఆయనపై నక్సలైటు ముద్రవేసి, ఆయనపై వేటు వేయవలసిందిగా నగరం కళాశాల యాజమాన్యాన్ని కోరినప్పటికీ ఆయన తొణకలేదు. తన కార్యాచరణ నుండి ఆయన వెనకడుగు వేయలేదు.

కా॥ టి.ఎల్.ఎన్. తన విద్యార్థి జీవితంలో రాడికల్ హ్యూమనిజం, ఆర్యసమాజం సిద్ధాంతాలకు ప్రభావితమై, అనంతరం మార్క్సిజం వైపు ఆకర్షితుడై చివరివరకు మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంత రాజకీయ నిర్మాణ నిబద్ధతతో జీవించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ ఆయనకు జోహార్లర్పిస్తూ, వారి కుటుంబసభ్యులకు సంతాపం తెలియపరుస్తోంది. ★

జన్మమార్పిడి విత్తనాలు-మాన్ శాంట్లో

పర్యావరణ పరిరక్షణ చట్టం-1989 ప్రకారం 'జనెటికల్ ఇంజనీరింగ్ అప్రైజల్ కమిటీ'(జిఇఎసి) ఆమోదం లేకుండా, విచక్షణారహితంగా జన్మమార్పిడి విత్తనాలను విడుదల చేయటాన్ని నిషేధిస్తున్నది. ఏమైనా, ప్రయోగశాలల నివేదికలు, గత అనుభవాల ఆధారంగా - జన్మమార్పిడి పత్తి విత్తనాలలో చీడపీడలను, కాయతొలుచు పురుగులను నిరోధించే బహుళ జన్మ లక్షణాలు జమిలిగా కలిసి వున్నాయని, వీనిని గైసెల్ బిటి పత్తి విత్తనాలుగా పిలుస్తున్నారని, ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా, మహారాష్ట్రలతో సహా అధికంగా పత్తి పండించే అనేక రాష్ట్రాలు ఈ విత్తనాలనే సాగుచేస్తున్నాయని తెలుస్తోంది.

కాయ తొలుచు పురుగును నిరోధించే బిటి-1, బిటి-2 విత్తనాలు ఇప్పటికే ఆమోదం పొంది మనదేశంలో సాగులో వున్నాయి. కొద్ది సం॥ల క్రితం ప్రత్తి సాగులో 90శాతం బిటి విత్తనాలనే వాడేవారు. ఇటీవల సంవత్సరాలలో రైతులు తిరిగి సంకరజాతి పత్తి విత్తనాలు వాడేందుకే మొగ్గు చూపుతున్నారు. బి.టి పత్తి దిగుబడి తగ్గిపోతూ వుండటం, బిటి పత్తి విత్తనాల వాడకం సూచీ కుంచించుకు పోతుండటం దీనికి కారణాలు. దీనికి అసలు అనుమతి మోన్ శాంట్లోది కాగా, మనదేశ భాగస్వామి

మహికోగా వుంది. మోన్ శాంట్లో బిటి-3 రకం విత్తనాల ఆమోదం కొరకు దరఖాస్తు చేసుకుంది. కానీ జిఇఎసి భారతదేశంలో ఆ విత్తనాల సాగుకు నిరాకరించింది.

గైసెల్ బిటి లేక 'రౌండప్ రడీఫ్లెక్స్' పేరుతో సింజెంటా రూపొందించి, అభివృద్ధిచేసిన విత్తనాలను క్షేత్ర ప్రయోగంద్వారా అనుమతి లేకుండానే మహికో భారతదేశంలో ప్రవేశపెట్టింది. భారత రైతులకు గైసెల్ బిటి పత్తి విత్తనాల సరఫరాదారులుగా వున్న మహికో, మాన్ శాంట్లోలను అనుమానించటం సబబైనది.

మాన్ శాంట్లో, మహికోలపై కరిన చర్య తీసుకోవాలని ఆల్ ఇండియా కిసాన్ సభ జిఇఎసికి విజ్ఞప్తి చేయగా, మెరుగైన నాణ్యతగల విత్తనాలను సరఫరా చేయాలన్న రైతుల విజ్ఞప్తిపై ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం గైసెల్ బిటిపత్తి సమర్థతను 'నిర్ధారించేందుకు' ఓ కమిటీని నియమించటం దుర్మార్గమైనది. ఈ అంశంపై నిర్ణయం తీసుకోవటానికి జిఇఎసి అన్న ఓ చట్టబద్ధ సంస్థ వుండగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం మరొక కమిటీని ఏర్పాటు చేయవలసిన అవసరమే మొచ్చింది? ఇది, రైతులను దోచుకునేందుకు మరోసారి మాన్ శాంట్లోను ప్రవేశపెట్టే కపటోపాయం మినహా మరోటి కాదు. ★

రూర్ఖండ్ ఆదివాసులను అణచివేసే మరో పద్ధతి

2017 ఆగస్టులో రూర్ఖండ్ శాసనసభ మతస్వేచ్ఛ బిల్లును ఆమోదించింది. దీనికి గవర్నర్ వెంటనే ఆమోదముద్ర వేశాడు. మతస్వేచ్ఛా చట్టంగా దీనిని పేర్కొంటున్నప్పటికీ, బలవంతపు మతమార్పిడులుగా చెప్పబడుతున్న వాటిని నిరోధించటానికి ఈ చట్టం ఉద్దేశించబడింది. రూర్ఖండ్ ప్రస్తుత నేపథ్యంలో, ఈ చట్టంయొక్క లక్ష్యం, క్రిస్టియన్ ఆదివాసీ ప్రజలుగా చెబుతున్నా మొత్తంగా ఆదివాసీ ప్రజల జీవితాలపై నిజమైన దాడికి ఇది మునుగు మాత్రమే.

బలవంతపు మతమార్పిడులను నిరోధించే లక్ష్యంతో గతంలో అనేక రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు-1967లో ఒడిషా, 1968లో మధ్యప్రదేశ్, 1978లో అరుణాచల ప్రదేశ్ లు ఈ చట్టాలు చేశాయి. బలవంతపు మతమార్పిడుల నిషేధం పేరుతో తమిళనాడు రాష్ట్రం 1979లో చట్టం చేసినప్పటికీ 2004లో దానిని రద్దుచేసింది. మొత్తంమీద ఈ చట్టాలన్నీ తటస్థవైఖరి కలిగినవి. అరుణాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్రం తాను చేసిన చట్టం అమలుకు అవసరమైన విధి విధానాలను రూపొందించకపోవటంవలన ఆ చట్టం ఇన్ని సంవత్సరాలుగా అమలులోనే లేదు.

అయితే 2000 సంవత్సరం తర్వాత చేసిన ఈ తరహా చట్టాలకు నిర్దిష్ట ఎజెండా వుంది. 2002లో గుజరాత్ రాష్ట్రం, 2006లో రాజస్థాన్, హర్యానా రాష్ట్రాలు మతస్వేచ్ఛ చట్టాలను చేశాయి. ఈ రాష్ట్రాలలో అత్యధిక భాగం-భూముల పరాయీకరణ జరగకుండా ప్రత్యేకించి ఆదివాసుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు ఉద్దేశించిన రాజ్యాంగంలోని 5వ షెడ్యూలు క్రిందకు వస్తాయి. మతస్వేచ్ఛ చట్టాలలో - నేరానికి పాల్పడితే బెయిల్ పొందవీలులేని కేసుతోపాటుగా కఠినమైన శిక్ష విధింపుతోపాటు మతమార్పిడి పొందాలనే వ్యక్తి ముందస్తుగా అనుమతి పొందాలనే నిబంధనలున్నాయి.

రూర్ఖండ్ రాష్ట్రంచేసిన చట్టంలో-బాప్టిజంయొక్క సమాచారాన్ని ముందుగా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కు తెలియ జేయాలనే అంశాన్ని జోడించటంతోపాటు, బలవంతపు మతమార్పిడి నేరానికి శిక్షాకాలాన్ని - మూడు సంవత్సరాల జైలుశిక్ష, 50 వేల రూపాయల జరిమానాగా పెంపు చేశారు. 'స్థానికల విశ్వాసాలు' అనే పదాన్ని మొదటిసారిగా ఈ చట్టంలో అసంబద్ధంగా నిర్వచించారు. పాలకులు తమ రాజకీయ ప్రయోజనాల కనుగుణంగా ఈ చట్టాన్ని ఉపయోగించుకొని, వేధింపులకు గురిచేయటానికి కావలసినంత జాగా ఈ చట్టంలో కల్పించుకున్నారు.

ఆర్ఎస్ఎస్ - బిజెపిలు మతమార్పిడులను భావోద్వేగపూరిత అంశంగా చేసి, హిందూమత విశ్వాసాలను ఆచరించేవారిలో తమ స్థానం కుంచించుకు పోతున్నదనే అభిద్రవను కల్పించి, దానిని తమ రాజకీయ ఎజెండా అమలుకు సారవంతమైన భూమికగా ఉపయోగించుకుంటున్నాయి. మతమార్పిడుల అంశాన్ని ఈ శక్తులు లేవనెత్తిన ప్రతి సందర్భంలోనూ ఆదివాసీ ప్రజానీకమే వీరి లక్ష్యంగా ఉంటున్నారు. రూర్ఖండ్ లో ఈ చట్టం రావటం వెనకనున్న వాస్తవమిది. ఈ చట్టం చేస్తున్న సందర్భంగా రాష్ట్రప్రభుత్వం దినపత్రికలలో ఇచ్చిన పూర్తిపేజీ ప్రకటన, ఆదివాసులను అణచి వేయటానికే ఈ చట్టం ఉద్దేశించబడిందని స్పష్టం చేస్తోంది. క్రిస్టియన్ సంస్థలద్వారా 'దళితుల' మరియు 'పనవాసీ'ల బలవంతపు మతమార్పిడులను ఎం.కె.గాంధీ వ్యతిరేకించారని యాదృచ్ఛికంగా ఆ ప్రకటనలో పేర్కొన్నారు. గాంధీ ఈ ప్రకటన ఎప్పుడు చేశాడనే దాన్ని గురించి ప్రకటనకర్తలు లక్ష్య పెట్టదలచలేదు. కానీ 'దళితులు' 'పనవాసీ'లనే పదాలు ప్రాచుర్యంలో వున్నవి కావు; కనీసం గాంధీకాలం నాటి రాజకీయ పరిభాషలోవున్న పదాలు కావు.

తమ మనుగడకు సంబంధించిన అనేక సమస్యలను రూర్ఖండ్ లోని ఆదివాసీ సమూహాలు ఎదుర్కొంటున్నారు. అయితే, క్రిస్టియన్ మతంలోకి మార్పిడులు అనే దాన్ని అనేకరెట్లు పెద్దది చేసి చూపుతున్నారు. రూర్ఖండ్ లోకి క్రిస్టియన్ మతసంస్థలు ప్రవేశించిన ఒక శతాబ్దకాలం తర్వాత కూడా, రాష్ట్రంలోని ఆదివాసీ జనాభాలో క్రిస్టియన్లు నాలుగు శాతంగా వున్నారు. క్రిస్టియన్, క్రిస్టియనేతర ఆదివాసులమధ్య అపోహలు, అభిప్రాయ భేదాలు వుండి వుండవచ్చు. ఈ గండిని మరింత పెంచాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే పాలకులు దీనిని ఓ అత్యవసర అంశంగా ముందుకు తెచ్చి, దీనిపై ఓ చట్టాన్ని చేశారు.

ఆదివాసుల జీవితాలను అభివృద్ధిచేయాలన్న ప్రాతిపదికపై ఏర్పరచిన ప్రత్యేక రూర్ఖండ్ రాష్ట్రం, ఆ దిశగా ఫలవంతం కాలేదు. ఏనాటికీ తీరని లాభాల దాహంతోనున్న సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యపెట్టుబడిదారులకు, భారత బడాబూర్జువా వర్గానికి రూర్ఖండ్ ను ఓ ఆహ్లాదకర వేటభూమిగా మార్చారు. ఆదివాసుల జీవనాధారాలను ధ్వంసంచేస్తూ, వారినుండి 'జల్, జంగిల్, జమీన్' లను గుంజివేసుకుని అక్కడి అపార ఇనుప ఖనిజ వనరులను, బొగ్గుగనులను లూటీచేసి తరలించుకొన్నారు.

తమ భూమి, నీరు, అడవుల నుండి తమను దూరంచేయటాన్ని నిరసిస్తూ ఆదివాసులు సమైక్యంగా ప్రతిఘటన సాగిస్తున్నారు. మతాల తేడాలు వారి పోరాటాన్నేమాత్రం అడ్డగించలేదు. ఆదివాసులు లేవనెత్తే చట్టపర వివాదాన్ని తోసిపుచ్చేందుకే ప్రభుత్వం ఛోటానాగపూర్ టెనెన్సి యాక్ట్ - 1908 'సిఎన్టీ' మరియు 'సంతాల్ పరగణా టెనెన్సి యాక్ట్ - 1949 (ఎస్పిటి)'లలో సవరణలు చేసింది. ముందుగా మోసకారి విధానాలతో ఆదివాసుల భూములను గిరిజనేతరులు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. గిరిజనుల నుండి గిరిజనేతరులకు భూబదలాయంపును, భూపరాయీకరణను ఈ చట్టాలు నిరోధిస్తాయి. అందుకే ఈ చట్టాలలో సవరణలు చేశారు. ఈ సవరణలను వ్యతిరేకిస్తూ ఆదివాసులు ఆందోళన చేశారు. ఈ పోరాటంలో, క్రిస్టియను ఆదివాసులు ఓ ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించారు.

క్రిస్టియను ప్రచార సంస్థల కార్యకలాపాలద్వారా, విద్యావకాశాలు అందుబాటులో వున్న కారణంగా, క్రిస్టియను ఆదివాసులు-విద్య, ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలలో - క్రిస్టియనేతర ఆదివాసులకంటే ముందుంటారు. ఎస్.టి. రిజర్వేషన్ కారణంగానే ప్రభుత్వ సంస్థలలో క్రిస్టియను ఆదివాసులకు ఉద్యోగావకాశాలు లభిస్తున్నాయి. దీనినే, క్రిస్టియనేతరుల నుండి వీరు ఉద్యోగావకాశాలను గుంజివేసుకుంటున్నట్లుగా చూపెడుతున్నారు. వాస్తవ మేమంటే, ఈ రోజుకీ కూడా ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల భర్తీలో, ఎస్.టి. కోటాకు తగినంతమంది అభ్యర్థులు లేరు. అయినప్పటికీ పాలకవర్గ రాజకీయనేతలు ఆదివాసులను విభజించటానికి దీనిని ఉపయోగిస్తున్నారు. క్రిస్టియన్, క్రిస్టియనేతర-ఆదివాసుల నడుమ గండిని పెంచే లక్ష్యంతోనే ఆర్ఎస్ఎస్ - బిజెపిల కూటమి మరింత గగ్గోలు పెడుతోంది. అయినప్పటికీ, ఎప్పుడైతే ఆదివాసులు తమ భూములను, అడవులను కోల్పోయిన అంశం ముందుకు వస్తుందో, ఈ విభజనసభిగమించి ఆదివాసులంతా చేతులు కలిపి ఉద్యమాలలో భాగస్వాములవుతున్నారు.

సరిగ్గా, ఈ ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేసేందుకే, ప్రభుత్వం - బడాపెట్టుబడిదారులకోసం సాగించే భూముల స్వాధీనానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే ఆదివాసుల పోరాటాలను బలహీనపర్చేందుకే, మతస్వేచ్ఛ చట్టం - 2017గా చెప్పబడే దానిని ముందుకు తెచ్చారని స్పష్టమౌతోంది. ★

జనశక్తి సంచికను ఆన్లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్ లింక్ ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, రిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్ కు పంపగలరు

ఫ్రాన్స్ కార్మికవర్గంపై మాక్రాన్ ప్రభుత్వం నూతన రూపంలో దాడులు

పెట్టుబడిదారీ నయా ఉదారవాద విధానాల నేటి యుగంలో, కార్మికవర్గపు హక్కులను, సౌకర్యాలను నిరాకరించటంద్వారా, వారిపై నిర్బంధం, అణచివేతలను ప్రయోగించడమే పాలకుల ఆర్థిక విధానాల ప్రధాన నిర్ధారిత లక్ష్యంగా వుంది.

గుత్త పెట్టుబడిదారీ, బడా వ్యాపారవర్గాల ప్రయోజనాల కొనసాగింపులో భాగంగా ఉన్నతంగా ధ్వనించే నినాదాల మాటున ఏదో ఒక రూపంలో కార్మికుల, కార్మికవర్గ హక్కులపై దాడులు సాగించే విధానాలను-గత మూడు దశాబ్దాలుగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలలో పాలకవర్గాలు, వారి ప్రభుత్వాలు అమలుచేస్తూ వస్తున్నాయి.

ఇటీవల కాలంలో అమెరికా పాలకులు, కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలకు హానికరంగా ఆరోగ్యరక్షణ, ప్రభుత్వ విద్య మరియు ఇతర కీలక సామాజిక సంక్షేమ పథకాలలో కోత విధించారు. ప్రస్తుతం మరో మోతాదులో పొదుపు చర్యలు చేపట్టేందుకు యూరోపీయన్ యూనియన్ గ్రీను ప్రభుత్వంతో చర్చలు సాగిస్తోంది. అదేవిధంగా ఫ్రాన్స్‌లో మాక్రాన్ ప్రభుత్వం-కార్మిక చట్టాలపై ప్రభుత్వాదేశాలు జారీ చేసే రూపంలో - తమదేశ కార్మికవర్గంపై మరో నూతన రూపంలో దాడులను ప్రారంభించింది. పెట్టుబడిదారులు కార్మికులను తమ ఇష్టానుసారం తొలగించడానికి, పనిగంటలను పెంచటానికి, వేతనాలు, సదుపాయాలలో కోత విధించటానికి అడ్డొచ్చే చట్టపరమైన అన్ని ఆటంకాలను తొలగించటమే, ఈ నూతన ప్రభుత్వాదేశాల లక్ష్యంగా వుంది. కార్మికవర్గంపై ఎక్కు పెట్టబడిన ఈ దాడులను అమలుచేయటంకోసం, గత సోషలిస్టు పార్టీ ప్రభుత్వం దేశంలో అత్యవసర పరిస్థితిని ప్రకటించి, ప్రజల మౌలిక ప్రజాస్వామ్య హక్కులను సైతం తాత్కాలికంగా రద్దుచేసింది. రాజ్యాంగ రక్షణలకు లోబడిన పద్ధతుల్లో చేపట్టే యువకుల, కార్మికుల నిరసనలను సైతం చట్టవిరుద్ధమైనవిగా ప్రకటించే క్రూరమైన అధికారాలను పోలీసులకు ఇచ్చింది. ప్యారిస్‌లో టెర్రరిస్టుల దాడుల నేపథ్యంలో, టెర్రరిజాన్ని అణచివేసే పేరిట చేపట్టిన ఈ చర్యలన్నీ ప్రస్తుత మాక్రాన్ ప్రభుత్వానికి కలిసొచ్చాయి.

సారాంశంలో 1917 మహత్తర అక్టోబర్ విప్లవ వెలుగులో యూరపులోని కార్మికవర్గం ఎన్నో పోరాటాలు

సాగించి సాధించుకున్న కార్మికవర్గ హక్కులను బాహటంగా కాలరాచివేయటాన్నే, ప్రపంచవ్యాపితంగా పాలకవర్గాలు, ప్రస్తుత ఫ్రాన్స్ పాలకవర్గాలు లక్ష్యంగా చేసుకున్నాయి. 20వ శతాబ్దంలోనే కార్మికవర్గం పోరాడి సాధించుకున్న సామాజిక హక్కులను నిరాకరించటం ద్వారా, ఫ్రాన్స్ గుత్తపెట్టుబడిదారీ వర్గం కార్మికులను దశాబ్దాల వెనుకకు నెట్టివేసే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

కార్మికుల నియామకం, తొలగింపులలో, కార్మికులతో ఒప్పందాలను ప్రక్కునబెట్టి తిరగదోడటంలో; వేతనాలలో కోతలు, సామాజిక సదుపాయాలపై దాడులలో మరింత వెనులుబాటు కల్పించటంద్వారా ప్రపంచస్థాయిలో ఫ్రెంచ్ బహుళజాతి కంపెనీల పోటీబడే సామర్థ్యాన్ని పెంచే లక్ష్యంతో మాక్రాన్ ప్రభుత్వం ఈ ఆదేశాల నిచ్చింది. ఈ విధంగా, కార్మికులతో చర్చలు జరిపే షరతులు, నిబంధనలలో; తొలగించబడిన కార్మికులకు చెల్లించాల్సిన ఖర్చులను తగ్గించటంలో పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి మరింత వెనులుబాటు కల్పించేవిధంగా ఫ్రాన్స్ రాజ్యవ్యవస్థ-కార్మికుల సామాజిక స్థితిగతులలో, పని పరిస్థితులలో చారిత్రక తిరోగమన చర్యలకు పాల్పడింది. ఆంక్షలతోకూడిన కార్మికచట్టాలు, కార్మిక యూనియన్ల పోరాటశక్తి తమకు ఆటంకంగా వున్నాయని ఎంతో కాలంగా పేర్కొంటున్న ఫ్రెంచ్ మరియు విదేశీ ద్రవ్య పెట్టుబడిదారులకు ఈ విధమైన తిరోగమన చర్యల ద్వారా మాక్రాన్ ప్రభుత్వం ఫ్రాన్స్ దేశాన్ని మరింత ఆకర్షణీయంగా మలచదలచుకుంది.

కార్మికవర్గంపై తన దాడులను వేగిరపరచటానికి మాక్రాన్ ప్రభుత్వం రెండంచుల పదునైన విధానాన్ని అనుసరిస్తోంది. కార్మికులపై తమ ప్రభుత్వ ఆదేశాలను ముమ్మరంగా అమలుచేయడానికి ఒకవైపున అత్యవసర పరిస్థితిద్వారా సంక్రమించిన అణచివేత అధికారాలను అన్నింటినీ ఉపయోగించపూనుకుంటోంది. మరోవైపున కార్మిక సంక్షేమంరూపంలో వివిధ పథకాల అమలుద్వారా, సబ్సిడీలను ఇవ్వటంద్వారా స్థిరపడిన బ్రేడ్ యూనియన్ల నాయకత్వాన్ని కొనివేసేందుకు ప్రయత్నాలన్నీ చేస్తోంది. తన సంస్కరణలను నిశ్చయాత్మకంగా అడ్డుకుంటూ రనుకుంటున్న సిజిటికి మరియు దాని మిత్రకూటమికి మధ్యవున్న విబేధాలను పెంచి, లోతైన విభజనలుగా రూపొందించటానికి, తనతో సంప్రదించేందుకు, రాజీ చేసుకునేందుకు సిద్ధమైన వారిని లోబరుచుకునేందుకు

జిఎస్‌టి అమలు... (9వ పేజీ నుండి)

ప్రధాని మోడీ అంటూ ఆశలు పెట్టుకొని ప్రచారం చేసి 2014లో మోడీని అధికారంలోకి తీసుకురావటంలో ముఖ్యభూమిక పోషించింది. ఈ విభాగమే ప్రస్తుతం విషాదంలో కూరుకపోయి వుంది.

పెద్దన్నట్ల రద్దు, జిఎస్‌టిల అమలు సందర్భంగా - స్వల్పకాలిక బాధలకోర్పితేనే, దీర్ఘకాలిక ఫలాలనందుకో గలమని మోడీ పేర్కొన్నారు. బాధను భరించి బ్రతికితేనే ఫలితాలను అనుభవించగలిగేది. జిఎస్‌టికి ముందు కాలంలో రాష్ట్రాలు విధించే 29 వ్యాట్‌లు (వాల్యూయాడెడ్ ట్యాక్స్), ఒక కేంద్ర ప్రభుత్వ వ్యాట్, కేంద్ర ఎక్సైజు పన్ను, కస్టమ్స్ పన్ను - మొత్తంగా 32 రకాల పన్నులు వుండేవి. జిఎస్‌టి తర్వాత 29 ఎస్‌జిఎస్‌టిలు, ఒక సిజిఎస్‌టి, కేంద్ర ఎక్సైజు పన్ను, కేంద్ర కస్టమ్స్ పన్ను - మొత్తంగా 31 రకాల పన్నులయ్యాయి. ఇక దేశ వ్యాపితంగా ఒకే పన్ను విధానం ఎక్కడ? అంటే గతంకంటే ఒక పన్ను తొలగించబడిందన్నమాట! కేంద్ర ప్రభుత్వ ‘వ్యాట్’ జిఎస్‌టితో కలిసిపోయింది.

జిఎస్‌టితో ఎదురయ్యే సమస్యలు, కష్టాలు తాత్కాలికమైనవో లేక పరివర్తనాదశకు పరిమితమైనవో కాదు. ఇవి దీర్ఘకాలం కొనసాగుతాయి. ఎప్పటికప్పుడు ప్రభుత్వానికి సమర్పించాల్సిన అలవిమాలిన పత్రాల పనికి తోడు భరించలేని పన్నుల భారాలు చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమల మూసివేతకో లేదా పన్ను చెల్లింపు ఎగవేతకో నెడతాయి. ఈ స్థితి అవినీతిని పెంచి పోషించటమేగాక, ఈ చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలు నిరంతర వేధింపులనెదుర్కోవలసి వస్తుంది.

ప్రభుత్వం జిఎస్‌టితో మోపిన భారాలపట్ల విస్తృత ఆసంతృప్తి వ్యక్తమైంది. అయినా నిర్దిష్టమైన మార్పులేమీ జరగలేదు. కొన్ని పన్నులను ఒక శ్లాబ్ పరిధిలో నుండి మరో శ్లాబు పరిధిలోకి మార్చటమే జరిగింది మినహా, శ్లాబుల సంఖ్య అలాగే వుంది. చిన్న వ్యాపారులను, పరిశ్రమదారులను పన్ను ఎగవేతదారులుగా ప్రచారం గావిస్తూ ఆర్థికవ్యవస్థలో వారందరినీ అనియత విభాగం నుండి నియత విభాగానికి తెచ్చి, వారిపై పన్నుల భారాన్ని పెంచటమే జిఎస్‌టి ప్రధాన లక్ష్యంగా వుంది. ★

మాక్రాన్ ప్రభుత్వం పథకాలు సిద్ధం చేస్తోంది.

అధికారయుత పార్లమెంటరీ నివేదిక ప్రకారం, ఫ్రాన్స్‌లో బ్రేడ్ యూనియన్లకు సమకూరే నిధులలో 95శాతం ప్రభుత్వం మరియు వ్యాపార వర్గాలద్వారా లభిస్తోంది. బ్రేడ్ యూనియన్ల సంవత్సరబడ్జెట్ నాలుగు వందలకోట్ల యూరోలలో 95 శాతంగా వుంది.

ఫ్రాన్స్ ప్రభుత్వం, తన మంత్రివర్గ సిబ్బందితో సహా యూనియన్ అధినాయకులతో సన్నిహితంగా ముడివేయబడివున్న పలువురిద్వారా మిత్రత్వాన్ని బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకులతో పెంపొందించుకుంటూ, తన కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు, దాడులకు మద్దతును పొందే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

ఈ నేపథ్యంలో - యాజమాన్యాల ఆర్థిక తోడ్పాటుతో యూనియన్లకు ‘యూనియన్ చెక్కు’ను మంజూరుచేయటం, యూనియన్ అధికారులకు శిక్షణ గరిపేందుకు సబ్సిడీలను అందించటం, యూనియన్లు తమ సభ్యుల పనిపరిస్థితులలో, కార్మికుల హక్కులలో కోతలు విధించే నూతన ఒప్పందాలకు చట్టపరమైన ఆమోదం పొందేట్లు చేయటంలో కార్మిక యూనియన్ ఓ ప్రముఖపాత్ర నిర్వహించేదిగా మలచటమే-మాక్రాన్ ప్రభుత్వ ఆదేశాల లక్ష్యం.

అమెరికాలోని ‘న్యూయార్క్ టైమ్స్’, జర్మనీలోని ‘డైవెల్ట్’ వంటి గుత్తపెట్టుబడిదారుల ప్రచార సాధనాలు - కార్మికవర్గంపై మాక్రాన్ దాడులను ప్రారంభించినందుకు, కార్మిక సంస్కరణలతో సరైన దోషను వేసినందుకు ఆయనను అభినందించటంతోపాటు, ‘ఈ మార్గానికి కట్టుబడి వుండమ’ని, ‘నిర్ణయాత్మక దెబ్బపై అంతటినీ కేంద్రీకరించాలని’ చెబుతూ, ‘ప్రస్తుతం మాక్రాన్‌కు ఒక చారిత్రక అవకాశం వచ్చిందని, అతనికి రెండో అవకాశం ఉండకపోవచ్చునని’ వారు గుర్తు చేస్తున్నారు.

మాక్రాన్‌ద్వారా అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడిదారీ వర్గం కార్మికవర్గానికి వ్యతిరేకంగా తిరోగమన విధానాల కెరటాన్ని ఎగదోసిందని ఈ వ్యాఖ్యానాలు, ప్రోత్సాహకాలు, సలహాలు సూచిస్తున్నాయి.

గుత్తపెట్టుబడిదారుల, వారితో కుమ్ముక్తైన నిరంకుశాధికార బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకత్వాలు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడిదారుల పథకాలు ఏమైనప్పటికీ, ఫ్రాన్స్‌లోని కార్మికులు మరియు కార్మిక వర్గము తమ హక్కులపై పాలకవర్గాలు, ప్రభుత్వము

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం - ద్వంద్ ప్రమాణాలు

ఇరాక్ విషయానికొచ్చేసరికి, ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన భద్రతామండలి తీర్మానాన్ని ఇరాక్‌పై తన దాడి ఆమోదానికి సమర్థనగా ప్రపంచ ప్రజానీకాన్ని ఒప్పించటానికి అమెరికా ఉపయోగించుకుంటోంది. ఉత్తరకొరియా లొంగి రావాలని బెదరగొట్టటానికి అమెరికా, ఐక్యరాజ్యసమితి యొక్క అణునిరాయుధీకరణ తీర్మానం గురించి మాట్లాడుతోంది. ఎందుకంటే, ఈ తీర్మానం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి అనుగుణంగా ఐక్యరాజ్యసమితి చేసింది కనుక!

ఈ అంతర్జాతీయ సంస్థ తన కోర్కెలకు విరుద్ధంగా వెళితే, అమెరికా తన బెదిరింపు ఎత్తుగడలతో ఐక్యరాజ్య సమితిని తన ఆదేశాలు అంగీకరించేలా చేసుకుంటుంది. ఓటింగ్‌ద్వారా పాలస్తీనాను ఒక సభ్యదేశంగా చేర్చు కోవటానికి యునెస్కో చేసిన నిర్ణయానికి ప్రతీకారంగా 2011లో ‘యునెస్కో’కు అమెరికా నిధులను నిలిపి వేసింది. ‘యునెస్కో’ వద్ద విధులు నిర్వహించటానికి నియమించబడిన అనేకమంది రాయబారులను బ్రుంక్

సాగించే దాడులకు తేలికగా లొంగిపోయేందుకు సిద్ధంగా లేరు. ఫ్రాన్స్ కార్మికులలో ఆగ్రహం పెరుగుతోంది. కార్మిక హక్కులను కాలరాస్తూ మాక్రాన్ ప్రభుత్వం జారీచేసిన ప్రభుత్వాదేశాలను కార్మికులు, ప్రజలు వ్యతిరేకిస్తూ, నిరసనలు తెల్పుతున్నారు. కార్మికుల పోరాట చేవను నీరుగార్చేందుకు నిరంకుశాధికార బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకత్వంతో కుమ్ముక్తి వివిధ పరిశ్రమలలో రోలింగ్ సమ్మె నడిపించే ప్రయత్నాలు చేసినప్పటికీ, కార్మికుల ఆగ్రహం మరింత పెరుగుతూ అది దేశవ్యాపితంగా విస్తరిస్తోంది.

2017 సెప్టెంబర్ నెల కాలంలో, దేశవ్యాపితంగా భారీ నిరసన ప్రదర్శనలు, ధర్నాలు, సమ్మెలు జరిగాయి. ప్యారిస్, నైస్, మార్మాయిల్, సెయింట్ నజైర్, టౌలోజ్, కాయెస్ మొదలైన నగరాలలో వేలాదిమంది ప్రజలు ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. కార్మికుల వర్గ కనీని నిలువరించలేని, వ్యవస్థీకృతమైన అతిపెద్ద బ్రేడ్ యూనియన్ అయిన సిజిటి కార్మిక సంస్కరణలకు వ్యతిరేకంగా నాలుగువేల సమ్మెలకు, 180 నిరసనలకు పిలుపునివ్వవలసి వచ్చింది. అక్టోబర్ నెలలో కూడా ఆందోళనలు కొనసాగుతున్నాయి.

తమ కేటాయింపులలో బడ్జెట్ కోతలను నిరసిస్తూ ఫ్రాన్స్‌లోని 36 బ్రిగేడ్స్ పోలీసు బలగాలలోని ప్రత్యేక అణచివేత పోలీసులు-9, జాతీయస్థాయిలో నిరవధిక సమ్మె చేస్తున్నారు. ఇది పాలకవర్గాల, ప్రభుత్వాల పొదుపు విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యోగి వర్గాలలో పెరుగుతున్న అసంతృప్తిని తెలుపుతోంది.

కార్మికుల ఆగ్రహాన్ని, నిరసనలను తక్కువ చేసి చూపటానికి ప్రభుత్వమే ఒక ప్రచారాన్ని ప్రారంభించింది. పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలను కార్మికులు గౌరవించటంలేదని చెబుతోంది. ‘పార్లమెంటరీ ఆధిక్యం ఒక పద్ధతి ప్రకారం ఎల్లవేశలా ప్రశ్నించబడుతూ వుంటే ప్రజాస్వామ్యం ఎలా వర్ధిల్లుతుందని’ ప్రశ్నిస్తోంది. ఈ విధంగా ఫ్రాన్స్ పాలకవర్గాలు, వారి ప్రతినిధులు పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంయొక్క డొల్లతనాన్ని తమకు తామే వెల్లడిచేసుకోవటంతోపాటు, వారి ప్రజాస్వామ్య మనేది కొద్దిమంది ఎంపిక చేయబడిన ప్రతినిధులదే గానీ అత్యధిక ప్రజానీకానిదిగానీ, లేక అత్యధికుల ప్రయోజనాలను నెరవేర్చేదికానీ కాదని వెల్లడి చేసుకున్నారు. ★

ప్రభుత్వం నిలిపివుంచి, వారిని ఇతర ఉద్యోగాలు చూసుకోమని సలహా ఇచ్చింది. ఐక్యరాజ్యసమితికి అమెరికా రాయబారి అయిన నికి హాయిలీతో సహా అమెరికా అధికారులు యునెస్కోపట్ల పడేపడే అసమ్మతిని తెలియపరుస్తూ వుండటమే దీనికి కారణం. బ్రంపు అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత రూపొందించిన బడ్జెట్‌లో కూడా పరిస్థితిలో ఏ మార్పు వుండబోదంటూ యునెస్కోకు ఎలాంటి నిధులూ కేటాయించలేదు.

అక్టోబర్ 3వ వారంలో యునెస్కో తన నూతన డైరెక్టరును ఎన్నుకోవలసి వుండగా, అమెరికా ఉన్నతాధికారులు అనోసియేటెడ్ ప్రెస్‌తో మాట్లాడుతూ ఇజ్రాయల్‌కు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరిస్తోందని ఆరోపిస్తూ యునెస్కో నుండి బయట పడాలనుకుంటున్నట్లుగా తెలియజేశారు.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు ప్రజాస్వామ్యానికి, ద్వంద్ ప్రమాణాలకు నిజమైన అర్థమిది! ★

REVOLUTIONARY PARTY EMERGES through Fierce Struggles in the Ideological, Political and Organisational Fields and in Practice <i>Lessons from the History of Bolshevik Communist Party</i> Viswam A Publication of CPI (ML)	వెలువడ్డాయి!! కాపీలకు : మైత్రీబుక్‌హౌస్, జలీల్ ఏఢి, కారల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2	రాజకీయ కార్యకర్తలకు కరదీపిక ‘అమ్మ’ AIFTU(New) ప్రచురణ
--	---	---

జిఎస్‌టి అమలు

దేశం మొత్తంలో ఏకీకృత పన్ను విధానాన్ని ఏర్పరచే ప్రకటిత లక్ష్యంతో పన్ను, సేవల పన్ను (జిఎస్‌టి)ని 2017 జూలై 1న ప్రవేశపెట్టారు. ప్రకటించినదానికి భిన్నంగా దేశంలో – సిజిఎస్‌టి, ఎస్‌జిఎస్‌టి, ఐజిఎస్‌టి – వంటి అనేక దొంతరల బహుళ పన్నులు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. ‘ఒకే దేశం – ఒకే పన్ను’ అనే ఆకట్టుకునే నినాదం గాలికి కొట్టుకుపోగా, సూక్ష్మ, చిన్న మరియు మధ్యతరహా వాణిజ్యపర్గాల పాలిట ఈ పన్ను మరణ శాసనంగా మారింది.

మొదటి అంశం – జిఎస్‌టి ప్రకారం విధించిన పరిమితి. 20 లక్షల రూ॥ సాంవత్సరిక టర్నోవర్‌కు లోబడిన వ్యాపారులను వస్తు, సేవల పన్ను చెల్లింపుదారుల నుండి మినహాయించారు. ఈ నిబంధన తయారీ రంగానికి వెన్నెముకగా వున్న లక్షలాది చిన్న పరిశ్రమలను ఘోరంగా దెబ్బతీసింది. ఈ చిన్న పరిశ్రమల సాంవత్సరిక టర్నోవరు 1 కోటీ 50 లక్షల రూ॥కు లోబడివుంటే, ఎక్సైజు పన్ను చెల్లింపు నుండి వారికి మినహాయింపు లభించేది. అయితే చిన్నవా, పెద్దవా అనేదానిమీద కాక, ఆ పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి చేసే సరుకులపై ఆధారపడి జిఎస్‌టి విధింపు వుంది కనుక, ఇప్పుడు దాదాపు ఆర్థికమంత్రిత్వశాఖ గణాంకాల ప్రకారం, ఇప్పటిదాకా పరోక్ష పన్నుల ద్వారా వచ్చే 90 శాతం ఆదాయం, 1 కోటీ 50 లక్షల రూ॥ పైగా సాంవత్సరిక టర్నోవర్ వున్న వ్యాపారుల నుండి లభించేది. జిఎస్‌టి అమలుతో చిన్న పరిశ్రమలు, వ్యాపారపర్గాలపై పన్ను భారం పడింది. ఇదేదో యధాలాపంగా జరిగింది కాదు; ఉద్దేశ్యపూరితంగా జరిగిందే.

రెండో అంశం – చిన్న పరిశ్రమలకు పరిమితిలోపు టర్నోవరు వున్నవారికి పన్ను మినహాయింపు అంటే అర్థం, వారిపై పన్నుల భారాలేమీ ఉండబోవని కాదు. నమోదు చేయించుకోవటానికి మాత్రమే ఈ మినహాయింపు. ‘రివర్స్‌ఛార్జ్’ అనబడే చుట్టు తిరుగుడు పద్ధతిలో వీరిపై పన్నుల భారం వుంటుంది. జిఎస్‌టిలో నమోదు చేసుకున్న ఒక వ్యాపారికి, జిఎస్‌టిలో నమోదు చేసుకోని ఓ సరఫరాదారుడు తన సరుకులను అమ్మితే, కొనుగోలు చేసిన వ్యాపారి దానిపై జిఎస్‌టి చెల్లించి, ఆనక, పడ్డీతోనహా ఆ పన్ను మొత్తాన్ని తిరిగి చెల్లించాలని క్లెయిమ్ చేసుకోవాలి. చిన్న పరిశ్రమలను జిఎస్‌టి నుండి విముక్తం చేసినట్లుగా కన్నుడుతుంది. కానీ వాస్తవానికి మరోవిధంగా ఇది వర్తింపజేశారు. జిఎస్‌టిలో నమోదుకాని చిన్న వ్యాపారులతో ఏదేనీ మధ్యతరహా వాణిజ్యసంస్థ లావాదేవీలు జరపాలంటే, ఆ చిన్న వ్యాపారులు కూడా జిఎస్‌టిలో నమోదు చేసుకొని వుండాలి. లేకుంటే వారి సరుకులు, సేవలు పొందటానికి ఆ మధ్యతరహా సంస్థ నిరాకరిస్తుంది. అధికార్లకు నిర్ణీత స్వల్పకాల వ్యవధిలో ఆదాయ – వ్యయ వివరాలు సమర్పించాల్సి వుండటం, మొదట పన్ను చెల్లించి ఆపై దానిని తిరిగి రాబట్టుకునేందుకు క్లెయిమ్ చేసుకోవాల్సి వుండటం, ఈ క్రమంలో అధికారులు ఎప్పుడైనా ఈ లావాదేవీల వివరాల సక్రమత్వం గురించి ప్రశ్నించే అవకాశముండటం – వంటి అంశాలతో చిన్న, మధ్యతరహా వ్యాపారులకు జిఎస్‌టి చాలా ప్రతిబంధకంగా తయారైంది. మినహాయింపు పరిమితికి లోబడి తమ టర్నోవరు వుందని అధికారులు నమ్మేట్లు చేసేందుకు అనేక ప్రక్రియలతో చిన్న వ్యాపారులు చాలా శ్రమ పడవలసి వుంటుంది. ఈ విధానం – పరిశ్రమలు రోజువారీ నడవడానికి అవసరమయ్యే పెట్టుబడిని నెలల కాలంపాటు నిరోధిస్తుంది. జిఎస్‌టిలో నమోదుకాని సరఫరాదారుడి నుండి జిఎస్‌టి ప్రకారం-నమోదైన డీలరు రోజుకు 5 వేల రూ॥ విలువగల వస్తువులను మాత్రమే కొనుగోలు చేయటానికి ప్రభుత్వం అనుమతిస్తోంది. ఇది చాలా స్వల్పమొత్తం కాగా, అత్యధిక వస్తువులను రోజువారీ విధానంపై ఆధారపడి సమకూర్చుకోవటం సాధ్యంకాదు. ఇదికాక, ‘రివర్స్ ఛార్జి’ అనబడే మరో ఇబ్బంది ఉండనే వుంది.

పైన పేర్కొన్న ఈ రెండు అంశాలూ సూక్ష్మ, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలు, వ్యాపార విభాగాలను వాస్తవికంగా ఎలా దెబ్బతీశాయో చూద్దాం.

చేతివృత్తిదార్లు

ఇప్పటివరకూ చూసిన వాటిలో జిఎస్‌టి ఒక్కటే మనదేశంలోని అత్యంత ప్రగతిశీలమైన పన్ను సంస్కరణగా గొప్పగా ప్రచారం చేశారు. అయితే 3 నెలల కాలపు దాని అమలులో, అది చేతివృత్తిదార్ల – వారు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో తోలుబొమ్మలు చేసేవారుకావచ్చు; ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని చెక్కపూసల తయారీదారులు కావచ్చు; సూరత్‌లో వస్త్రాలపై అద్దకం వేసేవారు కావచ్చు –

వీరందరి జీవనాధారాలను కబళించే దిశగా భయం కొల్పుతోంది. జిఎస్‌టితో–పన్ను రూపంలో భారంతో పాటు ప్రభుత్వానికి నివేదించాల్సిన పత్రాలను ఎప్పుటి కప్పుడు సిద్ధం చేయాల్సిన పనిభారాలతో ఈ చేతివృత్తుల విభాగాలను వ్యాపారపరంగా గిట్టుబాటుకాని విధంగా త్వరలో మార్చివేయనున్నారు.

అత్యధిక చేతివృత్తిదార్లు చదువురానివారేగాక, వారి కుటుంబ సాంప్రదాయానికి అనుగుణంగా ఆయా చేతివృత్తులలో నైపుణ్యం పొందినవారుగా వున్నారు. స్థానికంగా వీరు తమ వస్తువులను అమ్ముకోగలిగేది చాలా తక్కువగా వుంటుంది. హస్తకళా వస్తు ప్రదర్శన శాలలకు, చాలా దూరంగా వున్న నగరాలకు వీరు తమ వస్తువులను సరఫరా చేయవలసి వుంటుంది. ‘దస్తకారి హాత్ సమితి’ నిర్వహించిన ఒక సర్వే ప్రకారం, 82 శాతం వస్తువుల అమ్మకాలపై సంవత్సర ఆదాయం 20 లక్షల రూ॥లోపే వుండగా, 75 శాతం చేతివృత్తి దారులకు తమ వృత్తికి పన్ను వర్తిస్తుందనే విషయమే తెలీదు. కాగా 89 శాతానికి తాము చెల్లించిన పన్ను తిరిగి ప్రభుత్వం చెల్లింపుద్వారా తమకు అందుతుందనే అంశమే తెలియదు. వీరంతా తాము ప్రభుత్వానికి సమర్పించాల్సిన వివిధ పత్రాలు రూపొందించేందుకు అవసరమైన ఓ అకౌంటెంట్‌ను ఏర్పరచుకొని, అతనికి జీతం చెల్లించగలిగే స్థితిలో లేరు. గతంలో పన్నులేని ఈ విభాగం జిఎస్‌టి ప్రకారం 18 శాతం పన్ను కట్టాల్సిన శ్లాబు పరిధిలోకి వచ్చింది.

చేతివృత్తిదార్లకు ఇచ్చిన పన్ను మినహాయింపు రెండువిధాలా ఏమాత్రం ప్రభావం చూపేదిగా లేదు. చేతివృత్తుల ద్వారా తయారుచేసిన వస్తువుల కొనుగోలుదార్లు ప్రభుత్వానికి సమర్పించాల్సిన పత్రాల తాలూకూ అదనపు పనిని స్వీకరించటానికి సిద్ధంగా లేరు; లేదా చేతివృత్తిదార్ల తరపున తామే జిఎస్‌టి చెల్లింపుకూ సిద్ధంగా లేరు. జిఎస్‌టిలో నమోదైన నెంబర్‌ను రాయకపోతే, చేతివృత్తిదార్ల వస్తువులను నగరంలోని దుకాణాలకు చేరవేయటానికి కొరియర్ సంస్థలు కూడా నిరాకరిస్తున్నాయి. ఈ చేతివృత్తిదార్లు పండుగల సమయంలో చాలా దూరంలోనున్న నగరాలలో, పట్టణాలలో తమ వస్తువులను అమ్ముకుంటూ వుండేవాళ్ళు. కాగా, ఇప్పుడు రాష్ట్రం దాటి మరో రాష్ట్రంలో (అంతర్రాష్ట్ర) వస్తువులను అమ్ముకునేట్లుయితే, తమ సాంవత్సరిక టర్నోవరు మినహాయింపు పరిమితికి లోబడి వున్నప్పటికీ, 16 శాతం జిఎస్‌టి చెల్లించాల్సి వుంటుంది.

చేతివృత్తులపై విధించిన హేతువిరుద్ధమైన ఈ పన్ను చేతివృత్తులను శిక్షకు గురిచేస్తోంది. ఈ విభాగంలో ఇప్పటికే దాదాపు 20 శాతం అమ్మకాలు తగ్గిపోయాయి. పశ్చిమబెంగాల్, ఒడిషా, ఝార్ఖండ్ రాష్ట్రాల ఆదివాసులు నాలుగువేల సంవత్సరాలుగా మైనాన్ని మలిచే సాంకేతికతననుసరించి చేస్తోన్న ధోలా మెటల్‌వర్క్ వస్తువులను జిఎస్‌టిలో 12 శాతం పన్ను శ్లాబు పరిధిలోకి తీసుకొచ్చారు. వస్త్ర వృర్థాలను ఉపయోగించి చేతితో తయారుచేసిన గుడ్డ సంచులపై గతంలో పన్ను లేదు. ప్రస్తుతం ఈ సంచులు 18 శాతం పన్ను విభాగంలో వున్నాయి. వృధా పదార్థాలను ఉపయోగించి తయారుచేసే సంచులు గనుక, ఉత్పాదక పన్ను ఏవిధంగా చెల్లించాలో వారికి తెలీదు. హేతు విరుద్ధతకు ఎల్లలు లేకుండా వుంది. మట్టి కుండలు, పాత్రలు, దీపాలపై పన్నులేదు. కానీ గ్రామీణ ప్రాంతంలో ఇళ్ళ నిర్మాణానికి వుపయోగించే టెరాకొట్టా పెంకులపై 5 శాతం పన్ను విధించారు. బేబుల్‌వేర్, గంటలు, బొమ్మలు వంటి టెరాకొట్టా తయారుచేసిన వస్తువులను 18 శాతం పన్ను పరిధిలోకి తేగా, టెరాకొట్టా రూపొందించే మతపరమైన దేవతా విగ్రహాలపై పన్నును తొలగిస్తూ తాజాగా మినహాయింపునిచ్చారు.

జిఎస్‌టి విధింపు – పైకి కనపడుతున్నదానికంటే విస్తృతంగా తన వలను విసురుతూ వుంది. సెప్టెంబర్‌లో ప్రకటించిన కొన్ని మినహాయింపులు కేవలం కంటితుడుపు మాత్రమే. 12 శాతం పన్ను శ్లాబు పరిధిలోనున్న మరికొన్నిటిని చూడండి. వెదురు తడికలు, బుట్టలు, ఇతర వస్తువులను రోడ్లప్రక్క తయారుచేసి అమ్ముతూ వుంటారు. రాళ్ళు, పూసలనుపయోగించి తయారుచేసే గృహాలంకరణ వస్తువులు, మధువని, వర్రి, గోండ్, సంఝ మరియు ఇతర జానపద కళలు 18 శాతం పన్ను శ్లాబు పరిధిలో వున్నాయి. ఊదారంగు అద్దకాలు, పండుగలు, జాతరలు ఇతర ఉల్లాసపరిచే సందర్భాలలో వాడే వస్తువులు, గారడీ పరికరాలు మొదలైనవాటినన్నీ జిఎస్‌టి పరిధిలోకి తెచ్చారు.

దేశవ్యాపితంగా చేతివృత్తిదారుల కార్యకలాపాలు కదలికలు లేని స్థితికి చేరుకున్నాయి. తిండికి కరవై అలమటించే దుర్భర పరిస్థితులను వారు ఎదుర్కొంటున్నారు.

చేనేత కార్మికులు

చేనేత కార్మికులను వెంటాడే కష్టాలకు అంతులేదు. దీనికిప్పుడు నూతనంగా జిఎస్‌టి తోడ్పంది. చేతిమగ్గంపై నేత నేయటం ఇప్పటికే కృశించిపోయే దిశలో వుంది. 2009–10 కాలపు చేనేత జనాభా లెక్కల ప్రకారం దాదాపు 43 లక్షల మంది ఈ విభాగంలో పనిచేస్తున్నారు. 1995–96నాటి గత జనాభా లెక్కల ప్రకారం 65 లక్షలమందిగానున్న వీరు ఎంతగా తగ్గిపోయారో తెలుస్తోంది.

‘స్వదేశీ’, ‘భారతీయ సంస్కృతి’తో దేశాన్ని పాలిస్తామని ప్రమాణంచేసి అధికారంలోకి వచ్చిన బిజెపి – ఆర్‌ఎన్‌ఎస్‌లు, రైతాంగం తర్వాత అత్యధికంగా బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్న చేనేత కార్మికులను ఆదుకోకపోగా, వారిపాలిట మృత్యుగంట మోగిస్తున్నాయి.

జాతీయ నైపుణ్యాభివృద్ధి కార్పొరేషన్ అధ్యయనం ప్రకారం, యువతలో నైపుణ్యాలను అభివృద్ధిచేయాలంటూ మోడీ చేపట్టిన కార్యక్రమం నెట్ సౌకర్యంలేని, తరచూ విద్యుత్తు సరఫరాలో అంతరాయాలతో నుండే గ్రామాలలో నివసించే 84 శాతంవారికి అందే అవకాశం లేదు. వీరిలో 70 శాతం మంది నిరక్షరాస్యులుగా వుండటంతోపాటు పరిమిత ఆదాయాలుగల కులాలు, వర్గాలు, మత మైనారిటీలుగా వున్నారు.

జిఎస్‌టి చట్టం – చేనేత వస్త్రాలకి, మిల్లు వస్త్రాలకి నడుమ తేడాను చూపలేదు. రెండు వస్త్ర రకాలపై ఒకే విధమైన పన్ను విధించారు. పూర్తిస్థాయిలో ఆధునీకరించబడిన బట్టల మిల్లులతో చేనేత కార్మికుడిని పోటీపడమని చెబుతున్నారన్నమాట! ఈ పన్ను విధానం అమలు తర్వాత కాలంలో చేనేత అమ్మకాలు 15 నుండి 20 శాతం పడిపోవటాన్ని మనం చూడవచ్చు.

నెలలో మూడుసార్లు వివరాలతో కూడిన పత్రాలను ప్రభుత్వానికి సమర్పించాలని జిఎస్‌టి చట్టం, చేనేత కార్మికులను ఆదేశిస్తోంది. ఫలితమేమిటి? జైపూర్‌లోని కలేదరలో అద్దకం వృత్తిచేసే కృష్ణకుమార్ చెప్పినదాని ప్రకారం, అద్దకం పనిలోని చాలామంది కార్మికులు తమ గృహ పరిశ్రమను మూసివేసి ఎక్కడైనా పనికి వెళుతున్నారు. తమ జిఎస్‌టి భారాన్ని కమీషన్ లబ్ధి పొందే ప్రాతిపదికన కొనుగోలు చేయటానికి వ్యాపారు లెవరైనా ముందుకొస్తే, గతకంటే తక్కువ ధరలకే వారికి వస్తువులను అమ్ముతున్నారు.

చేనేత జనాభా లెక్కలు తెలియజేస్తున్న విధంగా అనేకమంది చేనేత కార్మికులు ఇప్పటికే తమ సాంప్రదాయ వృత్తిని వదలివెళ్తున్నారు. జిఎస్‌టి చట్టం అమలుతో ఇది మరింత తీవ్రరూపం దాల్చి, చాలా పరిమితంగా అందుబాటులోనున్న ప్రత్యామ్నాయాలను వెదుక్కొంటూ వెళ్ళిపోయేందుకు నెట్టబడతారు. జిఎస్‌టి చేనేత కార్మికుల పాలిట మృత్యుపాశాన్ని విసురుతోంది.

చిన్న పరిశ్రమలు, చిన్న వ్యాపారాలు

రెడీమేడ్ దుస్తుల పరిశ్రమను తీసుకుంటే, దేశంలోనే అధిక విదేశీ మారకద్రవ్యాన్ని ఆర్జించే పరిశ్రమలలో ఒకటిగా వుంది. పెద్దనోట్ల రద్దుతో ఇబ్బందులనెదుర్కొంటుండగానే, జిఎస్‌టి అమలుతో ఈ విభాగంలోని పెద్ద పరిశ్రమలు పరివర్తనా సమస్యలతో సతమతమౌతున్నాయి. ప్రారంభదశలో వారు ఎక్కువ పన్ను చెల్లించవలసిరావటంతో, పరిశ్రమ నడవటానికి కావలసిన పెట్టుబడి అవసరాలు పెరిగాయి. దుస్తుల ఎగుమతి జరిగిన తర్వాత వీరు చెల్లించిన ఉత్పాదక పన్ను తిరిగి చెల్లించబడుతుంది.

హర్యానాలోని ఓ పరిశ్రమ మేనేజర్ మాట్లాడుతూ భారీ స్థాయిలోని తమ ఉత్పత్తి మందగించిందని, మే నెలలో 600 మందిగానున్న ఉద్యోగల సంఖ్య సెప్టెంబర్ నాటికి 390కి తగ్గిపోయిందన్నాడు. ఉత్పత్తి విభాగంలోని 45 యంత్రాలను 36కు తగ్గించారు. ఒక్క ఏప్రిల్ నెలలోనే 60 వేల దుస్తులను తయారుచేయగా, ఆ సంఖ్య సెప్టెంబర్‌లో 40 వేలకు పడిపోయింది.

జిఎస్‌టి చట్టానికనుగుణంగా పెద్ద పరిశ్రమలు సంసిద్ధమౌతుండగా పెద్ద పరిశ్రమలకు అమ్మకందార్లుగా వున్న చిన్న పరిశ్రమలు చాలా అనిశ్చిత పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నాయి. రెడీమేడ్ దుస్తులకు లేసులు కుట్టడం, ఎంబ్రాయిడరీ చేయటం, పూసలు వేయటం వంటి పనులను చిన్న పరిశ్రమలకు ఔట్‌సోర్సింగ్‌కు ఇవ్వటం ద్వారా పెద్ద పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి సాగిస్తున్నాయి. 50మంది కార్మికులతోనున్న మధ్యతరహా పరిశ్రమ ‘ఏ’

– జిసిటి చట్టప్రకారం ప్రభుత్వానికి సమర్పించాల్సిన పత్రాలన్నింటితో సిద్ధంకాగలదు. 15 మంది కార్మికులతోనున్న చిన్న పరిశ్రమ ‘బి’ – తనకొచ్చే కొద్దిపాటి లాభం తుడిచిపెట్టుకుపోగా మనుగడ కష్టమవుతోంది. ప్రస్తుతం పరిశ్రమ–‘బి’ తన కాంట్రాక్టులన్నింటినీ కమీషన్ ఇచ్చే ప్రాతిపదికన పరిశ్రమ–‘ఏ’ ద్వారా చేయించుకుంటూ తన పరిశ్రమలో పనిచేసే 15 మందిలో నలుగురిని తొలగించింది.

ఇంతేగాక, రెడీమేడ్ దుస్తుల పరిశ్రమ యజమాని – నూలుపై విధించిన 18 శాతం ఉత్పాదక పన్నును, ఈ నూలుతో తయారుచేసిన వస్త్రంపై 5 శాతం పన్నును కూడా చెల్లించాల్సినావటంతో దుస్తుల ధర అనివార్యంగా పెరిగిపోతోంది. అయితే విదేశీ కొనుగోలుదారునితో ముందుగానే దుస్తుల నిర్ణయం జరిగి, ఒప్పందం చేసుకొని వుండటంతో, ఈ పెరిగిన ధరను కొనుగోలు దారుడైన విదేశీ కంపెనీపై మోపటం సాధ్యంకాదు.

ఇదేవిధంగా ‘భివాండి పవర్‌లూమ్ వీవర్స్ ఫెడరేషన్’ వివరాల ప్రకారం ఒక్క భివాండీలోని పవర్‌లూమ్ విభాగంలోనే 2 లక్షలమంది కార్మికులు పనులు కోల్పోయారు.

భారత తోలు పరిశ్రమను తీసుకుంటే, దేశంలో తయారైన చెప్పులు నాణ్యతను, మన్నికను పేరెన్నికగన్నవి. గతంలోకంటే చాలా ఎక్కువగా చెప్పల పరిశ్రమలో ఉపయోగించే ముడిపదార్థాలపై 18 నుండి 28 శాతం జిఎస్‌టి విధించారు. చిన్న స్థాయిలోని చెప్పల తయారీ యూనిట్లను ఎక్సైజు పన్ను నుండి మినహాయించటంతో, పెద్ద కంపెనీలన్నీ తమ చెప్పల తయారీని ఔట్‌సోర్సింగుకు ఇచ్చి, చిన్న యూనిట్ల ద్వారా తయారు చేయించుకుంటున్నాయి. జిఎస్‌టిలో నమోదైనవారికి మాత్రమే పెద్ద కంపెనీలు ఇప్పుడు ఔట్‌సోర్సింగ్‌కు ఇవ్వవలసి వుంటుంది.

పెద్ద కంపెనీలకు సరఫరాలు చేసే చిన్న కంపెనీలు అనిశ్చిత స్థితి నెదుర్కొంటున్నాయి. చెప్పులు, బూట్ల తయారీలో వాడే ముడిపదార్థాలు, విడిభాగాలైన ‘సోల్స్’ ‘అప్పర్స్’ ధర 150 రూ॥ నుండి 183కు పెరగటంతో పాటుగా జిఎస్‌టి చెల్లించాల్సి వస్తోంది. తోళ్ళ, చెప్పల పరిశ్రమ కేంద్రంగా వున్న ఆగ్రాలో చెప్పలు, చేతి సంచులు తయారుచేసే 7 వేల కుటీర పరిశ్రమలలో 2 లక్షలమంది పనిచేస్తున్నారు. ఓ కుటుంబం నివసించే ఇల్లు పగలు కుటీర పరిశ్రమగా, సాయంత్రం వంటగదిగా, రాత్రికి పడకగదిగా మారిపోతుంది. వారి ఆదాయాలు అతి స్వల్పంగా వుంటాయి. జిఎస్‌టి విధి విధానాలకు వారు సరితూగగలగటమనేది ఊహించలేనిది. పెద్ద కంపెనీల నుండి వచ్చే పనులు ప్రస్తుతం 30 శాతం తగ్గిపోయాయి. ఇతర వృత్తిని దేనినైనా ఎంచుకోవటమో లేదా చాలీచాలని ఆదాయాలతో ఇలాగే కృశించిపోవటమో తేల్చుకోవాల్సిన స్థితిలో వారున్నారు.

పిండిమిల్లుల పరిస్థితిజూస్తే, గోధుమపిండి, శనగపిండి, మైదా, గోధుమరవ్వ, ఇడ్లీరవ్వ, మరియు ఇతర ఉత్పత్తులతో స్థానిక పరిసరాల్లోని వినియోగదారులకు అందుబాటులో వుండే 1400 పిండిమిల్లులున్నాయి. ఇవి ఎక్కువ పరిమాణంలో ప్యాకెట్లను విక్రయించలేవు. టాటా, ఐటీసి, యూనిలివర్ వంటి బడా కంపెనీలకంటే కొద్దిగ తక్కువ ధరకు, స్థానిక ప్రజానీకపు కొనుగోలు శక్తికనుగుణంగా ఒక కిలో, అరకిలో ప్యాకెట్స్‌ను విక్రయిస్తాయి. ఇప్పుడు వారు తప్పనిసరిగా వారి ‘బ్రాండ్’ పేరుతో విక్రయించాలి. అందుకుగాను అనివార్యంగా 5 శాతం జిఎస్‌టిని చెల్లించాలి. దీనితో చిన్న, మధ్యతరహా పిండిమిల్లులు తయారుచేసిన పిండి, రవ్వ ప్యాకెట్ ధరలు–పెద్దకంపెనీలు తయారుచేసిన పిండి, రవ్వ ధరలతో పోలిస్తే హెచ్చుగా వుంటాయి. కొద్దికాలం తర్వాత, బ్రాండ్‌లపై చర్యకు యోగ్యమైన క్లెయిమ్‌లతో ముందుకు వెళితే, వారు పన్ను విధింపు నుండి మినహాయించబడతారని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇది మరింత సంక్లిష్ట సమస్యలకు దారి తీస్తుంది. తమకు చెడ్డపేరు తీసుకువచ్చేందుకు అసలైన బ్రాండ్ లాగానే పైపై మెరుగులతో తక్కువ నాణ్యత కలిగిన పిండిని విక్రయిస్తే బ్రాండ్ అస్తిత్వం సమస్యను అదేవిధంగా నకిలీ బ్రాండ్ల సమస్యను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది.

పెద్దనోట్ల రద్దు, జిఎస్‌టిలు ఆర్థికవ్యవస్థను – ప్రత్యేకించి చిన్న పరిశ్రమలను ఘోరంగా దెబ్బతీశాయి. 5 వరుస త్రైమాసిక గణాంకాలు చూస్తే దేశ వ్యాపితంగా చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమల విక్రయాలు క్షీణించటంతో పాటు, ఉద్యోగ కల్పన దిగజారుతూ వస్తోంది. ఖచ్చితంగా ఈ విభాగమే కాంగ్రెస్ పాలనతో విసుగెత్తిపోయి కాబోయే

(తరువాయి 8వ పేజీలో)

కార్పొరేటు కళాశాలల వ్యవస్థీకృత హత్యలకు మూలాలు

దేశవ్యాపితంగానూ, ప్రత్యేకించి రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలోనూ విద్యార్థుల బలవన్మరణాలు అధిక సంఖ్యలో జరుగుతున్నాయి. రైతులు, చేనేత కార్మికుల తర్వాత ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతున్నవారిలో వీరే అధికంగా వున్నారు. గత రెండు నెలల కాలంలో తెలంగాణా, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలలోని చైతన్య, నారాయణ వంటి కార్పొరేట్ కళాశాలల వివిధ శాఖలలో 50 మందికిపైగా విద్యార్థినీ, విద్యార్థులు ఆత్మ‘హత్య’లకు ఒడిగట్టారు. అఖిలభారత స్థాయిలోనూ ప్రతిష్టాత్మక కోర్సులలో టాప్ ర్యాంకులను, అధిక సీట్లను సాధిస్తుందని చెబుతున్న రాజస్థాన్‌లోని ‘కోట’లో గత ఒక్క సం॥ర కాలంలోనే 60 మంది విద్యార్థులు ఆత్మహత్యలు చేసుకొన్నారు.

తల్లిదండ్రులు ఆశించిన విధంగా రాణించలేక పోతున్నామని కొందరు, ఆశించిన కోర్పు చదవలేక పోతున్నామని కొందరు, పరీక్షలలో ఫెయిల్ అయ్యామని కొందరు, ఫెయిల్ అవుతామేమోనని కొందరు, తక్కువ మార్కులొచ్చాయని మరికొందరు, ఉదయం నుండి రాత్రిదాకా చదువుల యంత్రాలుగా మారలేక మితిమీరిన ఒత్తిడికి గురై కొందరు, యాజమాన్యాల మానసిక వేధింపులకు తాళలేక ఇంకొందరు... ఇలా ప్రతిరోజూ విద్యార్థుల బలవన్మరణాల వార్తలు స్పందించే ప్రతి హృదయాన్నీ కలచివేస్తున్నాయి.

జీవితపు విస్తృతితో పోల్చినపుడు ‘అల్పమైన సమస్యలే’ విద్యార్థులకు గుదిబండలుగా గోచరిస్తున్నాయెందుకు? సమస్యను సలుగురితో పంచుకుని పరిష్కారాన్ని వెతుక్కోకుండా, జీవితాన్ని చాలించాలన్న కఠోర నిర్ణయాన్నెందుకు తీసుకుంటున్నారు? మార్కులు, ర్యాంకులు, సీట్లు సాధించటంలో విఫలమైతే, జీవితాన్నే కోల్పోయినట్లుగా మరణమే శరణ్యమని ఎందుకు భావిస్తున్నారు? మితిమీరిన మానసిక ఒత్తిడికి కారణాలను అన్వేషించకుండా, మనోవేదన అంతానికి మృత్యువునే పరిష్కారంగా ఎందుకు ఎంచుకుంటున్నారు? తాము ‘ప్రేమ’గా భావిస్తున్న దానిలో విఫల మయ్యామనో, దుర్వ్యసనాలతో దిగజారిపోయో, సిసీ, అంతర్జాల మాధ్యమాల మాయోపాయాలలో చిక్కుకుని బయట పడలేకనో.... ప్రాణాలను బలిచేసుకుంటున్న కళాశాలస్థాయి విద్యార్థి యువజనులు కొందరున్నారు. అయితే ప్రస్తుతం, వ్యవస్థీకృత కార్పొరేటు ‘హత్య’ల మూలాల పరిశీలన వరకు పరిమితమౌదాం. కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల పరిణామక్రమాన్ని, వరుసగా పాలన సాగిస్తున్న ప్రభుత్వాల నిర్వాకాన్ని, జీవితపు ఆటపోట్లతో సంఘర్షిస్తూ ముందుకు సాగాలని ప్రబోధించే విద్యావిధాన ఆవశ్యకతను, విద్యార్థుల బలవన్మరణాలపై భిన్న వాదనలను, కుటుంబ, సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ మూలాలను పరిశీలిద్దాం.

కార్పొరేటు విద్యావ్యాపార లాభదాహం

బడి ఈడు పిల్లలందరికీ కనీసంగా విద్యను అందించాల్సిన బాధ్యత నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకున్న ఫలితంగా ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలు ఉనికిలోకి వచ్చాయి. 1970ల నాటికి ఇవి పాలకుల అండతో ప్రైవేటు రెసిడెన్షియల్ పాఠశాలలుగా, కళాశాలలుగా తదనంతర కాలంలో కార్పొరేటు కళాశాలలుగా, గుత్త సంస్థలుగా విస్తరించాయి. చదువుకున్న నిరుద్యోగులు తను జీవనాధారం కోసం నిర్వహించుకునే చిన్న చిన్న ప్రైవేటు ట్యుటోరియల్స్‌ను, విద్యాసంస్థలను కార్పొరేటు తిమింగలాలు కబళించివేశాయి. చిన్నపాటి ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలలో పనిచేసే ‘పేరున్న’ బోధనా సిబ్బందిని ఆశలు, ప్రలోభాలు చూపి, అనైతిక పద్ధతుల్లో కార్పొరేటు సంస్థలు గుంజివేసుకున్నాయి. బ్యాంకు పరీక్షలు మొదలుకొని ఏ ఉద్యోగానికైనా, ఏ కోర్సుకైనా ప్రవేశ పరీక్షలు వ్రాయాల్సిరావటం, ముఖ్యంగా మెడికల్, ఐఐటి, ఇంజనీరింగ్ తదితర వృత్తివిద్యా కోర్సులలో చేరటానికి ప్రవేశ పరీక్షల విధానం ముందు కొచ్చింది. వీటన్నిటికీ కోచింగ్ సెంటర్లు తెరవటంతో కార్పొరేటు కాలేజీల వంట పండింది. కార్పొరేటు విద్యా వ్యాపారం వందల కోట్లను దాటి వేల కోట్ల రూ॥కు చేరుకొంది. రాష్ట్రవ్యాపితంగా కార్పొరేటు విద్యా సంస్థలను విస్తరించడమేగాక, రాష్ట్రాల సరిహద్దులు కూడా దాటి సమాంతర విద్యావ్యవస్థగా రూపొందింది. ఈ విద్యా వ్యాపారాన్ని చేజిక్కించుకునేందుకు కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల నడుమ పోటీ కూడా తీవ్రమైంది. (‘ర్యాంక్’ సాధించిన విద్యార్థి తమ కళాశాలలో చదివాడంటే, కాదు తమ కళాశాలలోనే చదివాడని తప్పుడు ప్రచార

ప్రకటన లివ్వటమేగాకుండా, ఆ ‘ర్యాంకు’ సాధించిన విద్యార్థిని కిడ్నాప్ చేశారని నారాయణ - చైతన్య కళాశాలలు పరస్పర పోలీసుకేసులు పెట్టుకోవటాన్ని ఇటీవలే చూశాం) వివిధ కోర్సులలో, లేదా ప్రవేశ పరీక్షలలో మెరుగైన ఫలితాలు లేదా ర్యాంకులు సాధించటం కోసం కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల మధ్య పోటీ తీవ్రమై, ర్యాంకులను రాబట్టుకోవటానికి ప్రభుత్వాధికారాన్ని ఉపయోగించి పైరవీలతో లబ్ధి పొందటం, ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులను లోబరుచుకుని తమ చట్ట ఉల్లంఘనలపై నోరెత్తకుండా చేయటం, ప్రశ్నా పత్రాలను గుట్టుచప్పుడు కాకుండా ముందుగానే ఎంపిక చేయబడిన తమ విద్యార్థులకు వెల్లడి అయ్యేట్లు చేసుకోవటం.... వంటి అనేక అక్రమ, అనైతిక విధానాలకు కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలు దిగజారాయి.

అంతేగాక, అధికారంలోకి వచ్చిన పాలకులంతా సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ విధానాలను కొనసాగిస్తూ అనేక పరిశ్రమలను మూతవేయటంతోపాటు, మరెన్నో ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను ప్రైవేటుపరం చేస్తూ బహుళజాతి కంపెనీలకు కట్టబెడుతూ ఉద్యోగాల సంఖ్యను కుదించివేస్తున్నారు. మరోవైపున, అధికారంలో వున్న ప్రభుత్వాలేవైనా, నిరుద్యోగ సమస్యకు మార్గాలన్నేపించకపోగా, ప్రభుత్వంలో ఖాళీ అయిన ఉద్యోగ పోస్టులను సైతం భర్తీ చేయకపోవటంతోపాటు, ఉన్న ఉద్యోగాలనే తొలగించివేస్తున్నాయి.

ఈ విధానాలన్నింటి కారణంగా నిరుద్యోగ సమస్య నానాటికీ తీవ్రరూపం దాలుస్తున్నది. ఎటొచ్చీ వున్న అరాకొరా విద్యా, ఉద్యోగ అవకాశాల కోసం చదువుకుంటున్నవారి మధ్య పోటీ తీవ్రమౌతోంది. సాఫ్ట్‌వేర్ రంగంలో అవకాశాలు మెరుగ్గా వుంటాయంటే అటువైపు, కామర్స్ రంగంలో సిపి, సిఎంఏల రూపంలో మెండుగా అవకాశాలు లభిస్తాయంటే ఇటువైపు.... విద్యార్థుల, తల్లిదండ్రుల వెంపర్లట తీవ్రమైంది. దీనిని ఆసరా చేసుకొన్న కార్పొరేట్‌సంస్థలు కృత్రిమ ‘బూమ్’ను సృష్టించి తల్లిదండ్రులను ఆకర్షించటం ద్వారా విద్యార్థుల సంఖ్యను పెంచుకోని కోట్లాది రూ॥ లాభాలు గడిస్తున్నాయి.

ఈ నేపథ్యంలో - ఫలానా ప్రవేశ పరీక్షలో తమ విద్యార్థులు మెరుగైన ర్యాంకులు సాధించటం ద్వారా, ఫలానా కోర్సుల్లో అత్యధిక మార్కులు సాధించటం ద్వారా, తమ కళాశాలల ‘క్రీర్షితకాకాలను’ రెపరెపలాడించటం ద్వారా, విద్యా వ్యాపారాన్ని మరింత జోరుగా సాగించే అవకాశాల కోసం - కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలు విద్యార్థులపై అసహజ వత్తిడిని అనూహ్యంగా, అమానవీయంగా పెంచివేస్తున్నాయి. మార్కులు, సీటు లేదా ర్యాంకు కోసం తమ విద్యాసంస్థలలో చేరిన విద్యార్థులను యంత్రాలకంటే ఘోరంగా పరిగణించటం - వారి విద్యావ్యాపార లాభదాహాన్ని సూచిస్తోంది.

విద్యార్థులపై పెంచుతోన్న వత్తిడి

బయట సమాజంలోని ఇతరతర పరిణామాలేవీ పట్టించుకోవద్దనీ, తమ చదువులు, రాయబోయో పరీక్షలు, సాధించాల్సిన ర్యాంకులపైనే కేంద్రీకరించి ఆ లక్ష్యాలను సాధించటం ద్వారా తమ కెరీర్‌ను ఉన్నతంగా మలచు కోవాలంటూ సింగిల్‌పాయింట్ ఎజెండాను కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలు విద్యార్థులకు నిర్దేశిస్తున్నాయి. తదనుగుణంగా విద్యార్థుల మేధస్సు వికసించే తొలిదశలోనే, వారి ఆసక్తులతో సంబంధంలేకుండా, అంతులేని భారాన్ని వారిపై పోపుతూ, తెల్లవారుర్భామున నాలుగు గంటల నుండి రాత్రి 11 గం॥ వరకు నిర్వీరామంగా, యాంత్రికంగా - ఆదివారాలు - వండుగలు - ఆటలు - సరదాలు లేకుండా సాగించే ఈ చదువుల యజ్ఞంతో, విద్యార్థులలో సృజనాత్మకత, చలాకీతనం - ఆప్తుటికీ ఇంకా మిగిలి వుంటే - అవి కాస్తా ఆవిరైపోతున్నాయి. కెరీర్ పట్ల తీవ్ర వ్యామోహాన్ని పెంచుకొని, తదనుగుణంగా తమను తాము మలచుకొన్న అతికొద్దిమంది విద్యార్థులు మినహా అత్యధికులు కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల ‘రుద్దుడు’తో జీవం కోల్పోయి మందకొడిగా తయారవుతున్నారు. నిర్బంధంగా బట్టియానికి సిద్ధమౌతున్నారు. ప్రతి వారాంతంలో పరీక్షలు, గ్రేడింగ్‌లు, తదనుగుణంగా సెక్షన్లలో మార్కులు, తరగతి గదుల్లో అందరి ముందూ బహిరంగంగా అవమానించడాలు, అబ్బాయిలను భౌతికంగా దండించటాలు, అమ్మాయిల ప్రత్యేక సమస్యలను పరిగణలోకి కూడా తీసుకోకుండా అవమానకరంగా వ్యాఖ్యానాలు - వంటి చర్యలతో

కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలు - విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు బందిఖానాలను తలపింపజేస్తున్నాయి. ఈవిధంగా తమ ఇష్టాలను, ఆలోచనలను అణచిపెట్టి, అణచిపెట్టి వుంచడం - ఒక్కసారిగా విజృంభించి అరాచకంగా వ్యవహరించడానికో లేకుంటే తీవ్ర నిరాశా నిస్పృహలకు గురై జీవితాన్ని చాలించాలని అనుకోవడానికో దోప తీస్తోంది.

తల్లిదండ్రుల గుంజాటన

ఈ సమాజంలో భాగమైన విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులు కూడా ప్రధానంగా ఆర్థికంతో ముడిబెట్టి మాత్రమే తమ బిడ్డల సుందర భవిష్యత్తును ఊహిస్తున్నారు. నాణ్యమైన విద్యనందించని ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థల వైఫల్యంతోపాటు, పరిమితంగానున్న ఉన్నత విద్యా, ఉద్యోగ అవకాశాల కారణంగా పోటీ అధికంగా నుండటంతో అనివార్యంగా తమ బిడ్డలను ఈ పోటీలకు సిద్ధం చేయటానికి నెట్టబడుతున్నారు. ఈ ఆలోచనా ధోరణితోనే లక్షలాది రూపాయలు వెచ్చించైనా (లేకుంటే అప్పుచేసినా) తమ బిడ్డల భవిష్యత్తును రూపుదిద్దాలని కలలకుంటూ కార్పొరేటు విద్యాసంస్థల ‘మహారాజ పోషకులుగా’ మారారు. తల్లిదండ్రులు పెట్టిన ‘పెట్టుబడి’తో, విద్యార్థులు చదువు‘కొని’, దీనిని సాధనంగా చేసుకొని భవిష్యత్తులో అనేక రెట్లు ‘లాభం’ ఆర్జించటమే పరమావధిని కార్పొరేట్ ‘వ్యాపార సూత్రం’ విద్యార్థులకు బోధిస్తోంది. ఏమైనా, విద్యను, విజ్ఞానాన్ని ఆర్జించి సమాజానికి వుపయోగపడాలనుకోవటం, దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాలకు ఉపయోగిపెట్టాలనుకునే చెదురుమదురు భావనలు కూడా అదృశ్యమౌతున్నాయి. ఉన్నతస్థాయి చదువు, ఉద్యోగాలనందుకోవటమే, విదేశీ అవకాశాలు పొందటమే, తద్వారా భారీగా డబ్బు, పెద్దహోదా సాధించటమే జీవిత పరమార్థంగా మారిపోతోంది. లక్షల రూపాయలు వెచ్చించి తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డలను కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలకప్పగించి, జరుగుతున్న ఘటనలతో గుంజాటనకు గురవుతూనే వున్నారు. ఈ వత్తిడులన్నీ అధిగమించి తమ బిడ్డలు బయటపడాలని ‘ర్యాంక్ కొట్టాలని’ వాంఛిస్తూ, కలలుగంటూ, దాట వేసుకుంటూ వస్తున్నారు.

ఈ మొత్తం క్రమంలో - ఆయా కార్పొరేట్ విద్యా సంస్థల ‘పేరు, ప్రతిష్ఠల’ను ఇనుమడింపజేయాల్సినవారూ, ఉన్నత ఫలితాలను సాధించి తల్లిదండ్రుల ఆకాంక్షల నందుకోవలసినవారూ, దీనికోసం బాల్యాన్నీ లేదా యవ్వనాన్నీ షణంగాపెట్టి ‘వెట్టిచాకిరీ’ చేయవలసినవారూ ఆయా కార్పొరేటు సంస్థల విద్యార్థినీ, విద్యార్థులే కనుక, మెట్టుమెట్టుగా వారిపై పెంచుతోన్న ఈ వత్తిడిని తట్టుకోలేక అనేకమంది బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్నారు.

‘కార్పొరేట్’ ఆత్మహత్యలు - భిన్నవాదనలు

కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలలో విద్యార్థుల బలవన్మరణాలకు కారణమౌతున్న ఆయా యాజమాన్యాల ‘శిక్ష’ణా పద్ధతులు, బోధనా గంటలు, క్రమ‘శిక్ష’ణా చర్యలు, శారీరక మానసిక వేధింపులు - సుదీర్ఘకాలంగా సాగుతూనే వున్నా, ప్రభుత్వాలేవీ దీనిలో జోక్యం చేసుకొని యాజమాన్యాలను నిరోధించేందుకు ఎలాంటి ప్రయత్నమూ చేయలేదు. ఘనత వహించిన నారాయణ విద్యాసంస్థల అధినేత అయిన మంత్రి నారాయణ వియ్యంకులైన విద్యాశాఖామంత్రి గంటా శ్రీనివాసరావు ‘కార్పొరేటు కాలేజీలలో ఇన్ని గంటలపాటు చదివిస్తారా’ అని ఇప్పుడే తెలుస్తున్నట్లుగా ఆశ్చర్యపోవటానికి మించిన వంచన మరోటి వుంటుందా? బలవన్మరణాల తీవ్రత పెరిగి, పత్రికలలో చర్చనీయాంశమైనపుడు కంటిబడువు చర్యలు, చేపలేని హూంకారాలు, కమీషన్ల నియామకాలతో మంత్రులు సరిపెడుతున్నారు. తిరిగి ఆ కమీషన్ల నివేదికలను చెత్తబుట్టలో పడవేస్తున్నారు.

విద్యార్థులు పెద్దసంఖ్యలో కార్పొరేట్ విద్యాసంస్థల వైపు నెట్టబడటానికి ప్రధాన కారణమైన ‘ప్రభుత్వ విద్య పట్ల పాలకుల ఘోర నిర్లక్ష్యం’ గురించి చర్చ జరగటంలేదు. ఆత్మహత్యలను మాన్‌ హిస్టోరియా, బయోసైకో, సామాజిక రుగ్మతలుగా కొందరు విశ్లేషిస్తున్నారు. వంశపారం పర్యంగా కుటుంబాలలో ఆత్మహత్యలకు పాల్పడాలనిపించే జీన్స్ గురించి మరికొందరు ‘మేధావులు’ వ్యాఖ్యానిస్తున్నారు. ప్రతి కళాశాలలో ఒక సైకాలజిస్టును నియమిస్తే సమస్య పరిష్కారమౌతుందని మరికొందరు చెబుతున్నారు. రోజువారీ విద్యార్థుల షెడ్యూలులో చిన్నపాటి మార్పులు చేయాలని, యాజమాన్యాలపై చర్యలు తీసుకోవాలనే

డిమాండ్‌తో మరికొందరు సరిపెడుతున్నారు.

విద్యార్థి యువజనులకు - మొత్తం సమాజంలోని వివిధ రంగాల ప్రజాసీకానికీ సమన్యల తీవ్రత పెరుగుతుందనే వాస్తవాన్ని మొదట గుర్తింపజేయాలి. దీనికి కారణమైన పాలకుల విధానాలతో సంఘర్షించి ఈ పరిస్థితిని మనమే మార్చుకోవాలనే పట్టుదల పెరగకుండా బలహీనమనస్కులుగా ఎందుకు మారిపోతున్నారనే దానిని శాస్త్రీయంగా విశ్లేషణ చేయకుండా ఆత్మహత్యల సమస్య పరిష్కారం కాదు.

స్వచ్ఛమైన స్నేహం కరువైన విషాదం

కార్పొరేటు - ప్రైవేటు విద్యాసంస్థల విస్తరణకు ముందు కాలంలో అందరూ కలిసిమెలిసి ‘కామన్’గా విద్యనభ్యసించే ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలు ప్రధానంగా వుండేవి. ఇప్పుడు 40-50 ఏళ్ళ పైబడిన వయస్సున్న ‘ప్రముఖ’ స్థానాలలోని వారిలో అత్యధికులు - వారి ఆర్థికస్థితి గతులతో నిమిత్తం లేకుండా బాల్యంలో ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలలో తెలుగు మాధ్యమంలో విద్యనభ్యసించివారే. కులం, అంతస్తుల అంతరాలతో సంబంధంలేని స్నేహం సాపేక్షికంగా ఆనాడు సాధ్యమయ్యేది. ఆటలు, పాటలు, సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు మొదలైనవాటి ద్వారా ఏర్పడిన సాన్నిహిత్యాలు, పరస్పరం తోడ్పాట్లు, స్నేహాలు, అనుభవాలు కలబోసుకోవటం వంటివన్నీ విద్యార్థుల భావి వ్యక్తిత్వం రూపుదిద్దుకోవటంలో ప్రభావం చూపేవి.

దీనికి భిన్నంగా లక్షల రూపాయలు వెచ్చించి చదువు ‘కొనే’ నేటి కార్పొరేటు, రెసిడెన్షియల్ విద్యా వ్యవస్థలో-ప్రభుత్వ కామన్ విద్యాసంస్థలలో విద్యార్థులు పొందిన అనుభవాలేవీ అందే అవకాశం లేదు. కష్టభరిత జీవిత నేపథ్యంగల పేద విద్యార్థులకు కార్పొరేటు విద్యాసంస్థలలో ప్రవేశమే వుండరుకనుక, వారితో మెలిగే అవకాశమే ఉండదు. సాపేక్షికంగా ధనిక నేపథ్యం నుండి వచ్చిన ఈ విద్యార్థులలో ‘గ్రేడ్స్‌ను బట్టి, కులాలను బట్టి స్నేహాలు చేసే స్వార్థపరత్వం, సంకుచితత్వం బాగా దట్టించారు. మనసువిప్పి ఇబ్బందులను కలబోసుకునే స్వచ్ఛమైన స్నేహ హృదయాలు ఈవయస్సులో కరువవటం మరో విషాదం.

మానసిక స్థైర్యాన్నిచ్చే విద్యార్థి ఉద్యమాలు

జాతీయోద్యమ కాలంలోనూ, తదనంతర కాలంలోనూ దేశభక్తియుత, ప్రగతిశీల, ప్రజాతంత్ర భావాలతో విద్యార్థి ఉద్యమం సమాజంపై - ప్రత్యేకించి విద్యార్థిలోకంపై ఒక మంచి ప్రభావాన్ని కలిగివుండేది. అభివృద్ధి నిరోధక, ప్రగతి వ్యతిరేక భావాలతో సంఘర్షణతోనే ఆనాడు కూడా ఇది సాధ్యమైంది. విద్యార్థుల విద్యా సమస్యల పరిష్కారం కోసం, శాస్త్రీయ విద్యావ్యవస్థ సాధనకోసం కృషిచేస్తూనే మొత్తంగా సామాజిక మార్పుకోసం, సంఘసంస్కరణ కోసం తపించటం, ఇతర రంగాల ప్రజాసీకంతో విద్యార్థులు మమేకమవటం; వ్యక్తిగతాన్ని మించిన ఒక సామాజిక ఆదర్శాన్ని స్వీకరించి కృషిసాగించటం ఎంతోమందికి ఉత్తేజకరంగా వుండేది. కులాంతర, మతాంతర ఆదర్శ వివాహాలకు కూడా ప్రగతిశీల ఉద్యమాలు అండగా వుండటంతో ఆత్మస్థైర్యాన్ని కోల్పోకుండా నిలబడేందుకు తగిన తోడ్పాటు వుండేది.

సాపేక్షంగా ప్రజా వుద్యమాలు - అందులో భాగంగా ప్రగతిశీల విద్యార్థి ఉద్యమాలు వెనుకపట్టు పట్టడం; సమాంతర విద్యావ్యవస్థగా కార్పొరేటు విద్యా రంగం విస్తరించి, రాజకీయ వాసనలు సోకకుండా బహిరంగ జైళ్ళలో భారీ సంఖ్యలో విద్యార్థినీ విద్యార్థులను చదువే లోకంగా నిర్బంధించటం, విద్యార్థి యువతను పనిగట్టుకుని నీరుగార్చేందుకు పతన విలువలను, సామ్రాజ్యవాద సంస్కృతిని పాలకులే పెద్దఎత్తున ప్రోత్సహించటం వంటివన్నీ కలగలసి విద్యార్థి యువతలో అరాచక సంస్కృతిని ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. మరో పార్శ్వంలో సమన్యల నుండి చలాయనమయ్యేవాయగా, బలవన్మరణాలకు పాల్పడే బలహీన మనస్కులుగా తయారు చేస్తున్నాయి.

సంఘర్షణ మానవ మనుగడ సూత్రం

మానవ పరిణామక్రమంలో - తన మనుగడ కోసం ప్రకృతితో సమిష్టిగా, నిరంతర సంఘర్షణ పడిన క్రమంలోనే ఉత్పత్తి పెరిగింది; ఉత్పత్తి పరికరాలు అభివృద్ధి అయ్యాయి; మానవుడి ఆలోచనా తీరూ విస్తృతమైంది. వర్గసమాజ ఆవిర్భావంతో, సమాజంలో అత్యధికులైన కష్టజీవులు - సంపదలనన్నీ తమ గుప్పెటలో బంధించిన కొద్దిమందిగా వున్న →

వెల్లడవుతున్న మోడీ పథకాల అసలు లక్ష్యం

మోడీ నాయకత్వంలో బిజెపి కేంద్రంలో అధికారం లోకొచ్చి మూడు సం॥లు దాటింది. స్వచ్ఛభారత్‌తో ప్రారంభించి మోడీ ఈ మూడేళ్ళ కాలంలో పెద్దనోట్ల రద్దు, జిఎస్‌టిదాకా పలు పథకాలను అమలులోకి తెచ్చాడు. ఈ పథకాల గురించి ‘జనశక్తి’ వివిధ సందర్భాలలో వ్యాఖ్యానించింది. ప్రతి పథకం వెనుక బహిరంగంగా ప్రకటించిన లక్ష్యాలను మించిన నిగూఢ ప్రయోజనముంది. ఈ లక్ష్యాలు ఎంతమేరకు సాధించ బడ్డాయో ఒక్కసారి పరిశీలిద్దాం.

స్వచ్ఛభారత్ పథకం

పరిశుభ్ర నివాస స్థలాలను సృష్టించుకోవటమే స్వచ్ఛభారత్ పథకం యొక్క లక్ష్యంగా వుంది. బహిరంగ మలవిసర్జనరహిత దేశంగా తీర్చిదిద్దటమే దీనికి ప్రాతిపదిక. అధికార రాజకీయ నేతలు చీపుర్లు పట్టి ఊడుస్తున్నట్లుగా ప్రచారంగాించుకుంటూ, తాము చేమట్టిన ఈ కార్యక్రమం ప్రజలలో చైతన్యం కలిగిస్తుందని చెపుతున్నారు. స్థానిక స్థాయిల్లో జరిగే ఈ తంతును ఎన్నడివి ప్రభుత్వం జాతీయ కార్యక్రమం చేసింది. నిర్మల్ భారత్ అభియాన్ పేరిట గతంలో ఇలాంటి కార్యక్రమం ఒకటి అమలైంది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తాము నిర్మించిన మరుగుదొడ్ల సంఖ్యను ఎక్కువజేసి చూపుతున్నాయని ‘కాగ్’ తనిఖీలో వెల్లడైంది. స్వచ్ఛభారత్ కార్యక్రమం కూడా అదే దోవన సాగుతోంది.

స్వచ్ఛభారత్ ప్రకటించిన నాటినుండి నిర్ణయించిన లక్ష్యాలను అధిగమిస్తూ వస్తున్నామని తాగునీరు, పారిశుధ్య మంత్రిత్వశాఖ ప్రకటించుకుంది. 2014–15 సం॥లో తమ ప్రకటిత లక్ష్యమైన 1 కోటీ 20 లక్షల మరుగుదొడ్లకూగాను 1 కోటీ 27 లక్షల మరుగుదొడ్లు నిర్మించామన్నారు. 2016–17లో కూడా 1 కోటీ 15 లక్షల మరుగుదొడ్ల నిర్మాణం లక్ష్యంకాగా, 2 కోట్ల 17 లక్షల మరుగుదొడ్లు పూర్తిచేశామని గొప్పగా చెప్పుకుంటున్నారు. వారు చెబుతున్న గణాంకాల ప్రకారం ఇప్పటిదాకా నిర్మాణమైన మరుగుదొడ్ల సంఖ్య 4 కోట్ల 96 లక్షలుగా వుంది.

స్వచ్ఛభారత్ పథకం యొక్క బడ్జెట్ కేటాయింపులో మరుగుదొడ్ల నిర్మాణం, మరియు ఈ కార్యక్రమ సమాచార, వార్తాప్రసారాల ఖర్చులన్నీ కలిసే వుంటాయి. 2014–15లో తాగునీరు-పారిశుధ్య-మంత్రిత్వశాఖకు బడ్జెట్ కేటాయింపులు రూ. 2850 కోట్లు. మరుగుదొడ్ల నిర్మాణంలో కేంద్రప్రభుత్వ వాటాగా రూ. 7200 చొప్పున, బడ్జెట్ మొత్తాన్ని మరుగుదొడ్ల నిర్మాణానికి వెచ్చించా రనుకుంటే కూడా 39 లక్షల 50 వేల మరుగుదొడ్లు మాత్రమే నిర్మించగలుగుతారు. తాగునీరు-పారిశుధ్య మంత్రిత్వశాఖ 58 లక్షల 50 వేల మరుగుదొడ్లను నిర్మించామంటోంది. అంటే రూ. 4,215 కోట్లు వెచ్చించి వుండాలి. ఈ రెండింటి తేడా రూ. 1365 కోట్లను తరువాత సం॥ బడ్జెట్ పద్ధులో కూడా చూపలేదు.

2015–16 సం॥లో కూడా జరిగింది ఇదే కథ! బడ్జెట్ కేటాయింపు రూ. 6524 కోట్లను మరుగుదొడ్ల నిర్మాణానికి వెచ్చించారనుకున్నా, 96 లక్షల మరుగుదొడ్లను మాత్రమే నిర్మించగలుగుతారు. అయితే తాగునీరు – పారిశుధ్య మంత్రిత్వశాఖ ఈ నిధులతో 1 కోటీ 20 లక్షల దొడ్లు నిర్మాణం చేశామని తమకు తామే కితాబిచ్చు కుంటోంది.

→ దోపిడీపర్గ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా జరిపిన నిరంతరాయ పోరాటాలలోనే సమాజం అభివృద్ధి చెందుతూ వస్తోంది.

చరిత్రను, రాజకీయ పరిణామాలను – ఏదోమేర్కొనా తెలుసుకోవటానికి అవకాశమున్న సామాజిక శాస్త్రాల కోర్సులే నామమాత్రమైన నేటి విద్యావ్యవస్థలో – మరి ముఖ్యంగా కార్పొరేటు సంస్థలలో విద్యార్థులకు ఈ కనీస జ్ఞానమే అందటంలేదు.

సంఘర్షణ మానవ జీవన అభివృద్ధికి సోపానంగా వుంది. ఈ సార్వజనీన సూత్రాన్ని సరిగా అన్వయించుకొని ఎదురొతున్న పరిస్థితులతో సంఘర్షణపడటానికి బదులుగా, బలవన్మరణాలకు పాల్పడటం ఈనాడు సమాజంలో పెరిగిపోతున్న ఓ విపరీత ధోరణిగా వుంది. భావజాలపరంగా దీనిని మొదట ఓడించాలి.

కార్పొరేటు విద్యావ్యవస్థ మూలాల్ని ప్రశ్నించాలి

కుటుంబాన్ని – విద్యారంగాన్ని – మొత్తంగా సమాజాన్ని శాసిస్తున్న అభివృద్ధి నిరోధకులకు, దోపిడీ వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలు భావజాల రంగంలో అభివృద్ధికర మార్పులకు దోహదపడ్తాయి. తిరిగి ఈ ప్రగతిశీల భావజాలం వ్యవస్థ మౌలిక

దీనిలో గృహయజమానులు స్వంతంగా నిర్మించుకున్న మరుగుదొడ్లతోపాటు, గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం వంటి ఇతర పథకాల క్రింద నిర్మాణమైనవి కూడా తోడవటం, ఈ నిర్మాణాల సంఖ్యలో తేడాలకు కారణమనే కొన్ని వివరణలు ప్రచారంలో వున్నాయి. ఈ సంజాయిషీలన్నీ మరుగుదొడ్ల నిర్మాణాల సంఖ్యను అధికం చేసి చూపారనేదాన్ని నిర్ధారిస్తున్నాయి.

తాగునీరు – పారిశుధ్యశాఖ ప్రకటించుకున్నవిధంగా ఈ నాలుగు సంవత్సరాలలో 4 కోట్ల 90 లక్షల మరుగుదొడ్లను నిర్మాణం చేసి వుంటుందనుకుంటే కూడా, ఇంకా నిండుగా ఒక్క సం॥రం కాలం మాత్రమే మిగిలివుండగా 5 సం॥ల కాలంలో నిర్మాణ లక్ష్యమైన 11 కోట్ల 11 లక్షలను ఎలా చేరుకుంటుంది? మిగిలిన 6 కోట్ల 20 లక్షల నిర్మాణాలను ఈ సం॥ కాలంలో పూర్తిచేయటం ఎలా సాధ్యమౌతుంది?

స్వదేశీ మంత్రాన్ని పారాయణచేసి మోడీ మానస పథకమైన స్వచ్ఛభారత్‌కు ప్రపంచబ్యాంకు నిధులు సమకూరుస్తోంది. స్వచ్ఛభారత్ పథకం యొక్క అమలు తీరును మదింపుచేసే ఓ తటస్థ అంతర్జాతీయ స్థాయి శాఖను నెలకొల్పటంలో ప్రభుత్వ వైఫల్యం కారణంగా ప్రపంచబ్యాంకు కేటాయించిన 450 కోట్ల డాలర్లు పంపిణీ జరగలేదు. ఏమైనా, 2015 డిసెంబర్ నుండి ఈ కేటాయింపు మొత్తంపై 0.5 శాతం వడ్డీని ప్రభుత్వం చెల్లిస్తోంది. ఈ విధంగా బహిరంగ మలవిసర్జనరహిత లక్ష్యం సుదూరంగా నెరవేరకుండా వుంది.

స్వచ్ఛభారత్ పథకం యొక్క మరో అంశమైన గ్రామాలు, పట్టణాలు, నగరాలలో పరిసరాలను శుభ్రంగా వుంచుకోవాలనే లక్ష్యం ఎక్కడవరకు అమలైంది? ఈ బాధ్యతను ప్రధానంగా నిర్వహించవలసిన స్థానిక పౌర సంస్థలైన పంచాయితీలు, మునిసిపాలిటీలు, నిధుల కొరతతో తమ విధులను నిర్వహించలేకపోతున్నాయి. దీనికి కారణమేమంటే, స్థానిక సంస్థలకు స్వయం ప్రతిపత్తి కల్పించాలనే రాజ్యాంగ నిబంధనను వరుసగా అధికారంలోకి వస్తున్న పార్టీలన్నీ లక్ష్యపెట్టటంలేదు. కనీసం స్థానిక సంస్థలకు అవసరమైన నిధులను కూడా కేటాయించటంలేదు. ఇది సాధించబడితే, స్థానిక సంస్థలు పారిశుధ్య కార్యక్రమాలను, రక్షిత మంచినీటిని సక్రమంగా అందించగలుగుతాయి. తద్వారా భారతదేశంలో సంక్రమిత వ్యాధులు దాదాపు అరికట్టబడతాయి.

జన్‌ధన్‌యోజన

నియత ఆర్థికవ్యవస్థ పరిధిలోకి యావత్తు సమాజాన్ని తీసుకురావాలనే లక్ష్యంతో ప్రధానమంత్రి జన్‌ధన్‌యోజన (పిఎంజెవై) పథకాన్ని ప్రకటించారు. 2017 ఆగస్టునాటికి పిఎంజెవై క్రిందనున్న బ్యాంకు ఖాతాల సంఖ్య 22 కోట్ల 70 లక్షలు కాగా, ఈ ఖాతాలలో వున్న మొత్తం డబ్బు 65,844 కోట్ల రూ. ఇప్పటికే ఖాతాలను ప్రారంభించే లక్ష్యం నెరవేరింది. నిరర్థక ఆస్తులు పెరిగిపోతూ డబ్బుకోసం నకనక లాడుతున్న బ్యాంకులు ఈ ఖాతాల నిల్వలలోని కనీసం 50 వేల కోట్ల రూ॥లను తమ వ్యాపారానికి ఉపయోగించు కున్నాయి. అలాగే, వడ్డీరేట్లలో కోతలకు దోపతీసిన పెద్దనోట్ల రద్దు కారణంగా వున్న నిల్వలు తోడయ్యాయి. అయితే బ్యాంకుల నుండి ఈ అడ్వాన్సులను తీసుకున్నదెవరు? అది కూడా బడా వ్యాపారవర్గమే. 2014–15 ఆర్థిక సం॥లో చిన్న, సూక్ష్మ స్థాయి

పరిశ్రమలకు అందించిన ఆర్థిక తోడ్పాటు 13.3 శాతముండగా, ఈ సంవత్సరం 12.6 శాతానికి పడిపోయింది. ప్రతి పిఎంజెవై ఖాతాదారుడూ తన ఖాతాలో వున్న మొత్తానికి మించి రూ. 5000 తీసుకునేందుకు అర్హుడని చెప్పినా అది ఎక్కడా అమలుకాలేదు.

బ్యాంకులు చెబుతున్న కథనం ప్రకారం, పిఎంజెవై ఖాతాలలో కేవలం 15 శాతం మాత్రమే పరపతి ఖాతాలుగా అనుసంధానం చేయబడగా, మిగిలిన 85 శాతం ఖాతాలు పరపతి అర్హత లేనివిగా వున్నాయి. పరపతి అనుసంధానమైన ఆ 15 శాతం ఖాతాలకైనా రుణాలు ఇచ్చారా అంటే అదీ లేదు. పిఎంజెవై ఖాతాదారులు తమ అవసరాలన్నింటికీ అనివార్యంగా ఫైనాన్స్ వ్యాపారులు, మైక్రోఫైనాన్స్ (సూక్ష్మరుణ సంస్థలు)లపై ఆధారపడవలసి వస్తోంది.

పెద్దనోట్ల రద్దు తర్వాత బ్యాంకింగ్ మార్గాలలోకి నల్లధననాన్ని తరలించటానికి పిఎంజెవై ఖాతాలను ఉపయోగించారనేది తప్పుడు అభిప్రాయం. అధికారిక సమాచారం దీనితో సరిపోలటంలేదు. పెద్దనోట్ల రద్దు తర్వాత పిఎంజెవై ఖాతాలలో నిల్వలు 74 వేల కోట్ల రూ॥కు చేరుకున్నాయి. అంటే సగటున ప్రతి ఖాతా నిల్వ 8,500 రూ॥ మాత్రమే. 2017 ఆగస్టునాటికి ఈ ఖాతాలలో నిల్వ 65,695 కోట్ల రూ. అంటే, 8 నెలల కాలంలో 8,300 కోట్ల రూ॥ల సగదు బ్యాంకుల నుండి విత్‌డ్రా చేశారన్నమాట. భారీ అంకెల పెద్దనోట్ల రద్దు మొత్తాలతో పోల్చినపుడు ఇది చాలా స్వల్పం.

పిఎంజెవైకు అనుసంధానించబడిన ఇతర ఆర్థిక పథకాలున్నాయి. 30 వేల రూ॥ల జీవితబీమా వర్తించే 29 కోట్ల 40 లక్షల ఖాతాలలో 4,784 క్లెయిమ్ చేసుకోగా, 2017 ఆగస్టు 8 నాటికి వీనిలో 4,801 ఖాతాలకే చెల్లింపులు జరిగాయి. ఇది మూడు సం॥లకు మాత్రమే. జీవితబీమా పాలసీల మొత్తం కేసులలో వారికి అందిన క్లెయిముు సగటుకంటే ఇది చాలా తక్కువ. ఇక లక్ష రూ॥ల ప్రమాదబీమా క్లెయిములు 2,576 కాగా, పరిష్కరించబడిన క్లెయిములు 1817 మాత్రమే.

ప్రధానమంత్రి జీవన్‌జ్యోతి బీమా యోజన (పిఎంజెజెబివై), ప్రధానమంత్రి సురక్షబీమా యోజన (పిఎంఎస్‌బివై), అనే ఇతర ఆర్థిక పథకాలూ వున్నాయి. పిఎంజెజెబివై క్రింద మొత్తంగా నమోదైన సంఖ్య 3 కోట్ల 46 లక్షలు కాగా, 68,681 మాత్రమే క్లెయిమ్ చేసుకున్నవి. పిఎంఎస్‌బివైలో మొత్తం నమోదైన సంఖ్య 10 కోట్ల 90 లక్షలుకాగా, 2017 ఆగస్టునాటికి పరిష్కరించబడిన క్లెయిములు 15,420 మాత్రమే. సంబంధిత శాఖలు అందజేసిన ఈ సమాచారాన్ని వారే ఇంకా పరిశీలించుకోవలసి వుంది.

చిన్న పరిశ్రమలకు రుణాలు అందజేసే లక్ష్యంతో రూపకల్పన చేసిన ‘ప్రధానమంత్రి ముద్ర యోజన’లో నాలుగు లక్షల ఖాతాలుండగా, ఈ మొత్తం ఖాతాలకు కలిపి 1 లక్షా 80 వేలకోట్ల రూ॥, అనగా ఒక్కో ఖాతాకు 45,000 రూ॥ స్వల్ప మొత్తం మాత్రమే రుణాలిచ్చారు. మహాద్భుత విజయంగా, లక్షలమంది యువతకు ఉద్యోగాలు కల్పిస్తున్న పథకంగా మోడీ కొనియాడుతున్న పథకం పరిస్థితి ఇలా వుంది.

పిఎంజెవై మూడు సంవత్సరాలు పూర్తిచేసుకున్న సందర్భంగా ఈ పథకం ‘లక్షలాది ఆకాంక్షలకు రెక్కల

అడవి నుండి... (వివరి పేజీ నుండి)

ప్రజాకళాకారుల దప్పుసృత్థాలు, పాటలు ప్రజలను ఉత్తేజపర్చాయి.

వర్ధంతినభ అనంతరం మార్వెలు యార్జు నుండి రాళీ ప్రారంభమై పాత బస్టాండ్, 4 రోడ్ల నెంటర్ మీదుగా ఆర్ధినీ కాంప్లెక్సు వరకు సాగింది. ‘కోరన్న మంగన్నలకు జోహార్లు, భూమికోసం, భుక్తికోసం, జరుగుతున్న పోరాటాలు వర్ధిల్లాలి’ అంటూ ప్రజలు నినదించారు.

శ్రీకాకుళం

కామ్రేడ్స్ కోరన్న, మంగన్నల 50వ వర్ధంతి సభ ఆముదాలవలన బైపాస్‌రోడ్‌లో నిర్మించిన శ్రీకాకుళం అమరుల స్మృతి స్థూపం వద్ద జరిగింది. ఈ సభకు రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ డి. అరుణ అధ్యక్షత వహించారు. ఆమె మాట్లాడుతూ అసమానతలు లేని సమసమాజం కోసం అనువులుబాసిన కామ్రేడ్స్ కోరన్న, మంగన్నలకు నివాళులర్పించారు. అమరుల ఆశయాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళ్ళడమే వాళ్ళకి ఇచ్చే ఘనమైన నివాళి అన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ సింహాద్రి రూానీ తొలుత స్థూపం వద్ద అమరులందరికీ

నిచ్చింద’ని మోడీ పేర్కొన్నాడు. కానీ వాస్తవ అర్ధంలో ఆ రెక్కలను కత్తిరించివేసింది. మీదుమిక్కిలి, మన సమాజంలో నిరుపేదలకు కేటాయించబడిన సబ్సిడీలలో కోతలు విధించి పిఎంజెవై ఖాతాలలో ఉపయోగించటం జరుగుతోంది. అవినీతి నిరోధం పేరున, అర్హులైనవారికే సదుపాయాలందాలనే పేరున ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థలోనున్న రేషన్ షాపులను మూసివేసి, లబ్ధిదారుల ఖాతాలలో ఆ సబ్సిడీ మొత్తాన్ని జమచేస్తామని చెబుతున్నారు. ప్రత్యక్ష ఫలిత బదలాయింపు వ్యవస్థ అంటే ప్రజలను డబ్బును తినమనటమే.

మేక్ ఇన్ ఇండియా (భారత్‌లో తయారీ)

ప్రపంచ ఉత్పత్తి స్థావరంగా భారతదేశాన్ని మలచాలనే ప్రకటిత లక్ష్యంతో ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం మేక్ ఇన్ ఇండియా కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించింది. తదను గుణంగా విదేశీ ద్రవ్యపెట్టుబడిని ఈ దేశంలోకి రమ్మని, ఇక్కడ తయారీచేసి ప్రపంచ దేశాలలో అమ్ముకోమని మోడీ పిలుపునిచ్చాడు.

ఈ పథకం క్రింద, భారత పెట్టుబడిదారులతో మిలాఖత్తు అయి, యుద్ధవిమానాలు, జలాంతర్గాములతో సహా అధునాతన ఆయుధాలు, సైనిక హార్డ్‌వేర్‌లను బహుళజాతి కంపెనీలు ఈ దేశంలో ఉత్పత్తి చేస్తాయని ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం ఆశించింది. అనేకమంది ఆయుధ ఉత్పత్తిదారులు ఆసక్తి కనబరచి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి ప్రవేశానికున్న నిబంధనలను సరళతరం చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. ఆయుధ తయారీలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి పరిమితిని 49 శాతానికి, కొంతకాలం తర్వాత 76 శాతందాకా సడలింపు ఇవ్వటానికి, ఎఫ్‌టిఐని ఆకర్షించేందుకు అవసరమైతే 100 శాతం సడలింపు నివ్వటానికి కూడా ప్రభుత్వం సిద్ధమైంది.

ఆయుధాలు, ఆయుధ సామాగ్రికి అతిపెద్ద కొనుగోలుదారులలో ఒకటిగా భారతదేశం వుండటాన, బహుళజాతి కంపెనీలు అసెంబ్లింగ్ (ఏడి భాగాలను కూర్పుచేసే) పరిశ్రమలను నిర్మించటానికి సిద్ధంగా వున్నాయి. భారతదేశం కనీసం వంద యుద్ధ విమానాల కొనుగోలుకు అంగీకరిస్తే లోక్‌హీడ్ మార్షిన్ తన ఎఫ్–16 యుద్ధ విమానాల ఉత్పత్తి విభాగాన్ని టెక్సాస్ – ఫ్లోర్డవర్త్ నుండి భారతదేశం తరలిస్తామని, దీనిని తమ ఏకైక ప్రపంచవ్యాపిత పరిశ్రమగా మలుస్తామని ప్రకటించింది. అది – టాటా అడ్వాన్స్‌డ్ సిస్టమ్స్‌ను తన భారతదేశ భాగస్వామిగా ఎంచుకుంది. సాంకేతిక పరిజ్ఞానంపై తన అడుపును కలిగివుండేందుకు అమెరికా కంపెనీ గ్యారంటీ అడుగుతోంది. సాంకేతికతను బదలాయించటానికి వారు సిద్ధంగా లేరు. సాంకేతికత బదలాయించకుంటే, భారతదేశం ఎప్పటికీ ఆయుధ కొనుగోలుదారుగానే మిగిలిపోతుంది. ప్రపంచ ఉత్పత్తి స్థావరంగా ఆవిర్భవిస్తుందన్న మోడీ ప్రకటనలకు భిన్నంగా బహుళజాతి కంపెనీల ‘ద్వితీయ అసెంబ్లీ లైన్ మేనేజర్’గా భారతదేశం మిగిలిపోనుంది.

మేక్‌ఇన్ ఇండియాలో ఇతర విభాగాల గురించిన సమాచారం సంపూర్ణగా లేకపోగా, పూర్తి సముగ్రరూపంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి గణాంకాలు ఇవ్వకపోవటం వలన గందరగోళం కల్పించేదిగా వుంది. ఏమైనా, విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడికి భారత పరిశ్రమలను అప్పగించి, భారత పెట్టుబడిని బహుళజాతి కంపెనీల జూనియర్ భాగస్వామిగా ముడిపెట్టనుంది. ★

జోహార్‌ర్పించారు. ఆమె మాట్లాడుతూ ఆనాడు పోలీసులు, భూస్వాములు రాజ్యం అంతా గిరిజన ప్రజానీకాన్ని భయపెట్టి దోపిడీ చేశారని, ఆనాడు ఈ ఉద్యమానికి దాక్షర్లు, ఇంజనీర్లు, ఉపాధ్యాయులు తదితర ప్రజానీకం అందగా నిలిచారన్నారు. శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమాన్ని నిర్బంధంలో ముంచెత్తి, వందలాది మందిని ప్రభుత్వం ఎన్‌కౌంటర్ చేసిందని గుర్తుచేశారు. ఒకవైపు ప్రభుత్వం ప్రజా సంక్షేమం కోసం కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుపెడు తున్నామని చెప్తూనే మరొకవైపు రైతులు, కార్మికులు అప్పుల బాధలతో ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నా పట్టించుకోని స్థితి ఉందని అన్నారు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో ఆర్థిక అంతరాలు, అవినీతితో కూడిన సమాజాన్ని అంతం చేసి అమరుల స్ఫూర్తితో పేద ప్రజల రాజ్యానికై ప్రజా ఉద్యమాల్ని నిర్మించాలని అన్నారు.

ఈ సభలో ఏఐఎఫ్‌టియు(నూ్య) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా॥ గణేష్‌పండా, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥ డి. వర్మ, ఏపీటిఎఫ్ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ కె. భానుమూర్తి, ప్రజాకళాకారుల సమాఖ్య నాయకులు కా॥ రౌతు వాసుదేవరావు, తదితరులు ప్రసంగించారు. ప్రజా కళాకారులు విప్లవ గీతాలు ఆలపించారు. ★

‘అడవి నుండి ఆదివాసీలను దూరంచేసే కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు తీవ్రం చెయ్యడమే కోరన్న, మంగన్నలకు అర్పించే నిజమైన నివాళి!’

కామ్రేడ్స్ కోరన్న, మంగన్నల 50వ వర్ధంతి సభలో కా॥ ఝాన్సీ ఉద్ధాటన

పార్వతీపురం - వర్ధంతిసభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ ఝాన్సీ, వేదికపై ఇతర వక్తలు, అమరులకు నివాళులర్పిస్తున్న ప్రజానీకం; శ్రీకాకుళం - వర్ధంతిసభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ డి. అరుణ (ప్రకృణ ఫోటో)

పార్వతీపురం, శ్రీకాకుళం 31-10-17 :

1967 అక్టోబర్ 31న భూస్వాముల కాల్పుల్లో మరణించిన మహాత్తర శ్రీకాకుళ గిరిజన రైతాంగ పోరాట ముద్దుబిడ్డలు, తొలి అమరులు కామ్రేడ్స్ కోరన్న, మంగన్నల 50వ వర్ధంతిసభలు పార్వతీపురం, శ్రీకాకుళంలలో జరిగాయి. పార్వతీపురంలో మార్క్సెట్ యార్ద ఆవరణలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభకు పార్వతీపురం, కొమరాడ, మక్కువ, సాలూరు, పాచిపెంట, బొబ్బిలి, కురుపాం తదితర మండలాల నుండి వందలాది మంది గిరిజన, రైతుకూలీలు హాజరై కోరన్న, మంగన్నలకు ఘనంగా నివాళులర్పించారు. ఈ సభలో రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర.) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ సింహాద్రి ఝాన్సీ మాట్లాడుతూ 1967 అక్టోబర్ 31న కామ్రేడ్స్ కోరన్న, మంగన్నలు అమరులయ్యేనాటికి శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమం భూమి కోసం, భుక్తికోసం, అడవిపై హక్కుకోసం, పావుకార్ల దోపిడీ నుండి రక్షణ కోసం,

దోపిడీ, పీడనలు లేనటువంటి నూతన వ్యవస్థకోసం సాగిందని ఆ పోరాటాన్ని దోపిడీ పాలకులు తీవ్రంగా అణచివేసి 360 మంది కామ్రేడ్స్ని కాల్చి చంపి, వేలాదిమందిని జైలుపాలు చేశారని గుర్తుచేశారు. శ్రీకాకుళ గిరిజనోద్యమానికి భయపడిన పాలకులు, ప్రజలను మభ్యపెట్టడానికి భూమి రక్షణ కోసం, గిరిజనుల రక్షణ కోసం అంటూ 1/70 చట్టాన్ని, భూ సంస్కరణ చట్టాలను తెచ్చారనీ, అయినా నేటికీ వీటిని అమలు జరపడానికి పూనుకోకపోగా బాక్సైట్ తవ్వకం, నేషనల్ పార్కులు, ప్రాజెక్టుల పేరుతో అడవి నుండి ఆదివాసీలను దూరంచేసే చర్యలు తీవ్రతరం చేస్తున్నారన్నారు. స్వదేశీ జవం, విదేశీ యానం చేస్తూ పరిపాలన చేస్తున్న నరేంద్రమోడీ దేశాన్ని సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలకు మరింత బలిచేస్తున్నాడని, హిందుత్వ ఫాసిస్టు ఎజెండాతో సాగుతోన్న మోడీ ప్రభుత్వం ప్రజలపై దాడులు చెయ్యడం, మేధావులను ప్రజాతంత్రవాదులను

భౌతికంగా నిర్మూలించే చర్యలకు పాల్పడుతున్నదని విమర్శించారు. రాష్ట్రంలో చంద్రబాబు మోడీతో పోటీపడి కార్పొరేట్ సంస్థలకు బహుళజాతి కంపెనీలకు సేవ చెయ్యడానికి పూనుకుంటున్నాడు తప్ప ప్రజల యొక్క మౌలిక సమస్యలు పరిష్కరించబోడని అందువలన దోపిడీ పాలకులకు వ్యతిరేకంగా కోరన్న, మంగన్నల స్ఫూర్తితో మరో శ్రీకాకుళ పోరాటానికి సిద్ధం కావాలని కా॥ ఝాన్సీ పిలుపునిచ్చారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ డి.వర్మ మాట్లాడుతూ ఏజెన్సీలో గిరిజనుల అభివృద్ధికి కోట్లాదిరూ॥లు ఖర్చుపెట్టామని చెబుతున్న ప్రభుత్వాలు త్రాగునీరు, వైద్యం, విద్య, రహదారులు లాంటి కనీస సౌకర్యాలను కూడా అందించలేకపోయిందని విమర్శించారు. ఐటీడిఏల చుట్టూ గిరిజనులు నిరసన ప్రదర్శనలు చేస్తున్నా అవి అవినీతి కేంద్రాలుగాను, ఉత్పవ విగ్రహాలుగా మారిపోయాయని, జిసిసిలను

ఎత్తివేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారని, గిరిజనుల రక్షణ ఒట్టి బూటకమని, ప్రజలు చైతన్యవంతమై పోరాడితేనే సమస్యలు పరిష్కారం అవుతాయని పిలుపునిచ్చారు.

ఈ సభకు రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) జిల్లా ఉపాధ్యక్షుడు కా॥ కద్రక వెంకటస్వామి అధ్యక్షత వహించారు. ఇంకా ఈ సభలో ఏఐఎఫ్ఐటియు(స్వ్యా) రాష్ట్రకమిటీ సభ్యుడు ఎం. గోపాలం, నర్సింగరావు, తదితరులు మాట్లాడారు.(తరువాయి 11వ పేజీలో)

హక్కుల పీఠరక్షణకై నిగదించిన తూర్పుగోదావరి జిల్లా రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జనరల్ కౌన్సిల్

మంటూరు, 11-10-17 :

రైతుకూలీసంఘం(ఆంప్రప్రదేశ్) తూర్పుగోదావరి జిల్లా జనరల్ కౌన్సిల్ 11-10-2017న దేవీపట్నం మండలం మంటూరు గ్రామంలో జరిగింది. ఉదయం 10 గం॥కు గ్రామంలో కొత్తగా నిర్మించిన తోకల బుచ్చయ్య స్థూపాన్ని, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయకార్యదర్శి కా॥డి.వర్మ ఆవిష్కరించారు. అక్కడి నుండి అమరుల స్థూపం వద్దకు ప్రదర్శన జరిగింది. అమరుల స్థూపంవద్ద ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం నాయకులు కా॥చదల వీరపురెడ్డి ఎర్రజెండా ఎగురవేసి అమరులకు నివాళులు అర్పించారు. ఈ కార్యక్రమానికి జిల్లా కమిటీ సభ్యుడు కా॥వెంకటక్రిష్ణ అధ్యక్షత వహించాడు.

ఉదయం 11 గంటలకు జరిగిన జనరల్ కౌన్సిల్కి జిల్లా ఉపాధ్యక్షుడు కా॥ తాతి బుల్లబ్బాయి అధ్యక్షత వహించగా రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర సహాయ కార్యదర్శి కా॥ డి.వర్మ ప్రారంభోపన్యాసం చేశారు. కా॥ వర్మ మాట్లాడుతూ మనదేశ దళారి పాలకులు ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలుపరుస్తూ స్థానిక ప్రజల, రైతాంగ, ఆదివాసీల హక్కులను కాలరాస్తున్నారన్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు పునరావాస సమస్యలపై రైతుకూలీ సంఘం(ఆం.ప్ర), ఏజెన్సీ గిరిజన సంఘం 2004 నుండి పోరాడుతున్నాయని, సమగ్రమైన శాస్త్రీయ పునరావాసం కోసం ఎన్నో విజ్ఞప్తులు, ఆందోళనలను చేశామని, ఈ క్రమంలో మన సంఘం నాయకులు, కార్యకర్తలపై రాజద్రోహనేరంతో సహా పలు కేసులను బనాయించారని, వీటిని ఎదుర్కొంటూ ఇప్పటికీ మనం జీవనాధారం అయినా భూమి, అడవి కోసం పోరాడుతున్నామన్నారు. 1969 నుండి ఏజెన్సీ గిరిజనసంఘం నాయకత్వంలో ఈ ప్రాంతంలో భూమి, భుక్తికోసం తమ హక్కులకోసం ఎన్నో పోరాటాలు జరిగాయని అన్యాయక్రాంతం అయిన తమ భూములను సంఘ నాయకత్వంలో తిరిగి స్వాధీన పర్చుకుని భూముల కోసం నిలబడుతున్న తీరును వివరించారు. 1982లో కొండమొదలులో పోలీసు కాల్పులలో కుంజం రాజులు, మడిం లక్ష్మయ్యలు అమరులై సాగించిన పోరాటం, ఎన్నో కేసులు, జైళ్ళు,

మంటూరు - జనరల్ కౌన్సిల్లో ఉపన్యసిస్తున్న కా॥ డి. వర్మ; సమావేశాలకు ముందుగా గ్రామంలో ప్రదర్శన

నిర్బంధాలను ఎదుర్కొని నిలబడిన ఫలితముగా ప్రజల జీవితాలలో అనేక మార్పులు వచ్చాయని, గత 35 సంవత్సరాలుగా భూములు ప్రజల సాగులో వుండగా ప్రభుత్వం భూస్వాముల కొమ్ము కాస్తుండడంవల్ల ఈ భూములుపై ఈనాటికీ గిరిజనులకి హక్కు కల్పించ లేదన్నారు. పోలవరం పునరావాసం పేరుతో ఈ భూములపై భూస్వాములకి కోట్లాది రూపాయలు గుట్టు చప్పుడు కాకుండా అందిస్తున్నదన్నారు.

మరోవైపు ఇక్కడ పుట్టి, ఇక్కడ పెరిగిన వారిని సరైన ఆధారాలు లేవనే పేరుతో పునరావాసం, పునః సాపనలకు అనర్హులుగా ప్రకటిస్తున్నారని, భూమి లేకుండా, సరైన పునరావాసం లేకుండా పునరావాస కాలనీలకి వెళ్ళి ఏవిధముగా బ్రతకాలి అనేది ఆలోచించి, సక్రమమైన నిర్ణయాలు తీసుకుని, పునరావాసం భిక్షకాదు అది నిర్వాసితులు హక్కు కాబట్టి, భూమికి భూమి, అడవికి అడవికోసం మరింత సంఘటితంగా పోరాడ వలసిందిగా పిలుపునిస్తూ కా॥ వర్మ తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా సహాయకార్యదర్శి కా॥ వంజం జోగారావు గత మహాసభల నుండి (2014 ఏప్రిల్ 14న రంపచోడవరంలో జిల్లా మహాసభ నాటి

నుండి) ఇప్పటివరకు కార్యకలాపాల నివేదికను ప్రవేశ పెట్టాడు. ఈ సందర్భంగా ఆయన మాట్లాడుతూ ఏజెన్సీలో భూపోరాటం, పునరావాసం కోసం సాగుతున్న ఆందోళనలనూ, మైదానంలో రైతాంగ సమస్యలపై మద్యపాన సమస్యలపై మందపేట తదితర ప్రాంతాల్లో జరుగుతున్న నిరసన కార్యక్రమాలను, రైతుకూలీసంఘ కృషిని వివరించారు.

ఏజెన్సీ గిరిజనసంఘం పశ్చిమగోదావరి జిల్లా నాయకులు కా॥ కుంజం రామారావు పునరావాసం పేరుతో అక్కడ జరుగుతున్న అక్రమాలను, పునరావాస చట్టాలను కనీసం అమలుచేయకుండా బలవంతంగా పోలీసు బలగాలతో గ్రామాలను ఏవిధంగా ఖాళీ చేయస్తున్నారో వివరించారు.

సంఘంజిల్లా కోశాధికారి కా॥ చదల వీరపురెడ్డి మాట్లాడుతూ ప్రభుత్వాధికారులు లక్షలాది రూపాయల అవినీతికి పాల్పడుతూ ప్రజలను సంఘటితం కాకుండా దళారులు ద్వారా ఏవిధముగా మోసం చేస్తున్నారో ఉదాహరణలతో వివరించారు. ఈ విధానాలపై ప్రజలను మరింత చైతన్యపర్చి ఇటువంటి చర్యలను సంఘం ఎదుర్కొని నిలబడిన ఫలితంగా కనీసమైన పునరావాసమైనా సాధించుకోగలుగుతున్నామన్నారు. సంఘాలు లేనిచోట, ప్రజలు ఐక్యంగా లేనిచోట్ల కనీసమైన పునరావాసం కూడా అందడంలేదన్నారు.

ఈ జనరల్ కౌన్సిల్లో ఇంకా రైతుకూలీసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కా॥ గుబ్బల అమృజి, జిల్లా కమిటీసభ్యులు కా॥ వెంకటక్రిష్ణ పాల్గొని ప్రసంగించారు. ★

నిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటి ఆధ్వర్యన
అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవ శత వార్షికోత్సవం సందర్భంగా

సాయంత్రం 3 గంటలకు
ప్రదర్శన

7-11-2017
మంగళవారం
విజయవాడలో

సాయంత్రం 5 గంటలకు
బహిరంగసభ